

Tartalom

XVIII. VAJDASÁGI MAGYAR DRÁMAÍRÓ VERSENY

FEHÉR Miklós: Nincs sor a halasbódénál (dráma)	5
KOCSIS Árpád: Nincs sor a halasbódénál (dráma)	15
SZALAI Bence: Nincs sor a halasbódénál (dráma)	24
MADÁR Anikó: The hal must go on. A XVIII. Vajdasági Magyar Drámaíró Versenyről	38
LÉNÁRD Róbert: Thészeia-trilógia – Pasziphaé arcán nem múlik a mosoly * Ariadné bőréen jól mutat a vér * Phaidra mellein fekete a csipke (drámák)	43
TERÉK Anna: A segítség (dráma)	114
VARGA Tamás: A leves (dráma)	126

A Híd 2018. évi tartalommutatója (RIZSÁNYI Attila összeállítása)

A fedőlapon és a számban SZERDA Zsófia fényképeit közöljük.

A szám megjelenését a Szerb Köztársaság Művelődési és Tájékoztatási Minisztériuma, a Tartományi Művelődési, Tömegtájékoztatási és Vallási Községi Titkárság, a Magyar Nemzeti Tanács, Újvidék Város Önkormányzata, a Bethlen Gábor Alap, valamint a Nemzeti Kulturális Alap támogatta.

Град Нови Сад

25nka

Nemzeti Kulturális Alap

CIP – A készülő kiadvány katalogizálása

A Matica srpska Könyvtára, Novi Sad

82+3

HÍD : irodalmi, művészeti és társadalomtudományi folyóirat / Főszerkesztő

Patócs László. – 1. évf., 1. sz. (1934) – 7. évf., 15. sz. (1940) ; 9. évf., 1. sz. (1945)–. –

Újvidék : Forum Könyvkiadó Intézet, 1934–1940 ; 1945–. – 23 cm

Havonta

ISSN 0350–9079

COBISS.SR-ID 8410114

HÍD – irodalmi, művészeti és társadalomtudományi folyóirat. – 2019. január–február.

Kiadja a Forum Könyvkiadó Intézet. Igazgató: Virág Gábor. Szerkesztőség és

kiadóhivatal: 21000 Novi Sad, Vojvoda Mišić u. 1., telefon: 021/457-216; a Híd

honlapja: www.hid.rs; e-mail: hid@forumliber.rs – A Szerb Köztársaság Tudományügyi

és Technológiai Minisztériuma által tudományosnak (M53) minősített folyóirat. –

Szerkesztőségi fogadóóra kedden 15-től 16 óráig. – Kéziratokat nem őrzünk meg és nem

küldünk vissza. – Előfizethető az Izdavački zavod Forum 840-905668-94-es számlára

(broj modela 97, poziv na broj [odobrenje] 16-80250-742131-00-04-820); előfizetéskor

kérjük feltüntetni a Híd nevét. – Előfizetési díj belföldön 1500 dinár. Egyes szám ára 150,

kettős szám ára 250 dinár. Külföldre és külföldön egy évre 70 EUR –

Készült a Magyar Szó Lapkiadó Kft. nyomdájában, Újvidéken. – YU ISSN 0350-9079

XVIII. VAJDASÁGI MAGYAR
DRÁMAÍRÓ VERSENY

Nincs sor a halasbódénál

Szereplők

ŠEKI, a pincér
RUDI TATA, a kocsmá tulajdonosa
SZILVIA, az elárusító
MÓZES, a takarító
PIRI, a takarítónő
ALEX
ÉVA, a halasbódé tulajdonosa
ARANKA és DANA, a piac rongálói
LUPI, a nőtény macska
ALBA, a kandúr

Prológus

Helyszín: piac, a halasbódé és környéke. Mózes és Piri egymásnak háttal állva söprögetnek, egyenként szedik fel a földön heverő cigarettacsikket.

MÓZES (*magában*) Baszom az anyjukat, hogy mindég szétdobálják!
(*Hangosan, hogy Piri is hallja, de továbbra is háttal állva neki*) Hozd már ide azt a pálcát. Föl kell szúrni ezt a szart!

PIRI (*megfordul, Mózes felé*) Majd eljössz érte, ha kell.

Tovább söprögetnek, Mózes dűnnyög valamit magában.

PIRI (*Mózesnek*) Mit dűnnyögsz, te?!

MÓZES Szétdobálják ezt a szart!

PIRI Hát! Mindig szétdobálják. Nem új dolog ez.

Söprögetnek, a háttérben befut a színre Lupi, kicsit megkésve Alba követi. A bódé előtt rohangálnak, Alba végül elkapja a nőtényt, és nagy nyávogások között elkezdődik a macskanász.

PIRI (*Mózeshez*) Látod-e, ilyen kéne nekem is!
MÓZES (*magában*) Ilyen, hát majd még fogdosom a lógó csöcseid,
Pirikém! (*Pirihez*) Inkább hozd ide a létrát!

Piri odaadja neki a létrát.

PIRI A csikkekét fölszedted?

MÓZES Kézzel. Föl. Bírsz segíteni?

PIRI Bírok.

Piri hoz még egy létrát és egy vödröt, mindketten felmászna a létrára, és elkezdik tisztítani a halasbódé üvegjét. A háttérben lecsillapodni látszik a macskanász. Alba ül és báméskodik, Lupi a szőrét nyaldossa. Az előtérben Mózes lassan megfogja Piri kezét, miközben mindketten a létrán állnak.

MÓZES (*könnyes szemmel*) Tudod, hogy én maradok, ugye?

PIRI (*sajnálkozó mosollyal*) Tudom, Mózi. Én is.

I. jelenet

A kocsmában Šeki a zenegépet ütögeti, Rudi tata a pultnál, Alex és Éva egy asztalnál.

RUDI TATA Valami jó národnyákot, Šeki.

ŠEKI Tegnap benne hagytak kétszáz dinárt, van tíz ingyen zene.

RUDI TATA Akkok Zámbó Jimmyt is. Azt szerette a fiam.

Šeki ütögeti a jukeboxot, majd visszamegy a pult mögé.

ALEX Kérek még egy Jelent meg egy rövidet!

ÉVA (*Alex felé*) De nem lehet ezt így! Szépen mondtam, hogy állj le, tönkreteszed magad teljesen. Nézd meg, hát nem megy már olyan jól a bódé se, alig van ember a piacon, oda is csak inni járnak. Te még fiatal vagy, bírnál dolgozni a gyárban vagy valami, segíték beszer... (*Elhalkul, Šeki leteszi az italokat, mindkettőt Alex elé*)

ŠEKI Evika, kérsz valamit?

ÉVA Nem kérek, köszönöm. (*Šeki elmegy, Éva folytatja*) Segíték beszervezni téged, Alex, elkezded a csomagolón, azt bírod. Két váltás. Annyi a dolgod, hogy állsz ott, és csomagolsz. Inni nem szabad, zéró tolerancia van, egyből kivágnak, ha megfognak. Mindennap fújatnak valakit. Aztán két hét eltelik, és feljebb tesznek, ismerem a Máriát, elintézi.

Halkan szól Zámbó Jimmy nótája, Alex némán ül, majd lehúzza a pálinkát.

ALEX (*fntorogva*) Nem kell semmi, majd lesz valami.

ÉVA Nem hiszem el, hogy ennyire felelőtlen vagy. Mit akarsz kezdeni magaddal? (*Felháborodva*) Itt fogsz megrohadni ebben a piszokban! (*Elrohan.*)

RUDI TATA (*megfordul, Alexhez*) Igazad van, gyerek, látod, az én fiam is kiment, most meg már haza se jön többet.

Alex kényelmetlenül fészkelődik, Šeki megköszörüli a torkát, riadt csend, még a zenegép is elnémul.

RUDI TATA (*visszafordul a pulthoz*) Na, mindegy. Vagyis hát nem az, mert meghalt. Legalább a kocsmám megvan még, igaz-e, Šekikém?

ŠEKI Da, da, Rudi tata. Azt szeretik az emberek. Ide legalább még benéznek.

RUDI TATA Ha bezárunk, el kell menni halért. Pontynak 820 kilója most éppen.

ŠEKI Jól fölment az ára, de hát már pecával se fogsz semmit, jebote.

RUDI TATA Mah, szar az ügy, ahogy van.

ALEX (*hangosan*) Jah, minden szar, úgy, ahogy van.

A zenegép újra megszólal, elindul Bajaga Moji drugovi című száma.

II. jelenet

Szilvia a mobilját böngészi a bódében, a piacon Aranka és Dana cigiznek.

ARANKA (*Danához*) Honnan szedted ezt, Dana?

DANA Itt találtam a földön, lehet a múltkori Camelből van, csak nem szívtuk el.

ARANKA Áh, azt biztos nem dobtuk el.

DANA Lehet, kiesett a zsebedből.

ARANKA Lehet. Te, Dana, láttad, hogy Szilvia mostanában semmit se csinál? Csak áll ott bent mint a fasz a lagziban. Néha itt az Éva meg az Alex, esetleg a Šekiék, de amúgy semmi dolga.

DANA Ez a jó munkahely, baszod. (*Szív egyet a cigiből, majd kifújja*)

Ilyen kéne nekünk is, érted, de hát nincsen lófasz se itt, Aranka.

ARANKA (*mosolyogva*) Az azé van, Danám. Abból lehet találni.

Szilvia leteszi a mobilját a bódében, majd kiszól a tolóablakon.

SZILVIA Meg ne próbáljátok még egyszer idedobni a csikkeket! Nevetlen kölkök!

DANA (*körbe-körbe báméskodva*) Aranka, te hallottál valamit?

ARANKA Valami mintha szólt volna. Zúgott, nem?

DANA De, nyilván én is olyasmit hallottam.

Aranka és Dana jó mélyet szívznak a cigiből, Dana elnyomja csikket a bódé párkányán, majd elpöccinti.

SZILVIA Hát megbaszom én a te jó anyádat!

ARANKA Megint zúg valami, hallod, Dana?

Szilvia elindul kifelé a bódéból, Aranka gyorsan eldobja a cigit, és már futnak is Danával, útközben nagyokat köpködnek.

SZILVIA (már az ajtóban, de még a bódé belsejében) Eriggyetek a faszra! Én ugyan nem szedem föl.

Alba megjelenik a bódé előtt, éhesen nyávog, Szilvia sikít.

SZILVIA Bűdös macska, még ez is! (Becsukja az ajtót, a tolóablakból próbálja elzavarni Albát) Sicc, sicc, hess, sssss, mit akarsz, bassza meg!

Szilvia kezébe vesz egy kisebb feldarabolt pontyot, és a kandúr elé dobja.

ALBA Mjáu. (Fogja a halat és elmegy)

Szilvia nagyot fúj, kezébe veszi a telefont, és azt nyomkodja. Kis idő múlva megjelenik Lupi, a nőstény. Lupi körülnéz, szaglászik, nyalogatja magát, aztán kilép a színről.

III. jelenet

A kocsában hangos lökdösődés, Mózes, Piri, Alex, Šeki, Rudi tata.

MÓZES Eressz már el, te ringyó!

PIRI Tönkretetted az életemet, te, te, te...!

MÓZES Engedj már el, Piri! Rudi tata, segítsen már, hát megfojt!

Rudi tata feláll a pulttól, Mózes és Piri tovább fogják egymást. Rudi tata lassan odasétál, nagy tenyerével megfogja Piri hátát, majd szétválasztja a vitakozó párt. Mózes oldalra köp.

MÓZES Nem százaz ez az asszony, én mondom neked, Rudi tata.

Piri magában duzzog.

RUDI TATA Nekem mindegy, csak ne basszátok szét itt egymást.

Šeki, hozz nekik egy-egy sört, a ház ajándéka.

PIRI Nekem Lavot!

Mózes és Piri leülnek egy asztalhoz, az asztal alatt megfogják egymás kezét.

ŠEKI (*kibozza a söröket, csúnyán néz a párra, indulatos*) Tessék!

MÓZES Hvala, Šeki!

PIRI (*halkan*) Látod, Mózeskám, ez mindég beválik, mondtam én.

Csak egy kis lökdösődés meg ez-az, az öreg egyből ugrik. Legközelebb kicsit jobban szorítsál, de vigyázz a ruhámra, mert ezt szeretem.

MÓZES Jól van, anyukám, majd figyelek, de ilyenkor olyan szarul érzem magam, mindig fog, vagy hogy mondják, az izé... büntudat, no. Ennek az embernek is érted, volt gyereke, család, minden, elment, oszt látod, ehol e.

PIRI Ennyit ér a pénz, hiába van, Mózi. Kimentek azok is, hogy majd jobb lesz. Hát, jól bebaszott.

MÓZES Be, baszd meg, eléggé bebaszott most. Mindenkinék. Szar itt ez az egész. (*Hallgat*) Fönt az üvegről le bírtad kaparni azt a rágót?

PIRI Nagy nehezen, de azt nem tudom, melyik idióta ragassza föl azt oda.

Mindketten hallgatnak.

ALEX Hopp-hopp! (*Lehúzza az előtte lévő pálinkát*)

ŠEKI (*a pult mögül*) Ma' ne mogu da verujem, Rudi. Megint kezdi.

Rudi tata megfog egy teli üveg pálinkát, odaviszi Alex asztalához, aztán megfogja Pirit és Mózeset, és mindenkit egy asztalhoz ültet.

RUDI TATA Hopp-hopp!

Alex és Rudi tata egyből lehúzzák a következő kört, Piri és Mózes értetlenkednek, de ők is isznak.

ALEX (*láthatóan ittas állapotban*) Hóóóóó... óóó, várjunk egy kicsit. Nem jó, ha gyorsan kiüt. Nekem... uvek, érted, Šeki, mindig azt mondták, az a legjobb, ha... (*Hallgat*)

ŠEKI (*leül az asztalhoz*) Nem tudom, hogy mondták, mit mondtak, de igyunk csak.

MÓZES (*bátortalanul*) Hopp... hopp?

ALEX Na, szóval, a legjobb keverni. Sokat meg jót mindennel, inni minél többet. Enni az semmi, akkor... jól berúgsz. Csak a kurva másnap ne lenne, értitek. De próbáltam már pedig mindent, Andol, Bromazepam, Brufen, ilyen... csodagyógyszereket. Másnap az... Hát az mindig volt! A... az egyetlen, ami segített, az az, ha nem ittam. De hát az nem opció!

RUDI TATA Az nem!

Ujjongás, mindenki koccint, majd csönd.

RUDI TATA Emlékszetek? Ott állt sorba a halasbódénál, az Éváéknál. Még nem is a Szilvia dolgozott, hanem az a másik, nem is tudom, hogy hívták. Mindig az Éváékhoz ment, az volt a legjobb hal neki. Szerette. Bassza meg az isten, hogyne szerette volna! (*Rávág az asztalra*) Ej, baszd meg, fiam!

ALEX Hát, így van. Most meg senki nem áll ott sorba, mindig csak a maga fia volt ott. Azért is mondom én mindig, ide figyeljenek! Minek elmenni, aki elment, annak se jobb semmivel. Mert van egy jobb kocsjuk? Hát fosom én le az egészset, a kocsit is meg mindent, azt is.

Mózes és Piri egyetértően bólogatnak, Šeki felkel és visszamegy a pultba, Rudi tata meg csak sóhajtozik. A kocsmá előtt Éva kukucskál befelé, ideges.

ALEX A, jebi se! Hopp-hopp, Rudi tata!

Alex felugrik, lehúzza egy rövidet, majd amikor meglátja, hogy Rudi tata nem issza meg a sajtját, az övét is leönti, Éva ekkor lép be.

ÉVA Na, ebből most már tényleg elég! Nem normális, mennyit iszol!

Éva megfogja Alexet, és kirángatja a kocsmából. Visszarohanva gyűrött pénzt dob az asztalra, Rudi tata zsebre teszi.

RUDI TATA Šeki, hány óra van? Lassan bezár a halasbódé.

ŠEKI (*értetlenkedve*) E, moj Rudi, az már bezárt, nemsokára nyit.

RUDI TATA Majd kell vennünk halat.

ŠEKI Tudom, főnök, mondta már!

MÓZES (*Pirihez*) Ne igyál most már annyit, mindjárt mennünk kell!

IV. jelenet

Kora reggel, a halasbódé előtt Alba és Lupi egy kidobott csonttal játszadoznak. Lupi pofán vágja Albát, a kandúr mérgesen fúj és visszavág. Lupi nyávog, majd nyaldossa magát. Aranka és Dana a bódé előtt cigiznek.

ARANKA Szerintem ma az Éva nyit. Szilvia még sehol.

DANA Engem az nem érdekel, csak legyen itt a szipirtyó. (*Beleszív a cigarettába*) A madár se jár erre, de komolyan. Régen akkora sorok voltak itt, meg a piac is zsongott. Bimbinél zöldséget lehetett venni, amott mézet, itt friss halat. Most alig úszkál egy-két ponty a vízben.

10 ARANKA A macskák azok itt vannak.

Lupi és Alba a bódé melletti sarokban fekszenek, egymásba kuporodva.

DANA Legalább ők. Nézd, jön a Szilvia. Ő nyit akkor mégis. Te-szegeti a lábát a rohadék, a legújabb mobil meg lapul a táskájában. Honnan van rá pénze, az egy nagyon jó kérdés.

Aranka és Dana újabb csikkeket dobnak a halasbódé elé, majd lassan elsétálnak, mellettük Mózes és Piri érkeznek éppen.

SZILVIA Megint itt voltak ezek a rohadékok, látják őket?

MÓZES *(illuminált állapotban)* Kiket?

SZILVIA Hát azokat ott! Most mentek el maguk mellett! Mindig ők dobálják szét a szemetet.

PIRI *(szintén ittasan)* Nincs itt akkora szemét, drágám.

SZILVIA Maguk is késve jöttek!

MÓZES Mi akkor jövünk, amikor épp a kedvünk tartja!

PIRI Nem késtünk mi sehonnan!

Szilvia bemegy a bódéba, becsukja az ajtót, és a mobiljába bújik.

V. jelenet

A halasbódé előtt. Éva magyaráz Szilviának, a távolban Aranka és Dana társalognak. Mózes és Piri a létrán állva tisztítják az üvegeket. A macskák sehol.

ÉVA Na, azt beütöd, hogy kilencszáznyolcvanegy, aztán ezt a zöld gombot megnyomod itt lent, látod? Jól van, látod, beütöd, hogy mennyit kell fizetni, aztán beteszed a kártyát, csak figyelj, hogy jól nyomjad, mert ez még a régebbi fajta, ha elrontod, akkor nem csipog semmit. Beütöd, hogy mennyit, leveszi a számláról a pénzt, kiveszed a kártyát, odaadod a számlával együtt. Nem nehéz. A másikat megtartod, beteszed a kasszába, mert az kell nekünk is. Jó? Alex jön nemsokára, egy-két hétre besegít majd.

SZILVIA Alex?! Az az iszákos?

ÉVA Nem iszik majd. Én felelek érte. Ha iszik, kivágjuk, mint...

SZILVIA Jaj, Évikém, ne emlegesd a macskákat, tudod, hogy nem szeretem azokat a fenevadakat! Az előbb is itt kóvályogtak valahol.

ÉVA *(zavartan röhög, saját magát is meglepi a nevetés, hirtelen elkomolyodik)* Szilvia, ne idegeskedj, rendbe hozzuk itt a dolgokat!

SZILVIA Én a magam részéről megteszek mindent, engem csak az a két majomparádé zavar ott. *(Aranka és Dana felé mutat)* De már többször rájuk szóltam, majd szépen elkotródnak innen.

Nagy csattanás, Mózes a földön hever.

PIRI Jaj! Jaj! Mózikám! Éva néni, jöjjön gyorsan, leesett a Mózes!

Éva és Szilvia is kilépnek az ajtón, Mózes már a fejét vakargatva ül a bódé előtt.

MÓZES Megszédültem.

PIRI Mondtam szépen, hogy nem köll annyit inni! *(Évához)* Ne haragudjon, drága Éva, kocsmázott az éjszaka, kicsit többet ivott a kelleténél. Nem fordul elő, ígérem, csak ne rúgjon ki minket, mert nagyon kell nekünk ez a munka, tudja, hogy van ez, nem sok lehetőség van itten már.

ÉVA Dehogy rúgom ki magukat! Mindig tiszta a bódé környéke, meg amúgy se tudnék kit találni maguk helyett. *(Mózeshoz)* Na, segítsük fel ezt a szegény embert! Jöjjön csak be, ehét is egy pár falatot, az jót tesz majd. *(Pirihez)* Pirikém, láttam magukat az éjjel, tudom, hogy mik mennek ott a Rudi tatánál.

A mondandó vége már alig hallatszik, a távolból egy csoport részeg üvöltözik és tántorog. Alex, Šeki és Rudi tata is ordít, Zámbo Jimmy-nótákat énekelnek. Kezükben egy-egy üveg ital.

ÉVA *(a csoport felé fordulva, teljesen kikelve magából)* Alex, a jó édes kurva anyádát! Hát nem megmondtam, hogy ne menj vissza a kocsmába! *(Toporzékol, mérgezett egérként járkal fel-alá, a bódéból kifelé és vissza)* Megteszek mindent érte, és ez a hála! Ez a rohadt hála! Takarodj innen a szemem elől, semmirekellő!

ALEX Nyugggi, mamika! Egy kis pityóka sose árt! Egy jóóó...

Alex, Šeki és Rudi tata közösen éneklük az Egy jó asszony mindent megbocsát nótát.

ÉVA Én ezt már nem bírom tovább! Szilvia, pakolunk!

SZILVIA Pakolunk?! De hova?

ÉVA Itt akarsz maradni?!? Ezeknél?!

Éva megfogja Szilviát és kirángatja a bódéból, ekviharzanak.

RUDI TATA No, ez már igen!

ŠEKI Vidiš, Rudi, még fizetni se köll! Melyik hal kell?

ALEX Mind a miénk!

Aranka és Dana a történéseket figyelve egyre inkább úgy érzik, hogy nem itt a helyük, ezért csendben eltűnnek a helyszínről. Alex belép a nyitott halasbódéba.

ALEX Soha többet nem kell várni, sorba állni!

Alex belenyúl az akváriumba, kivész egy pontyot, és eldobja.

ŠEKI Baci, baci! Ovde! Tu sam! Daj goool!

RUDI TATA Baszd meg, Šeki, megint berúgtál zárás után.

ŠEKI Rudi, Rudi! Ez az élet!

Közben Rudi tata is dobálja a kezébe kerülő dolgokat. Repülnek a halak, a székek, a terítők. Kiürül a halasbódé, Mózes és Piri ijedtükben elbújnak a bódé mellett, de egy üveg italt magukkal visznek.

ALEX (*ordítva*) Ovo nije život, nego... Nagy lószar az egész!

Alex leül, lassan elcsöndesedik minden, Rudi tata sír, és a fiát szólítja.

RUDI TATA Ej, fiam. Fiam...

Rudi tata a hátára fekszik, így tesz Alex is. Šeki ül, felkap a földről egy fcánkoló halat, és nyersen megrágja.

ŠEKI (*csámcsogva dúdolni kezd egy dalt*) Moji su drugovi biseri rasuti...

Ekkor a földön fekvő Alex és Rudi tata is csatlakozik az énekléshez.

ALEX, RUDI TATA és ŠEKI (*eleinte gyámoltalanul, majd egyre ingerültebben, elérzékenyülve*)

...po celom svetu.

I ja sam selica pa ih ponekad sretnem u letu.

Da'l je to sudbina il' ko zna šta li je,

kad god se sretremo uvek se zalije,

uvek se završi s nekom od naših pesama...

A színen most már mindhárman fekszenek, Šeki kezéből kiesik a hal, csak a dúdolás marad.

MÓZES (*a bódé mellől bátortalanul nézelődve*) Ha. Hahó. Hahó.

Hahó!

PIRI Elaludtak?

MÓZES El.

PIRI Akkor ihatunk, Mózikám?

MÓZES Mi lesz így velünk?

PIRI Majd mi át vesszük a boltot! Ne törődj te ezzel most, igyál!

MÓZES De Pirikém... Nem tudunk mi semmit erről, mit hogy kell csinálni.

PIRI Majd beletanulunk! Na, add ide! (*Elveszi Mózesről az üveget, meghúzza*) De szép nóta volt, hallottad-e? (*Hallgat*) Ezért éri meg, Mózeskám? Ezért maradunk?

MÓZES Én nem tudom. Hogy miért maradunk. *(Elveszi Piritől az üveget, meghúzza)*

Epilógus

A színen mindenhol fetregő emberek. Šeki nyögdéssel, Piri horkol, a többiek halkán szuszognak, néha-néha megmozdulnak. Alba a helyszínre ér, nyávog. Lupi a másik oldalról közelít, szaglássza az embereket, majd nyaldossa magát. Alba nekiront, lefogja, belefogna a párzásba, de elengedi Lupit. A kandúr és a nőstény egymás mellett ülnek. A földre dobott halakat nézik. Lupi megszagolja a Šeki mellett lévőöt, majd el-sétál. Alba is követi.

Vége

Nincs sor a halasbódénál

Szereplők

KAR

KARVEZETŐ

TIK, hajléktalan

TAK, hajléktalan

DURR, hajléktalan

BAT, azaz: Bolond a tetőn

UTCASEPRŐ

EBO

EBI, Ebo társa

FUVOLÁS

A színpad közepén emelvény. Balra és jobbra tőle egy-egy alacsonyabb pódium. A színpad bal oldalán szintén pódium áll. A háttér – a színpad belseje elárvult színházi kellékekkel – félhomályban.

A drámában szereplő összes színész a színpadon. Akik még nem szólaltak meg, rezzenés nélkül állnak. Az első mondatukra elevenednek meg.

Fuvolaszó az emelvény mögül. Lírai dallam, amely a Kar utolsó mondatai alatt fülsértő és szaggatott sípolássá válik.

KARVEZETŐ Ez is elkövetkezett.

KAR (*kántálva*) Tizennégy milliárd évvel a nagy bum után,

KARVEZETŐ Hiába szorítottuk magunkat mindkét féltéken (*a fenekeére paskol*),

KAR

Cunami volt, égzengés, földindulás
(*egyikőjük minden szó után fúj egy luftballonba*)

Napkitörés, ózonrepedés, jégtolulás
(*tovább fújja*)

Kergekór, libidóésés, klímaváltozás
(*tovább fújja*)

Éhezés, orkán, atomrobbanás
(*tovább fújja*)

Elhülyülés, érpattanás vagy kozmikus fölfúvódás talán?
(*sípköve kiengedi a levegőt a légballonból*)

– Megremegtetett bennünket a nagy reccsenés.

A kar helyet foglal a színpad bal oldalán álló pódiumon. Az eseményeket pantomimszerű játékkal kísérik. Olykor egymás torkának esnek, pofozkodnak. Egyikőjük tovább játszik a légballonnal. Ketten madzagátvevős játékot játszanak. Mások időnként merően és kihívóan a közönséget fürkészik.

BAT (*le-fel járkal a színpadon, egyre idegesebben, maga elé*) És akkor indulj... (Szünet) Vedd újra nyakadba a várost, mondta. Ma sikerrel fogsz járn... Így mondta? Nem így mondta. Menj csak, ne késlekedj... Nem így mondta. (*A kar felé tekint, legyint*) Tovább! (Szünet) Ki tudja, talán a mai napon sikerülni fog. (*Tűnődően*) Talán sikerülni fog. Mikor is kezdődik? Kérdezi. Mintha... Mintha kezdődne még, úgy kérdezi. Kezdődik, mondom neki. Kinyitnak?, kérdezi. Kinyitnak, mondom. De mikor rakodnak ki? Kirakodnak. Ma kirakodnak?, kérdezi. Kirakodnak. Szép rendben kirakodják az összeset? Kirakodják az összeset, mondom. Pislognak, amikor még... Kérdezi. Tátognak, hogy háp, háp? (*Elmosolyodik*) Tátognak, de inkább úgy, hogy cupp, cupp. Nem fáj nekik? (*Elkomorodik. Egyre nyugtalanabbul*) Hogy fáj-e? Nem fáj. Mondom. Nem mondom. Nem kérdezi. Nem fáj.

FUVOLÁZÓ (*az emelvény mögül*) A végszón töprengve így eseng a törpe...

BAT Hát persze, hogy fáj. És hát valóban... (*Az utcaseprőre tekint, legyint*) Elég ebből! (*A pódiumon keresztül az emelvényre ugrik*)

FUVOLÁZÓ (*továbbra is az emelvény mögül*) ...Vágjátok legalább a koporsóm emberi méretűre.

16 BAT Elég! (*Gúnyosan*) Irigyled, mi? Te mikor jutottál ilyen magasra?

UTCASEPRŐ Nem könnyű. (*Szünet, közben seprűvel és lapáttal takarít*) Senkinek sem könnyű. Ott fön­n már igazán ritka lehet a levegő!

TIK Csak bele ne szédüljön az ember...!

TAK Csak tátogunk, mint a partra vetett hal.

BAT (*komoran*) Levegő... Levegő mindenesetre még van. A kilátás...

És az ég... (*Izgatottan*) Ha látnátok! De nem láttok ti semmit.

TIK Bele ne ájuljunk a kilátásainkba.

UTCASEPRŐ (*izgatottan*) Az ég... Milyen az ég?

BAT Az ég... Keleten... Pontosabban nyugaton. Akarom mondani, mégiscsak keleten...

UTCASEPRŐ Derűs?

TIK Renyhe?

TAK Petyhüdt?

BAT (*dühösen*) Az ég... (*A padlót nézi*) Boltozatos.

UTCASEPRŐ Boltozatos... Ízlelgetnünk kell még ezt a kifejezést.

DURR Megvan a zamata, nem vitás.

TIK Ezért kár volt fölmenni. Mindig mondtam...

TAK Már lejönni is kár volt.

TIK Ott rontottuk el, amikor először kúszott valakinek a lába a másik nyakába!

TAK Van az a pozíció... Mi is a neve? (*Gondolkodik*)

TIK Nem kellett volna hagyni, hogy a fejünkre másszanak hetvenegyben...

TAK Fordított tizenegy...?

TIK Hatvanvalahányban... Ötven... Ötvenhogyishívjában.

TAK Páratlan nyolcvannyolc?

TIK Tizenkilenc-izében! Például tizenkilenc-izében. Ha nem jönnek be...

DURR (*ijedten*) Bejönnek? Ide?

BAT Ide többen már aligha.

TAK Kilencvenhat! Hát megvan! Amikor Dodival a strandon kilencvenhatban. Azok voltak csak az igazi nyarak...! Telement a fürdőgatyám homokkal. Csak hogy utaljak rá, mennyi kalandban volt részünk.

UTCASEPRŐ Csak aztán le ne hozza a feje, hallja? Megszédül, aztán takaríthatok maga után...!

TIK Mindig ezek a nagy vállalkozások.

TAK Ezek a nagy, lehetetlen vállalkozások.

DURR Meg a kicsik. Ne feledkezzünk meg a kicsikről sem. Például én egy ideje már képtelen vagyok befűzni a cipőmet.

BAT (*izgatottan fel és alá járva az emelvényen*) Hallgassatok! Nem értetek ti semmit.

TIK Hallják?! Már sérteget... Kicsit jobban megy neki, s már kezdi is. Ismerjük ezt, túlságosan is jól ismerjük.

TAK Vannak olyanok, akik ha sámlira állnak a pincében, máris nagy valakinek képzelik magukat...

TIK Aztán rövidebb kötelet választanak a kelleténél!

DURR (*a cipőjéhez beszél*) Addig nincs is baj velem, amíg nem kell járni. De vajon meddig tehetjük ezt meg? Valamikor mégiscsak föl kellene lépészkodni. Fölállni és azt mondani... Hogy azt akarom mondani... Mindenesetre nem ártana valamit mondani.

UTCASEPRŐ Mert aztán a túlórákat azt nem fizetik, tudja? Mindig ígérik, hogy így és úgy. Aztán még soha nem fizették meg. Munka meg egyre több. Valaha bár sokan voltunk..., de újabban...! Nézzen csak szét... (*Széttekint*) Lehet ezt egyedül bírni? Nem lehet ezt egyedül bírni. Ott van a járda. Például. Mondjuk, hogy a járda. (*Keresi*) Vagy... Jobban mondva... Ott volt a járda. Aztán valakinek azt is el kellett takarítania. Zúzalékkőről zúzalékkőre. Kavicsról kavicsra. Tégláról téglára...

DURR Egyelőre tehát ezzel kell beérnünk. Néha szellőztetünk. Nem gyakran, de azért néha szükséges. Valamivel a lábnak is kedvezni kell!

TIK Nincsen rosszabb a pállott láb nál!

TAK Hamar bepállik, szót se róla. De hogyan lenne rosszabb...

UTCASEPRŐ Meg a munkatársakat. Hagytam volna őket az utcán? Ugye hogy nem lehet őket csak az utcán hagyni? A Máriákat és... Mária... Valaha emlékeztem még a nevükre. (*Nevet*) Hiába, én is öregszem. Egykor még akár a pillangók! Ott egy folt, odaröppentem, ott majzos a kirakat, odaszálltam. A kiváló munkaerő! Bizony ám! Mária a Máriák közt. Tudja isten, tán mind Mária volt... Hát őket is el kellett takarítania valakinek...

BAT Ugyan minek csinálta? Úgy tesz, mintha semmi sem változott volna.

TAK Ott van például a hónalj. Gondolkodott már a hónaljról? Vagy mondok jobbat. A fenék... Erre mit tud mondani?

DURR Emlékszem, valakik használtak egykor különböző dezodorokat. Megölte a baktériumokat meg a gombákat vagy miket. Alaposan elbánt velük. Hiába, a tudomány!

TIK Súlyos kérdés!

TAK Megfogtam vele, mi?

TIK Szó mi szó...

TAK A lényegre tapintottam rá, nem igaz?

TIK Vitathatatlan.

TAK Föladtam a leckét, heh?

TIK Tagadhatatlan...

DURR Tagadhatatlan, hogy a különböző dezodorokban is van ráció.

De ez mégsem helyettesítheti a szellőztetést. *(Leveszi a cipőjét, a zokniját igazgatja)* A jó időben megejtett szellőztetést. *(Meggzellőzteti a zoknit. Újra fölhúzza. Ugyanez a játék a másik zoknival)* Mert ezt sem lehet túl gyakran csinálni.

TAK Mintha nem a seggünkkel kezdődne! Annak a szaga ér el hozzánk először! A testszagunk. A lábszagunk. Viaszos fitymánk szaga. Az ölünk kigőzölgései a nyomravezetőnk. De kivált a segg! Ismertem egy alakot. Különös szaga volt. Amint megcsapott, felismertem, hogy ilyennel azelőtt még nem találkoztam. Teljesen más bajnokságban játszott, mint amihez hozzászoktam addig. A nagykabátok szagát, az ágy mellé készített cipők szagát már túlságosan is jól ismertem. De ez valami egészen más illat volt. Sokáig gondolkodtam, mi lehet a titka. A kérdés megszállottja lettem. A szentek életéről olvastam. Évekig követtem. Ugyanez a szag. Ugyanez az utak. Kocsma. Hajléktalanszálló. Híd. Kocsma. Hajléktalanszálló. Melegedő. Híd. Ment, mint egy apostol. Kocsma, melegedő, hajléktalanszálló, temető. Ugyanolyan léptekkel. Látszólag semmi különös... Semmi különös praktika. Mégis... Összetéveszthetetlen.

TIK És megnyugtató válasza jutott végül?

DURR Ha teljesen kihűl, már nem jó. Képtelen vagyok visszahúzni. De ha túl hamar veszem vissza, az sem jó. Mintha nem történt volna semmi. Ugyanez a nyirkosság, ugyanaz a szag. *(Csend)* Ez a legnehezebb: megtalálni az egyensúlyt. *(Csend)* Megtalálni az egyensúlyt minden körülmények közt. *(Csend)* Mert aztán a körülmények fontosságát sem tagadhatjuk el. Ha tél van például. Vagy szeles idő. A hirtelen támadt zápor mindent elronthat. Hiába akkor minden igyekezetünk. Könnyen a körülmények áldo-

zatává tehet bennünket. Hajaj! (*Csend*) Hajaj! Ott aztán jöhetünk már a dezodorral... Fújkalhatjuk ám!

TAK Képzeld, nem jutottam. Sírba vitte a titkát. Mondhatom, magányosan halt meg. Egyedüli résztvevője voltam a temetésének. Ha délről fúj, mindig eszembe jut az alak. Ritkán fúj délről. Észrevette? Így távoznak el közülünk az újító szellemek. Az igazán nagyok. Művész volt. Nagy művész. A legnagyobbak közül való.

TIK A díjakat meg más kapja, mi?

UTCASEPRŐ Merthogy mihez is kezdene másként az ember? Nem mondom, némi megbecsülésben azért volt részem. (*Csend*) De mégis... A jól végzett munka. (*Csend*) Terike, így mondta a főnök, Terike, maga megint kitett magáért! (*Elmosolyodik*) A mi munkánknak az a látszata, ha nincsen látszata. Ha sikerül visszaállítani az eredeti állapotot. Nem mintha az lenne a tökéletes... Közel sem. De megközelítheti a tökéletest. Az utcaseprő a tökély illuzionistája. Magával ragad a tökéletesség bűvölete. (*Egyre szenvedélyesebben*) A tökély! Munkánk majdhogynem súrolja. Ha gondosan lapátra igazítjuk. Ha óvatosan bánunk a söprűvel. Ha már nem rontunk a meglévő állapoton. Nagy szó...

BAT Nagy szavak, ez az. Erre vagytok már csak képesek. Csak a smúzolás. Lökitek a sódert.

TIK Már megint magának áll feljebb?

TAK És ha már így van, mért nem ugrik le inkább?

BAT Úgy csináltak, mintha minden maradt volna a régiben. Hát nem veszitek észre? Nem mondom, hogy gyökeres fordulat állt volna be, de azért... Hogy úgy mondjam... Ha olvasnátok a jelekben... Hát tényleg nem veszitek észre?

TIK Mit?

TAK Hol?

TIK Hova?

DURR Minek?

UTCASEPRŐ Hol van?

EBO Mit csapja itt a patáliát? Azt hiszi, kíváncsi magára valaki?

EBI Kíváncsi magára valaki?

EBO Ne szakíts félbe...! Mit is akartam mondani?

EBI Azt, hogy emlékeztet téged...

EBO Emlékeztet engem... Kire is emlékeztet?

EBI Arra a bolondra, aki néhány éve...

20 EBO Hány éve is már annak?

EBI Megvan annak már...

EBO Ne szakíts félbe! Megvan annak már jó ideje. Az is fölmászott egy épület tetejére. Megírta az újság.

EBI Benne volt a tévében.

EBO Benne volt a tévében, hogy fél téglákkal dobálta a járókelőket.

EBI A tisztos polgárokat.

EBO Ma már nincsenek.

EBI Ma már sajnos nincsenek.

EBO Ma már nincsenek... Mik nincsenek?

EBI Ma már nincsenek fél téglák.

EBO Ne szakíts félbe!

TIK És leugrott?

EBO Kicsoda?

TIK A bolond.

EBO Ki kérdezte magát?

EBI Ne hagyd, hogy felidegesítsen. Ki kérdezte magát?

EBO Ne szakíts félbe!

TAK Azt mondja már, hogy a bolond... Levetette magát?

EBO Mi köze hozzá?

UTCASEPRŐ A főnök. Az is jópofa volt. Mindig megdicsérte a körmömet. *(Leül, kihajtogat egy zsebkendőt, kést és villát vesz elő, visszacsomagolja a kést és a villát, összehajtogatja a zsebkendőt)* Az utcaseprőknek van a legszebb körme, mondta. Nézzék csak meg. Itt van például Leni. Nézzék a körmét. *(Az előbbi játék a zsebkendővel)* Így udvarolt. Nem is jutott messzire vele.

TIK Ha levetette magát, az már valami. Ha nem torpant meg végül. *(Szünet)* Ne erőlködjünk hiába!

TAK Megtorpanni. Talán ez a legnagyobb hiba. Más az, ha bele sem kezdesz. De megtorpanni... Amikor már feltűnne a cél. Legalábbis úgy hiszed, hogy akár fel is tűnhetne. Nem, a célszalagot még nem látod. Még nem hallod a nézők végső biztatását. De... De persze a legjobb mégis a fenekeden maradni. Mi is zavarنا bennünket? A nehézkedésünk kiegyenlített. Vonz bennünket a föld. Nem zavaróan, de vonz. Ha nagyon megerőltetjük magunkat, azért érezzük. Nem nagyon, de mégis. Lejjebb már aligha süllyedhetnénk. Ez is valami.

EBO Csak a cirkuszt csinálta. Olyan volt, mint maga. Azt hitte, jó hecc. Megdobálni a...

EBI A kisembereket.

EBO Ne szakíts félbe!

BAT Itt már nincsen mivel dobálni. Ezek a bábuk maradtak csak.

Kirúzsolták az ajkukat. (*Parókatartó fejeket sorakoztat az emelvény szélére*)

EBO Csinálta csak a színházat.

BAT Valaha itt is színház állt. A tőzegláp helyén meg templom.

EBO Merre?

BAT (*nem mutatja*) Valahol arra. Gyakran hoztam ide az öcsémet.

Mindig beszökött az öltözőbe. A női öltözőben imádták. Rózsaszín papucskok, arclemosók és parókák között nevelkedett.

EBI Ki kíváncsi erre?

BAT Valaha színész voltam!

TIK Kétes dicsőség.

EBO Aligha tünteti föl jobb színben.

TAK Rugaszkodjon el ettől!

BAT (*elmerengve, lírai fuvolaszó végig*) Apró szerep volt, egészen elhanyagolható. A drámát le is vették a színről pár előadás után. Halárus voltam, halaskofa két másik halárus közt, tudjátok. Hogy ne legyen túl bűdös, műhalakkal. Annyi volt a szerepem, hogy a színész (*hangsúlyozza*) A SZÍNÉSZ kezébe adjam a halat. Az öcsémnek ez mégis nagyon tetszett. A bátyám nagy színész, mondta. Talán nem így mondta, de mondta. A színésznők, a takarítónők előtt... Be nem állt a szája. Nem nyugodott, amíg a karjába nem kapta a rendező. A bátyád nagy színész, mondta. Egyszer megelevenedik majd a hal a kezében. Tátog majd, hogy háp, háp. (*Közben az emelvény széléig jön*) Sosem fogy el a sor a bódéja elől. Így valahogy mondta egykor. A törpe meg örült. Várta, hogy tényleg megelevenedjen a hal a kezemben. Hogy háp, háp. Hogy cupp, cupp. Ezzel búcsúztatott akkor is, amikor ő már nem jöhetett el az előadásra. Meg már előadás sem volt. A bódék sem nyitottak ki. Nem állt már sor a halasbódénál. És a színésznők sem rúzsolták ki többé a műbabák ajkait.

UTCASEPRŐ A körmök. Azokra azért mindig gondosan ügyelünk. Most is milyen szép hosszú. Ha más nem is, hát ezt érdemes nőni hagyni.

EBO Mindamellet ez nem ok... Mire is nem ok?

EBI Nem ok arra, hogy kisembereket...

EBO Ne szakíts félbe! Nem ok arra, hogy kispolgárokat dobáljanak műbabákkal vagy mikkel.

TIK Nem ok arra, hogy itt megtorpanjunk. Ha már eddig eljutotunk. Ha már ekkora árat fizettünk. Itt nem állhatunk meg, ugye tudja? Itt már...

DURR Itt már a szellőztetés sem használ.

BAT Elég! *(Nekirugaszkodik az ugráshoz)*

A színpad elsötétül. Csattanás hallatszik. Csend.

KARVEZETŐ Ez is elkövetkezett.

KAR

Ha mást vártál, bolond voltál, rúzsozd ki a homlokod.

Minden dráma, amit írtak, egy dologban rokonok.

Egyet kell csak megbocsáss, de azt is csak ha akard:

Ha hazugságunk közben – bepállott a valagod.

A színpad megvilágosodik.

BAT az emelvény előtt összekuporodva fekszik. Körülötte és az emelvényen számos parókatartó fej sorakozik. A Fuvolázó Bat mellett áll. Nézi, megmozdul-e. Mindenki más moccanatlan, félhomályba vesző.

FUVOLÁZÓ *(félőn)* Most már jobb?

BAT *(hosszú szünet után)* Nem panaszkodhatom. *(Elkezdi nevetni. Egyre hangosabban, amely néha zokogásba fordul át, majd ismét nevetésbe)* Nem panaszkodhatom. *(A jobb lábával a padlót rugdossa)* Halandók vagyunk mégis. Halandók... *(Átfordul a hátára, félig fölül, a kezében halat szorongat)* Most már mindörökre halandók.

Vége

Nincs sor a halasbódénál

Szereplők

ELSŐ

MÁSODIK

KREÓN, a polgármester

KREÓN 2, a polgármester

HAIMÓN, az előző fia

ANTIGONÉ

ISZMÉNÉ

TEIRESZIÁSZ

A THÉBAISZÁNTÓDI SZKUPSTINA KARA

KARVEZETŐ

ŐR 1

ŐR 2

EINSTEIN

SZOPHOKLÉSZ

ELSŐ Jó estét, kedves közönségünk! Remélem, mindenki jól érzi magát! Bár fogy a magyar, drága a kenyér, és módszert változtat az utolsó feketicsi borász, aki szőlőből is tudott iható vajdasági bort csinálni. Ahogy ő fogalmaz: „inkább pancsolom én is, emígy a faszomnak se éri meg”. De ami a lényeg, és amiért igazából jöttünk: egy vadonatúj, friss, ropogós drámát fogunk bemutatni. Mert ugye, most színházban vagyunk. Ez a kultúra otthona. Figyelem! Nem összetévesztendő a „kultúrotthonnal”, ahol ugye aratóbált tartunk, meg rossz időben disznót vágunk. Itt, a színházban, jobb esetben akadémiaát végzett emberek dolgoznak, átlagosan napi 10

órában, hogy esténként aztán szórakoztassanak, és „tükröt tartsanak mintegy a természetnek”... Miből idéztem?

MÁSODIK Jaj, ne tessék megijedni! Igen, ez modern előadás, de nem „úgy” modern... látják, az úgynevezett negyedik fal tökéletesen ép. A cukropapír csörgése persze átjön rajta, csakúgy, mint a suttogás, horkolás, böfögés és a vaku villanása, bassza meg...! Mindenesetre, ha kérdést teszek fel, véletlen se válaszoljanak, ezek javarészt költőiek... még akkor is, ha pont magára mutatok. Jól van amúgy? (*Egy nézőre mutat, aki, gondolom, úgysem válaszol*) Na, ez a beszéd.

ELSŐ Fogy az időnk, szóval vágjunk is bele. Örömmel jelentem, hogy meghallgattuk az évek során felgyülemlett panaszokat. Íme, most megtekinthetik a világ első és egyetlen minden igényét kielégítő előadását.

MÁSODIK Mindennek IS eleget teszünk. Klasszikus lesz (bármit is jelentsen ez), és egyszerre modern, szórakoztató, vicces, de azért tanulságos, táncos-komikus, de szó esik például a relativitáselméletről is. Az egész mindössze 30 perc, hogy az utolsó buszra sietőknek és a korán fekvőknek is kedvezzünk. Nekünk mindegy, hogy ön mozgalmas mindennapokat él-e vagy lértelműen nem (*Kacsintás*), itt ma mindenki egyenlő és minden önökért van!

ELSŐ Úgy bizony! Kezdjük azonban az elején. Kellene egy cím is... Az erre szakosodott embereink ezt már ki is húzták egy külön erre a célra tartott nemezkalapból. A cím pedig (*elővesz egy cetlit*): „Nincs sor a halas bódénál” (*sic!*).

MÁSODIK Wow... Biztos, hogy jó ötlet volt a Magyar Szóból húzni? (*A közönséghez*) Ott még a vezércikk is keresztretjvény.

ELSŐ Kussolj, most is néznek. (*Kényszeredett vigyor*) Nos, egy ilyen cím hallatán a legokosabb, amit tehetünk, hogy eldobjuk az agyunkat. Nincs sor a halasbódénál... nincs sor a halasbódénál. Megvan! Géci János, az utolsó régimódi magyar zugpecáros szakmát váltani kényszerül, hiszen karácsony másnapjától a következő adventig pang az üzlet. A csőd szélére jutott, fületlen vályogházban tengődő kisvállalkozó annak ellenére vigasztalhatatlan, hogy az anyaországi média rendszeresen emlékezteti: Árpád vére csörgedezik benne, a magyar lovas nemzet és a GDP is növekszik.

MÁSODIK Rendben, de azt ígértük, klasszikus is lesz.

ELSŐ Ja, igen. Akkor... melyik a legelcsépeltebb klasszikus dráma, amit mindenki emleget, de alig olvasnak?

MÁSODIK Az Antigoné.

ELSŐ Ez az... Géci János felhagy a pecázással, hogy politikusként próbáljon szerencsét, és mint egy jó vajdasági népmesében, hamarosan Thébaiszántód polgármestere lesz, és felveszi a Kreón nevet.

MÁSODIK Király! Ennyit ízelítőnek! És akkor vágjunk is bele!

ELSŐ Hölgyeim és Uraim, íme a társulat!

Széthúzzák a függönyt, ott állnak a művészek.

MÁSODIK A szerepeket esélyegyenlőségi és tehetetlenségi okokból kifolyólag csak most fogjuk kiosztani. Ne tessék megijedni, ez teljesen normális. Van, hogy a színész utólag értesül róla, hogy melyik darabban játszott és mit.

ELSŐ Adott több jó szerep, és mindegyikre legalább két jó színész. Vajon hogy választunk közülük?

MÁSODIK Sehogy! Vendégművészt hívunk! Ezzel elejét vehetjük a társulaton belüli féltékenykedésnek.

Még két művész érkezik, akik nagyon boldogok, örülnek, hogy itt vannak. A többiek már lehet, kevésbé.

ELSŐ Mielőtt meglincselnek minket, ugorjunk hat hetet előre az időben, mondjuk oda, hogy a darab bemutatásra kész. Áll a díszlet, a színészek felkészültek.

MÁSODIK Fussunk tehát neki! Hölgyeim és Uraim! Színpadon a Nincs sor a halasbódénál, avagy Thébaiszántódi Antigoné, vagy amit akartok.

Első és Második el. Jön Antigoné és Iszméné.

ANTIGONÉ

Iszméné, testvér, egy szív, egy lélek velem,
ismersz-e bajt, mit Oidipusz atyánk után
kettőnkre, kik még élünk, nem halmozna Zeusz?

ISZMÉNÉ Mi van? Egy kurva szót sem értek.

ANTIGONÉ Néha olvashatnál is ahelyett, hogy a tévét bámulod.

ISZMÉNÉ Kussolsz! A Discoveryt nézni pont olyan hasznos.

ANTIGONÉ Aham... szóval, nem hallottad, mi történt?

ISZMÉNÉ Mármint azóta, hogy a két testvérünk karácsonyi ebédkor megölte egymást? Nem hallottam semmit.

ELSŐ *(behajol)* Prologosz!

ANTIGONÉ Az a halszagú Kreón azt mondta, Eteoklészt annak rendje és módja szerint eltemetteti, de Polüneikészt nem fogja, mert egy nemzetáruló disznó.

ISZMÉNÉ Ne beszélj!

ANTIGONÉ Mondom.

ISZMÉNÉ Pedig a sír már régen készen van, fehér márvány, aranyberakással ott van mindkettő neve, meg az életnagyságú bronz Jézus. A csodájára jár az egész falu. Ezt a szégyent!

ANTIGONÉ Mindenesetre én elmegyek, és berakom a családi kriptába. Aztán megkérem a papot, hogy titokban temesse el. Úgyis az adósom. A múltkor beajánlottam bűvészeknek egy gyerekzsúrra.

Kis szünet.

ISZMÉNÉ Na mi van?

ANTIGONÉ Ja, gondoltam, mutatunk egy bejátszást a papról, ahogy kaján vigyorral lufit hajtogat a gyerekeknek.

ISZMÉNÉ Ez nem a Family Guy! A projektor különben is leégett. Na szóval. Akkor eltemeted Polüneikészt? Helyes, tégy úgy! Bár mehetnék veled.

ANTIGONÉ Mi tart vissza?

ISZMÉNÉ Öhm... Hát a...

ANTIGONÉ Nos?

ISZMÉNÉ Hát... megfogta a huzat a nyakam meg ez a miacsuda is kínoz... csak a terhedre lennék, ha ne adj isten, menekülni kéne. Meg amúgy is kettőkor lesznek azok a licitálók...

ANTIGONÉ *(valahol félbeszakítja)* Na jó, erre nincs időm! Szevasz! *Mindketten el. Megszólal a Pink Floyd Money című száma.*

MÁSODIK Hölgyeim és Uraim! A parodosz! Íme a thébaiszántódi szkupstina karának bevonuló tánca!

Bevonul a Szkupstina kara. Csiricsáré rövid ujjú ingek, széles és tarka nyakkendők armadája, ahogy kell. Egy ideig próbálkoznak valami körtáncsal, de sehogy nem boldogulnak a páratlan ritmussal.

KARVEZETŐ Az anyja picáját ennek a globalista, kommersz hülyeségnek, adjál valami rendes magyart, amire lehet táncolni!

Indul Lagzi Lajcsitól a Majd ha nékem sok pénzem lesz. Így már mehet a csárdás, nóta. Mikor kimulatták magukat, megjön Géci Kreón János, a falu első számú embere, készül a nagy beszédre.

ELSŐ Epeiszodion!

KREÓN Képviselőtársaim! Először is köszönöm az irányomba tanúsított türelmeteket és megértésedet. Valóban szörnyű héten vagyunk túl. De elmondanám, hogy unokaöcsém csúf halála után a

cégeik és ingatlanjaik jó kezekbe kerültek... az enyémbe. A rossz nyelvek szerint nem véletlen, hogy épp azelőtt beszéltem rá őket végrendeletük hitelesítésére, hogy rögtönzött pisztolypárbajban végeztek volna egymással. Ez, mondanom sem kell, ugyanolyan álságos és rosszindulatú spekuláció, mint az, hogy összefüggés van a körforgalomra lehívott pénzek megnyerése és a Tisza-parti horgászkastélyom építése között. Na, mindegy is. Bár sohasem vetemednék arra, hogy elhallgattassam azokat, akik nem értenek egyet velem, most mégis azt mondom, ha valaki unokaöcsém halála ügyében tovább nyomozgatna és szájalna, az hamarosan a szociális segély töredékéért felbérelt albánokkal alkudozhat a tulajdon veséjére Novi Pazar egyik sikátorában.

KARVEZETŐ Hogy mi?

KREÓN Magyarul kinyíratom. Legyen elég annyi, hogy meghaltak. Boncolásukhoz nem járulok hozzá. Eteoklést eltemetjük, a nemzetárulót, hitvány, proli Polüneikézt pedig a Tiszába hajítjuk. Van kérdés?

KARVEZETŐ Tőlünk milyen szolgálatot kívánsz?

KREÓN Hát, egy kávé jólesne. Meg valaki rendelhetne ebédet. Aztán megyünk csónakázni?

KARVEZETŐ És a gyűlés? A közügyek?

KREÓN Ja, azt majd intézem. A holnapi Magyar Szóban elolvas-hatjátok, miről szavaztatok. Apropos, valaki írja már meg, hogy mekkora siker volt a jótékonyági bál!

KARVEZETŐ De Polgármester úr, az csak holnap este lesz.

KREÓN *(megenged egy mosolyt)*

Jön loholva Őr 1 és Őr 2. Tulajdonképpen két rendőr.

ŐRÖK *(egyszerre)* Jó napot, Polgármester úr!

KREÓN Na, mi van itt?

Az Őrök eldöntik valahogy, hogy ki beszéljen először, például kő-papír-ollóval.

ŐR 1 Szörnyű rossz hírt hoztam, uram. Felvették, hogy Zentán nem állt meg a vasútnál Ada felől jövet. Itt az idézés a kihágási bíróhoz.

KREÓN *(elborul az agya)* Na ne bassza már meg... Életemben nem láttam ott vonatot, a telibekürt cukorgyár sem dolgozik, a kurva anyját! Ez is csak azért van, hogy basztassák a népet... Hát tudják ezek, ki vagyok én? Karvezető! Vigyék ezt a rendőrt a Novi Pazarba tartó első buszra.

A kar néhány tagja megfogja a zokogó és bocsánatért esedező rendőrt, majd kivezetik.

KREÓN És te?

ŐR 2 *(aki halálra vált arccal figyeli az eseményeket)* Hát... izé. Én csak beköszöntem. Isten áldja, Polgármester úr! *(Indulna kifelé)*

KREÓN Állj csak meg, te! Mitől félsz? Nem hozhatsz rosszabb hírt, mint az előző.

ŐR 2 *(habozik)*

KREÓN Figyelj, kinyíratlak így is, úgy is, így már rendben?

ŐR 2 *(rázza a fejét)*

KREÓN És ha polgármesteri becsületszavam adom, hogy nem esik bántódásod?

ŐR 2 *(bólogat)*

KREÓN Na, a szavamat adom! Beszélj, fiam, csak bátran!

ŐR 2 Tetszik tudni, engem bíztak meg, hogy őrizzem Polnei... Püle... Peloneük... szóval a holttestet. És ott is voltam, de hát a szükség... ugye. Az csak rájön az emberre. Tetszik tudni, pörkölt volt otthon. Imádom a csípőset, csak nem bírja a gyomrom... göröcsöl meg minden. Na, szóval, rá köllött ülnöm a WC-re... de nem volt az több kettő-három... húsz percnél. És mire visszaértem a hulla... hát... eltűnt.

KARVEZETŐ Micsoda? Nyom nélkül? Mintha isten keze lett volna?

ŐR 2 Azt nem mondanám... A tettes egy jól kivehető sávot húzott a hóban, a régi halasbódétól egészen a Polgármester úrék családi sírboltjáig. Követtem a nyomot, és ott találtam az... Antigónét... az unokahúgát, Polgármester úr!

KREÓN Micsoda? Azt a szemét kis kurvát?

ŐR 2 Igen, azt.

KREÓN Te csak ne kurvázd le az unokahúgomat, te senki! Karvezető, végezzék ki ezt is!

ŐR De hát azt tetszett mondani...

KREÓN Tán ez az első eset, hogy hazudik egy politikus?

Megszóla a Queen Bohemian Rhapsody című számának karaoké verziója, annak is csak az operabetétes része, arra éneklük a következő sorokat.

ELSŐ *(még a bevezető alatt)* Sztaszimon.

KARVEZETŐ Demagóg! Közhely! Közhelyes vicc!

KAR Demagóg, demagóg, illet nagyanyám is tud!

MINDENKI Közhelyesen írni, mindenkit csak szidni itt!

ELSŐ Drámaíró!

MÁSODIK Drámaíró!

ELSŐ Drámaíró!

MÁSODIK Drámaíró!

ELSŐ és MÁSODIK Drámaírón ez nem jó.

MINDENKI Te kis fikázó.

KREÓN *(leinti a zenét)* Jaj, kussoljatok már el! Nem elég, hogy az orvos letiltott a pálinkáról, még ti is basszátok az agyamat. És vegyük jegyzőkönyvbe, hogy már akkor szerettem a Queen-t, mikor az a hülye film még tervben se volt.

ELSŐ Kérnénk szépen a beugrót a Kreónt játszó színész helyére.

KREÓN Na most miért?

MÁSODIK Koncepció. Plusz még a végén panaszkodsz, hogy túl sok volt a szöveg.

KREÓN Faszom, így hogy kapok díjat? *(Kimegy)*

KAR Legalább a társulatból válasszatok!

ELSŐ Igen... az lenne fair. De figyelj, adjuk meg az esélyt mindenkinek! Ha a következő egy percben NEM jár erre egy bicikliző jegesmedve, akkor a társulatból választunk. Így megfelel?

KAR Hát, rendben.

Hátul természetesen átbiciklizik a színen egy jegesmedve.

ELSŐ Ó, mik vannak!

MÁSODIK Hozzatok valakit a C csapatból! És jöhet Antigoné, megyünk tovább.

Antigoné és az új Kreón bejönnek.

KREÓN 2 Lám-lám, az áruló. Mindig tudtam, hogy kígyót melengetek a keblemen.

ANTIGONÉ Na figyi, gyakorlatilag a saját féltestvérem lánya vagyok, anyám kinyírta magát, mikor erre rájött, a testvéreim egymást ölték meg, és a tetejébe a feminin unokatesóm a vőlegényem! Csodálkozol, hogy egy picit elcseszett vagyok?

KREÓN 2 Jogos...

ANTIGONÉ Ja... Na szóval, a két bátyám volt a legjobb dolog az életemben, hát hadd lázadjak már, ha nem hagyod mindkettőt illoen eltemetni, bassza meg!

KREÓN 2 Megmondtam szépen, hogy nem temetjük el Polüneikészt. Elárulta nemzetét, ami alatt természetesen magamat és a pártot értem, és az életünkre tört.

ANTIGONÉ Elárulta nemzetét? Te hallod, amit mondasz? Annyi történt, hogy a hátad mögött pályázott új munkagépekre!

KREÓN 2 Hát ez az! Kenőpénz nélkül meg hogyan? Az nem így megy. Ráadásul kijelentette, hogy ha meg is nyeri, nem utalja vissza az „ajánlott tíz százalékot” a bizottságnak. Én előre szoltam, hogy ne játsszon a tűzzel! Kis hal ő ahhoz. Le kellett állítanom. Eteoklész is tudta ezt, és vállalta a piszkos munkát. Csak éppen bénán bánt a fegyverrel. Mondtam, hogy táncórák helyett lövöldébe kéne járnia. Szerencsétlen hülye.

ANTIGONÉ Te korrupt féreg! Jobb, ha velem is végzel akkor, mert az biztos, hogy kitálatok a médiának.

KREÓN 2 Kinek? Mind a netes, mind a nyomtatott sajtó kilencvenöt százaléka az enyém.

KARVEZETŐ *(kezeiben telefonnal babrál)* Polgármester úr, az egyik cége épp most vásárolta fel a maradék öt százalékot is.

KREÓN 2 Nofene, akkor ezt is kipipálhatom. Untat már ez az egész, szóval fogjuk rövide: meghalsz! Vezessék el ezt az áruló kis szajhát.

KARVEZETŐ Irány Novi Pazar, uram?

KREÓN 2 Vigyétek ki a Partizan–Crvena zvezda rangadóra, és adjatok a kezébe egy „Éljen a független Koszovó!” transzparenst.

ANTIGONÉ Leköpnélek, de arra se vagy méltó.

Kivezetik Antigonét, de elmenőben még Iszménébe botlanak.

KREÓN 2 Nocsak, hát itt a legfiatalabb kigyó! Beszélj, tudtad, hogy mi zajlik a hátam mögött?

ISZMÉNÉ Már mint hogy a nejed füvel-fával csalt, amíg élt?

KREÓN 2 Mi? Nem...

ISZMÉNÉ Akkor, hogy a fiad buzibárba jár?

KREÓN 2 Nem... Mi van?

ISZMÉNÉ Akkor, hogy Antigoné ellopta a hullát a régi bódédéből és eltemette a családi kriptába?

KREÓN 2 Igen, azt.

ISZMÉNÉ Arról fogalmam se volt. De tudd meg *(nagy lélegzetet vesz, látszik, hogy csak azért mondja, amit mond, mert így illik)*, velem mentem, és segítettem neki!

ANTIGONÉ Hazudsz! Nem voltál ott, és nem segítettél, te kényelmes kanapéproli. Engem fogatlan, félmeztelen, kopaszra borotvált szurkolók tépnek majd szét, és te nem osztozhatsz dicső halálomon.

ISZMÉNÉ Ha nem, hát nem. Na... kezdődik a Rákkalászok, úgy-
hogy cső! *(Kimegy)*

Antigonét is elvezetik.

KAR Polgármester úr! A fia most parkolt le az Audival, és erre siet.

KREÓN 2 Ajajj. És dühösnek látszik?

KAR Öhm... Nem kifejezetten...

*Megszólal Krisz Rudi Keresem a szót, hogy elmondjam című száma. Ér-
kezik Haimón, aki küllemét tekintve alighanem a Kék Osztriga bár
törzsvendége.*

HAIMÓN Helló, Apci!

KREÓN 2 Fiam! Ugye nem haragszol rám a törtétekért? Meg kell
értened, hogy...

HAIMÓN Ugyan, apu! Csak tégy úgy, ahogy jónak látod.

KREÓN 2 De hát a menyasszonyod...

HAIMÓN Most őszintén nem mondanám, hogy az esetem volt.
Széles csípője és formás melle még nem zavart kifejezetten, de
péniszének teljes hiánya sajnos túl szembetűnő volt. *(A színész
nyugodtan kinézhet a közönségre és elmondhatja, hogy nem ő írta a
szöveget. Ha nem akarja, nem kell. Vagy hát, mit bánom én, döntse el
a rendező)*

KREÓN 2 Értem... Nos, minthogy ezt elrendeztük, talán inkább
beszéljünk a jövődről. Szeretném, ha tudnád, hogy mindent elin-
téztem. Rajta vagy a nyertes pályázók listáján, holnap, ha minden
jól megy, magát a pályázatot is megírom, és prosperálhatsz belőle
életed végéig.

HAIMÓN Nézd, apu...

KREÓN 2 Most ne szakíts félbe! Szóval... Mindened meglesz. A
régibódét felújítjuk és kibővítjük. Lepályázunk teljes konyhát is
megasztalokat, székeket. Átíratjuk a delatnostot, és a bolt mellett
rögtön lesz egy éttermed is. Neked végre összejöhet, ami neked
soha: egy működő halasbódé... Bánatban. *(Akár egy könnycseppet
is elmorzsolhat)*

HAIMÓN Apu... Ezerszer elmondtam, hogy nem érdekel a halpi-
ac! És más se! *(Előveszi az asznapi újságot, és Kreón kezébe nyomja)*
Akinek van esze, az most bitcoinba fektet.

KREÓN 2 Az meg mi?

HAIMÓN Fogalmam sincs, nem ez a lényeg. Azért jöttem, hogy el-
mondjam, Máltára utazom a haverokkal. Egy koktélbárban fogok
dolgozni.

KREÓN 2 Hát igaz. Tényleg homokos vagy. Tűnj a szemem elől, te elfajzott korcs, ne is lássalak! Ezt a szégyent!

HAIMÓN *(zokogva)* Jól van, de tudd meg, hogy utoljára láttál!

Haimón kirohan, mint egy lány.

KARVEZETŐ Azért eléggé feldúlt a fia, Polgármester úr. Nem fél, hogy valami hülyeséget csinál?

KREÓN 2 Dehogy. Látták, milyen giliszta... ha akarna se tudna kárt tenni senkiben.

KAR *(az ablakból figyelik, és onnan kommentálják az eseményeket)* Uram! A fia elővett egy pisztolyt, és azzal hadonászik. Nem kel-
lene hívni a rendőrséget?

KREÓN 2 *(a halascikket olvasgatja, fél se néz)* Ugyan, nem tud bánni vele.

KAR Jé, tényleg... a csövön át akarja megtölteni.

KREÓN 2 Na, látják.

KAR Most földet tömköd a csóbe egy ággal, nyilván azt hiszi, pus-
kapor.

KREÓN 2 *(csak olvas tovább)* Ühüm.

KAR Lőni próbál de nem történik semmi. *(Kis szünet)* Ajajj... Most eldobta pisztolyt, és egy kavicsal közeledik a Polgármester úr BMW-je felé.

KREÓN 2 *(ettől azért már megijed)* Mi? Na jó, valaki szedje le, de kurva gyorsan!

Lövés dörren.

KAR Meghalt. Úgy látom, kicsit véres lett a motorháztető, Polgár-
mester úr.

KREÓN 2 Fasz! Reggel mosattam. Elviszem megint az adai Orange-ba.

Nem is annyira bújtatott reklám a közönségnek, valami pörgős zenére.

ELSŐ Orange autósosó, Ada! Ahol profi munkát végeznek, gyorsan, olcsón és hatékonyan!

MÁSODIK Miért viszi kocsiját személytelen önkiszolgáló autósosókba? Mind tudjuk, mennyire gyűlöli ezt csinálni! És a szarvasbőr? Pfff... Kit akar átverni?

ELSŐ Inkább foltosan hagyja, de az tuti, hogy nem törli át az egész rohadt kasztnit!

MÁSODIK Akkor már bízza autóját profikra! Orange autósosó, Ada!

ELSŐ Nem melleleg ezzel a vajdasági magyar kisvállalkozókat és családokat segíti! (*Kacsintás*)

Első és Második kimegy. A többi bent lévő szereplő ettől egy picit lefagyhat.

KREÓN 2: Ezt az agyfaszt! Jöjjön már Teiresziász, és legyen végre vége...

Teiresziász pedig jön is, bármelyik EZO tévés auratisztító/tisztánlító személyében. Fehér botja és napszemüvege is van, de attól még tökéletesen lát.

TEIRESZIÁSZ (*a levegőben hadonászik, mintegy elhessegetve a negatív rezgéseket, vagy miket*) Ajajjajj... Polgármester úr, hát mik ezek a negatív energiák? Fojtogatja a csakráimat ez a bűzös, bűntudattal terhes levegő. (*Kreónt is körbetáncolhatja akár*) Csak nem fogyasztott glutént?

KREÓN 2 Jaj, Teiresziász... Mondjad gyorsan, dolgom van!

TEIRESZIÁSZ Csak becsülje meg kend a jós szavát. Az univerzum üzen általam. Annak köszönje, ha jól vezeti a várost. És a tenderekről se hazudtam még, nem igaz?

KREÓN 2 Azért a piszkos munka rám maradt. Nos, mi járatban?

TEIRESZIÁSZ Kiterítettem a kártyáimat... és szörnyű jövőt jövendölnek magának.

KREÓN 2 Jesszus... Fiam és unokahúgom megöletéséhez köze van?

TEIRESZIÁSZ (*enyhe stroke-ot kapott a hírek hallatán, de igyekszik leplezni*) Öhm... igen... hogyne. Ez is... khm... benne volt a kártyákban. De ezen, ugye, már nem segíthetünk. Viszont úgy láttam, hogy súlyos betegség ütheti fel fejét, ha nem vigyáz. Megengedi? (*Két fém biszbaszt vesz elő, és azzal varázsol valamit a polgármester auráján*) Igen... igen... a nyolcadik csakránál érezek valamit.

KARVEZETŐ Már bocsánat, de azt hittem, azokból csak hét van.

TEIRESZIÁSZ (*elbagyja a nyájas modort*) Polgármester úr, így nem tudok dolgozni! Amíg nem küld ki mindenkit a teremből, addig az univerzum nem hajlandó segíteni.

Mindenki kimegy, csak Kreón és Teiresziász maradnak. Utóbbi megint ügyködik a fémpálcákkal.

ELSŐ (*még a kar kivonulása közben*) Exodikon.

TEIRESZIÁSZ Igen... Szóval, a péniszcsakrája felől fogok gyenge jeleket. Gyanítom, ez rák lesz.

KREÓN 2 *(ettől aztán megijed, és a beszélgetés hátralevő részében mint-ha valóban a megváltót kezdené látni a jóságban)* Micsoda? Évente járok szűrésre.

TEIRESZIÁSZ Ugyan, mit tudnak az orvosok? Szerencsére van mód gyorsan és fájdalommentesen megszabadulni a gondtól.

KREÓN 2 Tényleg?

TEIRESZIÁSZ Persze. Itt és most. *(Átszellemülten)* De ugye megérti, nem várhatom el felsőbb vezetőimtől, hogy ingyen szánják rám drága idejüket és energiájukat.

KREÓN 2 Nem... hát persze... Mennyi lenne?

TEIRESZIÁSZ *(még mindig transzban)* 1000 euró, kápé.

KREÓN 2 *(a foga között)* Hogy basznád meg... Nem baj, még mindig kellemesebb, mint egy kórházi kezelés. Csinálja!

TEIRESZIÁSZ Remek! *(Előpakolja a kellékeit. A lehető legáltalánosabb fém tálcát és egy multimétert, amit persze igényesen körbetekert alufóliával, hogy hitelesebbnek tűnjön)* Álljon a tálcára és fogja meg ezeket! *(Kreón 2 sután teljesíti a parancsokat)* Most pozitív kvantumáramot juttatok a szervezetébe, az sejtről sejtre viszi a homeopátiás jégkristályokból kinyert csakratisztító információt, és átkódolja a mitokondriumok pH-ját, hogy eliminálják a rákos sejteket. Nem kell megijedni, tudom, avatatlan fülnek ez ijesztően tudományosnak hangzik. Na, azt hiszem, meg is vagyunk.

KREÓN 2 Ennyi?

TEIRESZIÁSZ Igen. *(Közben összepakolja a szerszámait)* Ugye mennyivel jobb, mint sort várni a rendelőben?

KREÓN 2 *(kicsit csalódottan)* Az biztos.

TEIRESZIÁSZ Ó, ha most csalódott, és úgy érzi, átvérték, az a gyógyulás biztos jele. Akkor... a pénz, amiről szó volt.

KREÓN 2 Ja, igen...

Elővesz egy borítékot, és már nyújtáná át Teiresziásznak, amikor villámcsapás rázza meg a földet.

ELSŐ És íme: a bonyodalmak kibogozására szolgáló leghatékonyabb és legolcsóbb módszer!

MÁSODIK Deus ex machina!!! Köszöntsék sok szeretettel Albert Einsteint és Szophoklészt!

Valahonnan alászáll Albert Einstein és Szophoklész.

EINSTEIN Megállj! Kreón, te alávaló korrupt féreg, horgászok szégyene. Saját családod vére tapad a kezedhez, halálok halálát

érdemelnéd, de azt azért mégsem, hogy átverjen egy ilyen utolsó kuruzsló!

SZOPHOKLÉSZ Én csak a dráma íróját keresem, váltanék vele pár szót.

KREÓN 2 Asszem, valahol hátul lehet.

SZOPHOKLÉSZ Kösz. *(Azzal ki is megy)*

TEIRESZIÁSZ Én nem vagyok kuruzsló! A módszerem tudományosan igazolt!

EINSTEIN A tudományt a szádra ne vedd, te fattyú! Nem vagyok Tesla, de annyit azért tudok az elektromosságról, hogy a hülye kis mutatóvanyóddal legfeljebb bőrellenállást tudnál mérni, és annak, tudod, mi köze a gyógyításhoz? Semmi!!!

TEIRESZIÁSZ De a kvantumgyógyászat...

EINSTEIN Na jó.

Indul valami pörgős zene, mondjuk a Mátrixból. Einstein akciófilmes vetődéssel Teiresziász táskájához kerül, kikapja belőle a multimétert, és a pálcákat beleszúrja a jós szívébe. Aki megtántorodik, majd összeesik. Einstein felveszi a napszemüvegét, nagyon cool mozdulattal a fejére teszi, miközben a nem létező kamerába néz, pózol.

EINSTEIN A kvantumot csak bízzátok rám!

KREÓN 2 Köszönöm, Einstein!

EINSTEIN Ne köszönd, mert ami rád vár, rosszabb a halálnál! Hallottál Prométheuszról?

KREÓN 2 Nem.

EINSTEIN Édes istenem... Hát a Godot-ra várvát olvastad?

KREÓN 2 Nem.

EINSTEIN Na jó... Attól kimondom az átkot, legfeljebb majd nem érted az intellektüel utalásokat. Szóval, hosszú életed hátralévő napjait a rozzant kis halasbódédban fogod eltölteni, és egy dühödt törpeharcsaraj mindennap lerágja a folyton visszánövő, csóffadt kis herédet. Emellett a bódéd előtt kígyózó sorba tömörülő vevőket ígér majd esténként egy kisfiú, de azok nem jönnek soha.

Kreón 2 erőtlenül összeesik. Páran bejönnek, mint valami démonok, és kiviszik a színről őt is és Teiresziászt is. Einstein marad a színen, érkezik hozzá Szophoklész, a jobb karja könyékig véres.

EINSTEIN Na, mehetünk?

SZOPHOKLÉSZ Igen... ez az egész kész Thé-boly... Thébai-théboly... érted?

EINSTEIN Hazáig inkább ne beszélgessünk.

Indul valami levezető zene.

ELSŐ Hát ennyi voltunk mára! Remélem, jól szórakoztak, és azért tanultak is valamit.

MÁSODIK De ha csak annyit visznek haza, hogy több halat kellene fogyasztaniuk, vagy ezentúl inkább családi vállalkozásoknál költik majd el a pénzüket, mi már boldogabbak leszünk.

ELSŐ Ja, igen! Ha a hallottakat és látottakat a legkisebb mértékben is sértőnek találták, kérjük, nézzék meg a szerző monodramáját is itt, az Újvidéki Színházban, azon még jobban ki fognak akadni!

MÁSODIK És hogy tényleg minden ígéretnek eleget tegyünk: a relativitáselmélet brutálisan leegyszerűsítve annyi, hogy van a fénysebesség, ami ugye légüres térben állandó, bárhogyan és bárholnan vizsgáljuk. A tér és az idő, vagy inkább együtt a téridő, ehhez képest nem az. Jó éjt! *(Mindketten el)*

Vége

The hal must go on

A XVIII. Vajdasági Magyar Drámaíró Versenyről

Januárban szervezték meg tizennyolcadik alkalommal a Vajdasági Magyar Drámaíró Versenyt az Újvidéki Színházban. A rendezvényt a három író–három rendező–három ősbemutató mottóval hirdeti meg a színház. Az első hármas tagjai ezúttal Fehér Miklós, Kocsis Árpád és Szalai Bence, a másodiké pedig Deli Szófia, Tara Manić és Ricz Ármin. Mindannyian a színházi vagy az irodalmi pályájuk elején álló fiatal alkotók. A harmadik hármas meghatározása valamivel összetettebb feladat, mivel a három, huszonnégy óra alatt megszülető előadásnak részesei a színészek, a bírálóbizottság tagjai és a nézők is. Az ítések is hárman vannak: Hernyák György, Oláh Tamás és Varga Tamás. Ők mondják ki a sorrendet szerzők és rendezők között, valamint ők emelnek ki színészi teljesítményeket is. A véleményük azonban sok esetben eltér a közönségétől, mert az is számít, hogy a nézőknek melyik darab nyerte el a tetszését, divatos kifejezéssel élve, melyik „jött be” nekik a legjobban. A véleménykülönbség gyakran nemcsak a laikus kontra szakember helyzetből adódik, hanem abból is, hogy a zsűritagoknak megvan az az előnyük, hogy elolvassák a szöveget, mielőtt az a rendezők és színészek keze és lelke munkája nyomán színpadra kerül.

A szerzőknek ezúttal a *Nincs sor a halasbódénál* címre kellett néhány óra alatt drámát írniuk, azaz karaktereket formálni, néhány jellemvonást, motivációt kanyarintani, köztük viszonyrendszereket felvázolni, mindezt úgy, hogy meg tudjon állni a színpadon, kommunikálni tudjon a közönséggel... Ebben már a rendezőknek és a színészeknek is részt kell vállalniuk. A verseny menetének részletezésére nem vesztegetném az időt. A cím a *Magyar Szónak* a drámaíró napján megjelent számából kerül ki reggel, sorsolás útján, a kész szövegek

pedig ugyanezzel a módszerrel találunk maguknak rendezőt és előadói csapatot ugyanaznap este. A végeredmény a nézők elé másnap este kerül. Mivel már jóval túl vagyunk a bemutatókon, a színészek már rég el is felejtették a fél nap alatt megtanult szöveget, ismeretes a zsűri döntése, így az általuk felállított sorrend mentén tárgyaljuk azt, hogy ki milyen módon sütötte ki a maga halacszkáját.

Kocsis Árpádot újságíróként ismerhetjük; egyedi stílusban, sajátos humorral és sokszor kíméletlen éllel megírt cikkeit napilapunk hasábjain és internetes felületeken is olvashattuk, olvashatjuk, aztán ugyanez a hang könyv formájában öltött testet. 2017-ben jelent meg *Oktopusz* című kisregénye. Ennek a hangulatát ebben a rögtönzött drámában is megőrizte, a hal metaforája köré építve. Letisztult mondatok, rövid párbeszéddek jellemzik, és olyan monológok, amelyek szintén rövid mondatokból épülnek fel, de mégis valami többet mondanak. Mindehhez színpadi tétovázások és üresjáratok, egy helyben topogás és a fentebb említett nagyon finom, keserű humor párosul. Samuel Beckett hatását le sem tagadhatná. Ahogy Oláh Tamás, az egyik zsűritag fogalmazott: „Ennyire érdekes beckett-i világot utoljára Beckett-nél láttunk.” A szerző, korábbi munkáihoz hasonlóan – habár a drámaírásban ez volt az első próbálkozása – ebben az esetben is a minimalista kifejezés-, illetve előadásmódra törekedett, amelyben a hal az értelmetlenül eltemetett múlt és a színház életre keltő erejének posztapokaliptikus szimbólumává vált. Kocsis Árpád munkáját első díjjal jutalmazták, a rendezőét, Tara Manicét a harmadik helyre sorolták. Nem is volt könnyű helyzetben a rendező, ezt az abszurd játékot valóban nagyon nehéz színre vinni. Tara Manic a mezőny legfiatalabb, de rendkívüli tehetséggel megáldott tagja. 2018-ban szerzett rendezői diplomát a Belgrádi Művészeti Akadémián, és ugyanott tanársegédként dolgozik. Első professzionális színházi előadását, a *Till Eulenspiegel* címűt éppen a drámaíró verseny idején készítette az Újvidéki Színházban. A Kocsis Árpád által megálmodott posztapokaliptikus halasbódé-történetének színre vitelekor igen erős vizualitással játszott, puritán fehérségbe öltöztette a csapatát, a totális elidegenedést pedig a kamerák és a mikrofonok segítségével próbálta megjeleníteni. A maga nemében és műfajában jó munkát végzett, de maga a szöveg erőse sikerült, így ahhoz a színpadon nem tudott túl sokat hozzátenni. Tudott viszont Huszta Dániel. Hiszen a drámai szöveg és a rendezés értékelése mellett nem hagyhatjuk figyelmen kívül a színészi alakításokat sem. A legtöbb színész és színinövendék

több-kevesebb tapasztalattal rendelkezik a drámaíró verseny terén, viszont még a legtapasztaltabb művészek számára sem egyszerű ez a huszonnég óras munka. Ennyi idő alatt kell szöveget tanulni és karaktereket formálni. Antigonévá, Utcaseprővé, Einsteinné, koldussá vagy bolonddá válniuk. Huszta Dániel az első előadásban a háztetőn ugrásra készülődő bolond szerepét olyan hitelesen hozta, annyira megtalálta, feltalálta magát ebben a világok közötti térben, hogy a zsűri az alakítását kiemelkedőnek ítélte.

A második előadás, a második halasbódé Szalai Bence tollából és Deli Szófia rendezői munkájából épült fel. A szerző az Újvidéki Színház társulatának a tagja, mostanában a *Tom Sawyer kalandjai* című musical címszerepében láthatjuk, és néhány hónapja mutatta be vizsgaelőadását, *A színész anatómiája* című monodramát, amelynek szövegét szintén ő maga írta. Erre utal is a *Nincs sor a halasbódénál* című írásában, amely egy Antigoné-újraértelmezés, vajdasági és nem csak vajdasági aktuálpolitikai utalásokat is felvonultató bohózat. Az *Antigoné* középiskolai házi olvasmány, viszont remek magyartanár kell ahhoz, hogy ezt a fantasztikus drámát meg tudja értetni, szerettetni a diákjaival, akik már csak életkori sajátosságaik okán sem kimondottan érdeklődnek a drámák, főleg nem az antik görög drámák iránt. Szalai Bence ennek a kiváló magyartanárnak a szerepét is betöltötte a színházban, nem csak középiskolások számára. A konfliktus és az örök érvényű igazságok, amelyeket a klasszikus művek hordoznak, adott volt. Ezeket húzzák elő, porolják le a színházak akkor, ha a hatalomról, a kapzsiságról vagy a törvénykezés abszurditásairól akarnak beszélni. Nem is nyúlt ezzel mellé a fiatal alkotó, az pedig, hogy a mai, akár vajdasági valóságra ültette át, kiváló ötlet volt a részéről. Az erősen aktuálpolitikáló szöveget rengeteg humorral fűszerezte. Az írás során nyilvánvalóan felhasználta azt a tudást és tapasztalatot, amelyet a színpadon szerzett. Nagyszerűen játszható, könnyen megformálható alakokat hozott létre, tudta, hogy mi jó a színésznek, és azt is, hogy mi jó a nézőnek, hiszen ez az előadás lett a közönségkedvenc. Szalai Bence drámáját Deli Szófia állította színpadra, aki Marosvásárhelyről érkezett Újvidékre. Osztályvezető tanára, Sebestyén Aba néhány évvel ezelőtt maga is részt vett a drámaírón, és tanácsokkal tudta ellátni az ifjú rendezőt, aki a szövegben határozott rendezői utasításokat talált, így valójában nem volt más dolga, mint ezek alapján, saját fantáziáját is szabadjára engedve, színpadra vezényelni a show-t, amely kicsit klasszikus, kicsit

modern, némileg tanulságos, részben táncos-komikus és rendkívül szórakoztató. Az *Antigoné*ban szereplő alakok mellé a szöveg behozta Szophoklész, Einstein, egy bicikliző jegesmedvét, minden oda és oda nem illő figurát, amelyeket a rendező is remekül tudott kezelni, de igazán a színészek lehettek hálásak kollégájuknak, valósággal lubickoltak a szerepükben. Olyannyira, hogy közülük ketten, a tévét bámuló, popcornt zabáló Iszméné, azaz Horváth Blanka és a polgármester nyolcadik csakráját kezelésbe vevő Teiresziász, Pongó Gábor elismerésben is részesült.

A harmadikként látott előadás szerzője Fehér Miklós, akit a 2016-ban megjelent *Fekete normalitás* című kötetéről ismerhetünk, rendezője pedig Ricz Ármin fiatal színművész. Neki nem ez volt az első próbálkozása, a Tanyaszínház tavalyi előadását Berta Csongorral közösen rendezték. A nézőket ebben az esetben a színpadra invitálták és helyet kínáltak, székek helyett azonban sörösládák szolgáltak ülőhelyül. Gyakorlott színházba járó ebből már tud következtetni. Arra mindenképpen, hogy intim hangulatú darab várható, amely magába szippantja a nézőt. Ez a megoldás természetesen a rendező érdeme. Így vonta be a közönséget abba a rendkívül erős szociodramába, abba a mély vajdasági realitásba, amelyet a szerző papírra vetett. Egynek érezhette magát a néző a halasbódé előtt iszogató, reményvesztett, perifériára sodródott figurák közül. Ez a szöveg az aktuális mindennapjainkat mutatja be, olyan szereplőket sorakoztat föl, akikkel bármelyik falu piacterén, kocsmájában, sarki kisboltja előtt találkozhatunk. Szerepel benne az önsorsrontó, alkoholista, a vállalkozását a végsőkig fenntartani akaró kocsmáros, a csavargók vagy éppen a mások sorsát is szíven viselő anyafigura. Ez utóbbit Banka Lívია alakította, kiemelkedően. Megvolt az esélye annak, hogy az előadás elcsépelet közhelyek sorozatává váljon, de nem így történt. Nem melodramát láttunk, sokkal inkább egy groteszk játékot, amelyben a hétköznapi szürkesége humorral, komikummal vegyült. Egyszerűen szólva, nevezhetünk a saját nyomorunkon a teljes leépülés felé vezető úton. Nevezhetünk egészen az utolsó jelenetig, addig a döbbenetes pillanatig, amikor az előadás végén hiába tapsol a néző, a színészek nem jönnek vissza. Elmentek, és ha így döntöttek, akkor már nincs visszaút. Talán ez volt az egyik olyan bravúros rendezői megoldás, amely Ricz Ármint az est legjobbjává avatta.

A Vajdasági Magyar Drámaíró Versenyről a néző vihetett haza a legtöbbet. Három egymástól különböző, egymással nem is összehasonlítható, a maga nemében remek előadás élményét.

Thészeia

Első rész

Pasziphaé arcán nem múlik a mosoly

Szereplők

MINÓSZ, Kréta polgármestere, a Poszeidón Művek tulajdonosa

PASZIPHAÉ, a felesége

ARIADNÉ, a lányuk

PHAIDRA, a lányuk

ASZTERIÓN, Pasziphaé fia, közismertebb nevén Minótauros

THÉSZEUSZ, Athén hercege

IKAROSZ, a Poszeidón Művek építészének fia

I. Poszeidón Művek

Polgármesteri köszöntő, videó. Minósz beszédet mond. Mögötte Pasziphaé, Phaidra és Ariadné. Az ideális család.

MINÓSZ Köszöntöm hálával és jó barátsággal
mind az újságírókat, mind a nézőket.
(Külön öröm számomra, hogy a családom is itt van:
nőuralom dívik a famíliában,
nejem üzletasszony, tisztos, imádságos,
hozzá szűz mosollyal itt ez a két kis csaj.)

A valóság: Minósz a beszéd után a családjával.

MINÓSZ Hiénák.

PHAIDRA Azok. Csak sertepertélnék itt jobbra-balra, úgy tesznek, mintha érdekelné őket, amit beszélsz. Közben meg csak a szilveszteri ingyérpiára meg a sült disznóra csorran a nyáluk.

ARIADNÉ Phaidra...

MINÓSZ Ne, ne, ne, hadd folytassa csak.

PHAIDRA Szarnak ezek az energiába is meg a munkába is meg mindenbe bele.

ARIADNÉ Phaidra, ne...

PHAIDRA Sasold meg azt a dagadt tévést ott. A kamera bekapcsolva, veszi az úri népet, ahogy sorban áll a nyaláshoz. De a szemét, a szemét figyeld. A sajtortán csügg az!

ARIADNÉ Nem hiszem, hogy a papa...

MINÓSZ Azt mondtam: hadd fejezze be.

Videó.

MINÓSZ Már tizenhat éve, hogy cégünk megnyitottuk. Nem volt üzemzavar, se romlás vagy más kár, a Poszeidón Művek ellátják a várost és az ország felét jó energiával. Bár az ellenzéknek mindig jár a szája, hogy sok vendégmunkást küldünk a halálba, hogy aki lemászott, többet fel már nem jön, hogy a levegő is mérgező odalent, meg hogy rák zabálja azt, aki oda lement.

A valóság.

PHAIDRA Ott az a túlértékelt primadonna, a keze a háta mögött. Mert tiszta zsír a disznótól! Ott a Kréta Hangja főszerkesztő asszonya, az meg a negyedik scotchot szloplálja. Ott van a gyárigazgató: csak azt nézi, hová tűntél, mert legszívesebben megcsókolná a fenekedet, hátha...

MINÓSZ *(irdatlan pofont oszt le Phaidrának)*

Videó.

MINÓSZ Én, Minósz, üzenem így, a médiában, ott a hullaszagot sejtő ellenzéknek: mutassanak egy, csak egyetlenegy hullát, aki a gyárunkban lelte a halálát. Én akkor lemondok, letészem a lantot,

vidékre költözöm a kis családommal,
én majd kertészkedem, az asszony csirkét nyúz.
De addig minden csak hazugság és *fake news*...

A valóság.

MINÓSZ (*irdatlan pofont oszt le Phaidrának*)

ARIADNÉ Én szóltam.

PHAIDRA (*pityereg*) De hát te is azt mondtad, hogy hiénák...

MINÓSZ (*Ariadnének*) Na most járjon a szád.

ARIADNÉ Azt nem rájuk mondta. Hogy hiénák.

MINÓSZ Bravó, Ariadné. Hanem kire mondtam?

Videó.

MINÓSZ No: ahogy rendesen szilveszterkor mindig,
új munkaerő jött baráti országból.
Az athéniaknál, ezt biztos tudjátok,
még mindig háborog a pénzügyi válság,
naponta két férfi veszít három munkát.
Nagy az elvándorlás, ürülnek a házak,
főképp a fiatal fiúk menekülnek.
Mit van mit tenni: a vezetőik rosszak,
a világbanknak is már száz éve adósok.
Mi meg, ahogy tudtunk, segítettünk mindig.

A valóság.

MINÓSZ Szóval, Ariadné? Kire mondtam, hogy hiénák?

ARIADNÉ Ránk...

PHAIDRA Én nem is csináltam semmit!

MINÓSZ Hát ez az. Nos, kicsi Ariadné, mit nem csináltatok te meg
a húgod?

ARIADNÉ Nem... mosolyogtunk?

MINÓSZ Bravó! Pontosan ez az. Nem mosolyogtatok, amikor a ki-
cseszett kamera vette a torz pofátokat.

PHAIDRA Én mosolyogtam!

MINÓSZ Mosolyogtál egy faszt.

Videó.

MINÓSZ Most is épp így van ez: ötszáz srác érkezett,
akik most vakufény és kamerák előtt
a katakombákba bátran leköltöznek.
Nyissunk hát egy pezsgőt: új évre, profitra,

a jó vezetésre, a jólétre iszom.
Iszom a családra, ami szent énnekem,
iszom az asszonyra és a lányaimra.

A valóság.

MINÓSZ Ez, látod? (*Paszíphaé le nem rohadó műmosolyára mutat*) Na ez egy mosoly.

PHAIDRA (*félíg magának*) Én is így mosolyognék, ha három bivalyerős nyugtató lenne belém tolvá.

MINÓSZ Na most volt elég. Vetkőzz.

ARIADNÉ Apa, ne!

MINÓSZ Azt mondtam, vetkőzz, Phaidra.

ARIADNÉ Apa, ki fog hallatszani, ahogy sikoltozik. Az egész világ hallani fogja.

MINÓSZ Te is. Vetkőzz.

ARIADNÉ De én mosolyogtam! Nézd, így!

MINÓSZ Duplát akarsz?

A lányok vetkőznek. Videó.

MINÓSZ És nem lennék jó fej, ha megfélelkeznek, hogy mekkora a ti érdemetek ebben. Ez itt, ez az egész már sehol se lenne, ha nem követnétek, mi mindent teszünk itt, ha ott a fotelben nem tévét néznétek, hogyha nem járnátok okosan szavazni, meg ha más jelöltre húznátok strigulát. Szóval – ünnep nélkül nem boldog az élet. Boldog karácsonyt hát, és boldog új évet.

A videónak vége. A valóság. A lányok mostanra alsóneműre vetkőztek.

MINÓSZ Mindent megadtam, nem? Hálátlan kis dögök. Ruhát, ékszert, bundát, amit csak kértetek. Neked, Ariadné, a szirszar kütyüket, hogy technikust játszhasz meg sztárprogramozót, neked meg, kis Phaidra, az összes göncöt, hogy menő légy sminkeddel a sok picca között. Aztán nesze neked, Minósz: ez a hála. Nem mosolyognak ám ők a kamerába, nehogy már egyszer, csak egyszer az életbe' rendes családnak és boldognak látsszanak!

Csakhogy tiveletek a szép szó nem használ,
csak az acélboxer, neki a gerincnek.
Na gyerünk, lábat szét, lássam a hátakat.
Ilyenkor nekem is fáj ám, hogy bántalak... (*Ütni készül*)

II. A mosoly

PASZIPHAÉ (*még mindig mosolyog, de iszonyú hörgés szakad fel a tüdejéből*)

MINÓSZ (*leengedi az öklét, megriad*)

ARIADNÉ Motyog...

PHAIDRA Megint motyog, basszus...

MINÓSZ Gyorsan, csajok, felöltözni, zsebkendőt!

ARIADNÉ Lehet, hogy már késő.

MINÓSZ Nem, még van pár percünk, mielőtt kirobban. Gyorsan!

PASZIPHAÉ (*alig hallhatóan motyog valamit*)

ARIADNÉ A nyugtatók egyre rövidebb ideig hatnak, mintha elveszítenék a hatásukat. Vagy csak a rohamok egyre erősebbek, és a kémia már nem tudja őket visszatartani.

MINÓSZ Majd később elemezzess. A zsebkendőt!

PHAIDRA Nem találok, basszus, nem találok!

MINÓSZ Akkor tépj egy darabot a ruhádból, csak csináld már!

PASZIPHAÉ LÓFASZT!

MINÓSZ Kezdődik, gyorsan! Ariadné, a nyugtatót!

PASZIPHAÉ ADJATOK LÓFASZT!

ARIADNÉ Nem bírom hallgatni!

MINÓSZ Akkor hozd már azt a fecskendőt! Még mielőtt meghallja valaki!

ARIADNÉ Nincs itt! Itt volt, de nincs itt!

PASZIPHAÉ Előtör! Nem bírom! Ez nem is én vagyok!

KÚRJATOK SZÉT!

Istenem, annyira viszket, hogy meghalok!

MINÓSZ Mi lesz már azzal a ronggyal?!

PHAIDRA Tépem én, de nem szakad. Rohadt Chanel!

Ariadné a fecskendőt keresi, Phaidra a ruháját tépi, Minósz megpróbálja lefogni a rohamban kapálódzó Pasziphaét.

PASZIPHAÉ Minósz, a rohamom érkezik, elborít.

BIKÁT!

Édesem, csinálj már, légy szíves, valamit.

A PINÁM EGY BIKA FASZÁRA VISZKET!
Gyerünk, a szájamat peckeljétek már ki,
verjétek ökölrel, bármit, csak álljon le.
BASSZ MEG, ÖKLELJ A SZARVAIDRA!
Kis Ariadné, no, mért nézel énrám így?
Segíts már, nem látod, hogy szenved az anyád?
KURJON MÁR MEG VALAMILYEN ÁLLAT!
Phaidra, egy rongyot! És tömd be a számat.
KUTYA, BIKA, DISZNÓ, MINDEGY,
CSAK KEFÉLJEN MEG!
Minósz, a nyelvem egy merő görcs, nem akar
rendesen perdülni, rendesen szólni, csak...
BASZD SZÉT A PINÁMAT, TE ÖKÖR!
...nem tudom lefogni és megfégezni sem,
úgy szakad ki innen, akár a köhögés.
FRÖCCS BELÉM A GECIT,
HADD SZÜLJEK EGY BOCIT!
Orvost vagy mézáróst, valamit hozzatok,
úgy feszít ez a szar belül, hogy meghalok...

ARIADNÉ *(egy injekcióstűt döf az anyjába)*

PASZIPHAÉ Meghalok... meghalok... *(Szép lassan visszaáll moz-
dulatlanul mosolygó önmagába)*

*Egy hosszú pillanatig csönd van, ahogy minden visszaáll a tisztes családi
rendbe.*

MINÓSZ Phaidra.

PHAIDRA Igen, apa.

MINÓSZ Menj, kérlek, és nézd meg, hogy szükségük van-e a ven-
dégeknek valamire.

PHAIDRA Igen, apa.

MINÓSZ És szaglássz körbe, hallottak-e valamit.

PHAIDRA Igen, apa.

MINÓSZ Ha igen, kedvesen invitáld meg őket az irodámba. Meg-
mutatjuk nekik a katakombákat.

ARIADNÉ De apa...

MINÓSZ Kuss. A család az első.

Minósz és Phaidra elmennek.

III. Én nem

Ariadné egyedül marad szoborrá meredt mosolygó édesanyjával.

ARIADNÉ Itt ez az agresszív vérszomjas vadállat
minket és téged is androidoknak néz.
Guminők vagyunk csak: egy tű és pukkadunk.
Mosollyal tűrjük, hogy naponta alázzon,
kussolva őrizzük a *fancy* látszatot:
„Juj, csak a cégérre szar rá ne tapadjon”!
...Tudod, hogy mi aggaszt ebben az egészben?
Az, hogy most így van ez, megmondom: teszek rá.
De mi lesz mivelünk negyvenöt évesen?
Mi lesz az arcunkból ennyi vigyor után?
Tudunk majd sírni, ha nyakon vág az élet?
No, te is mosolyogsz. Merthogy minden rendben:
benn van a Xanax, egy hektoliter szérum,
a tagjaid lazák, rózsabimbós minden,
a tartásod mint egy hollywoodi filmben...
Hányok tóled, muter. Mert tőröd, vállalod,
és egyszer se szóltál, hogy ki tette ezt veled,
hogy honnan jönnek az iszonyú rohamok,
hogy miért nem bírsz a húsod erejével.
...Én nem, én nem bírom ezt a blőd életet.
Lehet, hogy rossz kislány vagyok, de nem kamu.
Én nem leszek olyan, mint te lettél, anyu.

Paszíphaé mosolygó arcán egy könnycsepp gördül végig. Ariadné letörli.

IV. Monstrumok

Zaj.

ARIADNÉ A villában 283 kamerát szereltek fel. Mind mozgatható és mind lát a sötétben. Különböző stratégiai pontokon 178 fegyvert rejtettek el az építészek, és ha azok elhibáznák a lövést (aminek statisztikailag 1 a 12500-hoz a valószínűsége), akkor még mindig itt van az a kétszáz biztonsági, aki (ismét csak statisztikailag) gyorsabban kibelez, mielőtt azt mondanád: húbazzmeg. Úgyhogy mássz elő a rejtekhelyedről, és mutasd magad.

THÉSZEUSZ (*feltartott kezekkel előbújik*) Se pisztoly, se dárda.

ARIADNÉ Látom. Laza csávó, farmer, napszemüveg. Együtt kábé egy jobb lakás ára.

THÉSZEUSZ A fenébe, ennyire látszik?

ARIADNÉ A fogadásról tévedtél be ide?

THÉSZEUSZ Igen.

ARIADNÉ Szóval nem.

THÉSZEUSZ Oké. Lebuktam.

ARIADNÉ (*gyanakodva*) Mondd utánam: a réten rákot rág a róka.

THÉSZEUSZ (*enyhe akcentussal*) „A réten rákot rág a róka?”

ARIADNÉ (*döbbenet*) Athéni vagy? (*Telefonért nyúl*)

THÉSZEUSZ Ne! Kérlek szépen, ne!

ARIADNÉ Oké, mondj egy jó okot, miért ne hívjam a biztonságiakat.

THÉSZEUSZ Mindent hallottam.

ARIADNÉ (*hallgat*)

THÉSZEUSZ Ne izgulj... cipzár van a számon.

ARIADNÉ Mindig van az a pénz, amiért a cipzár kinyílik.

THÉSZEUSZ Semmi okom rá, hogy a családi szennyesed kitergesssem.

ARIADNÉ Akkor meg mi a fenét keresel itt?

THÉSZEUSZ Leszakadtam a csoportról.

ARIADNÉ (*közelebb lép és megnézi Thészeusz tetovált karját*) Baszd meg... Neked nem *itt* nem szabadna lenned, hanem *a föld felszínén* nem szabadna lenned! (*Telefonál*)

THÉSZEUSZ Ne, kérlek szépen, ne!

Nem azért szült engem anyám a világra,
hogy egy biztonságis karjától hulljak el!

ARIADNÉ (*az alexandrinust hallván leteszi a telefont*) Ki vagy te? Az biztos, hogy nem valami csóró paraszt.

THÉSZEUSZ Thészeusz...

ARIADNÉ Az a Thészeusz?

THÉSZEUSZ Az a Thészeusz.

ARIADNÉ Egy frászt. Se diplomatakocsi, se testőrök, se bejelentés.

THÉSZEUSZ Akkor is.

ARIADNÉ Az athéni elnök fia beérkezik Krétára gasztabeiternek álcázva. Rajta van a Poszeidón-tetkő. Ez minimum diplomáciai botrány. (*Ismét emeli a telefont*)

THÉSZEUSZ Mindent megmagyarázok,
csak hagyd azokat az öröket, oké...?

Most van épp tizenkét éve, hogy először
érkeztek munkások Athénból – szolganép.
Pár évig minden a legnagyobb rendben volt,
nálunk nem volt munka, nálatok melós kell –
tisztá ügy, apám is boldogan ment bele.
Többnyire olyanok érkeztek százával,
akiknek otthon már épp mindegy volt minden,
ott családja sincs, itt boldog gástarbeiter.
Aztán pár éve egy magas rangú főtiszt
melózni elküldte az egyetlen fiát.
Pár napig érkezett róla még kósza hír,
pár e-mail, pár üzi – aztán hopp, vége lett.
A főtiszt eljött és apámat kérte meg,
nézzen már utána, mi van a gyerekekkel.
Ráállt a rendőrség, a titkosszolgálat,
na de a srácnak itt totál nyoma veszett.
Viszont egy halom más ügy került asztalra,
végeláthatatlan az esetek sora:
kirítt, hogy mindenki eltűnt, hogy idejött.
Egyetlen fiú se ért innen még haza.
Apám megdühödött és azt mondta nekem:
„Eleget lebzszeltél, költötted a pénzem,
ideje most már a családért dolgozni.
Mars ki a reptérre, járd ennek utána,
hogyha nem csinálod, a fiam nem lesz!”
Én és a haverom beszálltunk a gépbe,
hogy mi ezt a gyárat megnézzük magunknak.
Ő a kétszáznégyes, én a kétszázötös,
ő már lejutott, én meg maradtam idefent,
de még holnap reggel felsunnyog majd ő is,
és a tapasztalatokat majd jól kicseréljük.

ARIADNÉ Tisztában vagy vele, hogy ez ipari kémkedés?

THÉSZEUSZ Persze. Athénban nemzeti sport.

ARIADNÉ És a haverod most lent van a többiekkel?

THÉSZEUSZ Ja, jó csávó, együtt zúztuk a grundon. Miért?

ARIADNÉ Ó...

THÉSZEUSZ Most mi van...?

Ariadné kinyitja a katakombák bejáratát.

ARIADNÉ Tudod, mi ez?

THÉSZEUSZ Persze, a Poszeidón erőmű. „A fél ország energiája.”
ARIADNÉ Aha... Apa két évig építette, hogy az legyen, aminek lennie kell. 223 ferde folyosó, amik 1954 ponton keresztezik egymást. Fejben elég nehéz permutálni, de legyen elég, hogy ez a lehetőségek szinte végtelen kombinációja. Gyilkos. Ez az erőmű egy hidegvérű gyilkos. Nincs élő ember, aki innen ki tud jönni. Vagy be tud menni úgy, hogy kijöjjön.

THÉSZEUSZ Akkor hogy etetitek a melósokat?

ARIADNÉ (*elröbögi magát*) Te hülye...

THÉSZEUSZ Most mi van?

ARIADNÉ Minden egyes atommag, ami ott lent meghasad, számítógépek szeme előtt hasad meg. Nem kellenek ide melósok.

THÉSZEUSZ (*nagyon nem érti*) Akkor... az a sok ember... az a tizenkét év...

ARIADNÉ Figyelj ide, athéni faszagyerek. Szedd össze a cuccod, ha van. Megmutatom, hol a kijárat.

THÉSZEUSZ Meghaltak?

ARIADNÉ Menj haza, Thészeusz.

THÉSZEUSZ Miben haltak meg?!

ARIADNÉ Az én családom nem család. Másoknál csontvázak vannak a szekrényben, nálunk egy sivatagnyi sír, élén azzal a... monstrummal odalent!

THÉSZEUSZ Mivel?!

ARIADNÉ És ha csak ő volna... de nem. Nézz anyámra. Nézz rám. Mindannyian szörnyetegek vagyunk.

THÉSZEUSZ Egyáltalán nem tűnsz szörnyetegnek.

ARIADNÉ Én egy szerencsétlen beszari kis csaj vagyok, aki így fog megvénülni. Egy műmosollyal az arcán.

THÉSZEUSZ És ha nem?

ARIADNÉ ...Mit akarsz?

THÉSZEUSZ Lemenni.

ARIADNÉ Az ember azt hiszi, hogy értelmesen cseveg, a végén meg csak kiderül, hogy hülye a hallgatóság...

THÉSZEUSZ Akkor most te figyelj. Első vagyok az úzásban, a matekban, a földrajzban, a cserkészetben, a párharcban, a kocsivezetésben, a pókerben...

ARIADNÉ A szerénységet ki ne hagyd.

THÉSZEUSZ Ha én nem jövök fel onnan, akkor senki.

ARIADNÉ Pont ezt mondtam: senki.

THÉSZEUSZ (*bosszan néz Ariadné szemébe*)

ARIADNÉ Most mi van?

THÉSZEUSZ És ha holnap már nem kellene a pofájukat nézned?

Se monstumok, se mosolyok, se média.

ARIADNÉ (*már ő sem olyan biztos a dolgában*) Elbizakodott ficsúr.

THÉSZEUSZ Az lehet, de elég keményfejű.

ARIADNÉ Műmájer disznó.

THÉSZEUSZ Azt csak azután tudjuk meg, hogy feljöttem.

ARIADNÉ Szemtelen spion.

Paszíphaé hirtelen hangot ad ki magából, kellemetlent, éleset. Mindketten odakapják a fejüket, az asszony pedig alig észrevehetően bólint.

THÉSZEUSZ Úgy látszik, anyád velem ért egyet. Lemegyek.

Thészeusz elindul a lejárat felé.

THÉSZEUSZ Nem tudom, mennyi ideig leszek lent, de biztos, ami biztos, csomagold be egy bőröndbe a cuccaid. Ha feljövök, kiviszlek innen.

Thészeusz belép a Poszeidón Művek labirintusába.

ARIADNÉ Várj...

THÉSZEUSZ (*visszalép és megcsókolja*)

ARIADNÉ Nem éppen erre gondoltam.

THÉSZEUSZ Hanem mire?

ARIADNÉ Erre. (*Odaadja neki a mobiltelefonját*)

THÉSZEUSZ Gondolod, cseveghetnénk egyet, míg bolyongok?

ARIADNÉ Hülye. Van rajta nyomkövető. Vadonatúj katonai fejlesztés, 2001-es modell...

THÉSZEUSZ És ezzel kijutok?

ARIADNÉ Honnan tudjam? Soha nem próbáltam.

Thészeusz elindul lefelé.

ARIADNÉ (*félíg maga elé*) Köszí, apa.

V. Fehér zaj

A katakombákban vaksötét. A néző elveszve. Fehér zaj, amely gyengül és erősödik. Ikarosz a sötétben a fehér zajjal kommunikál.

IKAROSZ Jól van már, értettem, nem megyek jobb felé, hanem tartok tovább, egyre csak egyenesen.

Fehér zaj.

IKAROSZ ...Egy kicsit parázom attól, hogy ott sasolsz,
és hogy bármit teszek, mindenre rálesel.

Fehér zaj.

IKAROSZ Jó, persze, vigyázok, ne aggódj már, apu.
Csak még pár méter és jó helyen leszek.

Fehér zaj.

IKAROSZ Figyelj már, nem akarsz kicsit lógva hagyni?
Amióta ez a kurva hangosítás
bedöglött és csak a susogás morzézlik,
kitör a frász, mikor megszólalsz mögöttem.
Amíg kicsi voltam, értem, mért aggódtál,
meg hogy mért követtél kamerákon folyton,
de már húsz elmúltam, nem vagyok már gyerek.
Te meg még mindig az irodádban ülsz csak,
bagót bagó után rántasz a rákodra,
meg a whiskyt is csak tolod, mint a vizet.
Sétán mikor voltál? Van már vagy hét éve?

Fehér zaj.

IKAROSZ Jól van, persze, értem. De ma kapott enni,
nem fog az kijönni most a szobájából,
én meg oda soha, hiszen úgyis tudod...

Fehér zaj.

IKAROSZ Igen, én is hallom... Zúgnak a műszerek.
Létezik az, hogy még valaki megmaradt?
Nem lehet, basszus, hisz mindnyájan bementek,
be a húsdaráló sugárzó kapuján.
Mi van, ha mégiscsak...? Ah, nem, az nem lehet.
Abból a pokolból ki senki nem mehet.

VI. Vakfolt

IKAROSZ (*suttogva*) Állj meg és ne beszélj...
Jó. Most lépj két lépést hátra.
Fordulj be a fal mögé, ahonnan jöttél.
Jó. Maradj ott. Jövök.

Fény gyúl a fal mellett. Ikarosz, a vállán szárnyak. Thészzeusz.

IKAROSZ Bocs, csak az apám elég hisztis tud lenni, ha idegenekkel
állok le spanyolni... Ne, ne tekingess ki a fal mögül! Az apám nincs

itt, viszont mindent lát. Csak van ez a pár vakfolt, ahova nem ér el a kamera.

THÉSZEUSZ Lassíts már, ember. Nem tudlak követni.

IKAROSZ Bocs, csak olyan izgatott vagyok. Évek óta az első ember, aki nem az apám!

THÉSZEUSZ Mármint én?

IKAROSZ Te hát. Mesélj, mi van odakint?

THÉSZEUSZ Ööö... Most éppen újév.

IKAROSZ Petárdával, utcazenével, lovas fogatokkal meg minden?

THÉSZEUSZ ...Asszem.

IKAROSZ És tánc? És csajok? Szépek kint a csajok?

THÉSZEUSZ Mondd, jól vagy?

IKAROSZ Remekül, köszí. És tűzijáték? A tévében mindig megnézem a tűzijátékot meg az éjfél utáni sorozatokat meg a kabarét. (*Nagyon halkán*) Ha apu korán elalszik, akkor az erotikus műsorokat is.

THÉSZEUSZ Ez kurva jó. Akkor én most... (*Elindul*)

IKAROSZ Szakadék.

THÉSZEUSZ Mi?

IKAROSZ Amerre indultál. Tizenkét lépés és szakadék.

THÉSZEUSZ ...Kösz. (*Elindul másfélé*)

IKAROSZ Radioaktív szennyeződés.

THÉSZEUSZ Hol?

IKAROSZ Végig a falon. Mire a folyosó végére érsz, már hót tuti a rák.

THÉSZEUSZ Akkor merre menjek?

IKAROSZ Attól függ, mit keresel.

THÉSZEUSZ A haveromat. Ma reggel jött be a vendégmunkásokkal.

IKAROSZ Ó...

THÉSZEUSZ Tud valaki normálisan is reagálni erre a tényre, vagy ebben a városban ez az „ó” az egyezményes jel arra, hogy kapjam be?

IKAROSZ Ne olyan hangosan... meghallja.

THÉSZEUSZ Ki?

IKAROSZ Az apám. Ami meg a haverodat illeti... felejsd el.

THÉSZEUSZ Ezt már hallottam.

IKAROSZ Akkor ideje elhinni. Más téma... Te láttál már meztelen cicit élőben?

THÉSZEUSZ Neked mi bajod van?
 IKAROSZ Láttál vagy nem láttál?
 THÉSZEUSZ Persze, hogy láttam!
 IKAROSZ Fogtad is? Milyen? Puha?
 THÉSZEUSZ Ember, ha ennyire érdekel, miért nem fogsz egyet magadnak?
 IKAROSZ ...Persze. Persze, nem mondtam még.
 THÉSZEUSZ Mit?
 IKAROSZ Én még sosem jártam kint, itt éltem le az egész életemet.
 (*Nagyon halkan*) Nőt is csak tévén láttam.
 THÉSZEUSZ Hogy a francba születhetnél bele egy gyár katakombába, ne csesszél már föl!?

IKAROSZ A Poszeidón Művek csak termel, működik, na de valójában nem ezért csinálták. Minósz sok sumákját rejtik a folyosók, elfedik, hogy régen volt pár baklövése. Azért épült fel és nem energiáért. Aki ide bejött, azt nem engedik ki, mert túl sokat ért a véres valóságból. A szörnyről, ami az erőműben lakik, a családon kívül nem tudott más senki, csak az, aki a tárnákat tervezte. A pofája hogy még véletlen se járjon, Minósz elintézte egy jó hadicsellel: ide zárta őt be egy szem kisfiával a börtönbe, amit ő csinált perfektre, oda, amit pont ő bogozott tökélyig. Apám így egymaga rég magára zúzta volna az egészszet (megvan hozzá a tudása), csakhogy engem meg félt, hímes tojás vagyok, úgyhogy belement a bánatos alkuba: meghagyja a rendszert, hadd működjön tovább, cserébe én mindig szeme előtt vagyok. Szóval – így élünk mi: apuci és fia, paranoiában, bűzben és sötétben. Nincsen itt se napfény, se zene, se csajok... Itt csak az apám van, hullák – meg én vagyok. Na, vágod?

IKAROSZ Ikarosz, szolgálatodra.

THÉSZEUSZ És mi ez a szar a hátadon? Halloween-kosztüm?

IKAROSZ *(nagyon halkan)* Akarod, hogy elmondjak egy titkot?

THÉSZEUSZ *(már nagyon menne)* Alig várom, hogy halljam.

IKAROSZ Kitaláltam, hogy juthatok ki innen.

THÉSZEUSZ *(ez már érdeklő)* Na, hogy?

IKAROSZ *(jelentőségteljesen felfelé néz)*

THÉSZEUSZ Nézd, én tudom, hogy a klausztrofóbia megteszi a hatását, de ez mégiscsak sok.

IKAROSZ Klausztro mi?

THÉSZEUSZ Repülve akarsz...

IKAROSZ *(befogja a száját)* Sssss! Apu nem hallhatja meg!

THÉSZEUSZ ...Így akarsz kijutni?

IKAROSZ *(megijed, majdnem bög)* Miért, szerinted nem menne?

THÉSZEUSZ *(nem hiszi, de feladja)* De... végül is miért is ne menne...

IKAROSZ Ugye?! Az a tervem, hogy a labirintus közepére megyek.

Onnan vezetnie kell egy szellőzőnek felfelé. Ez a „szar”, ahogy te hívtad, egy elméletben már legalább százszor tesztelt pár szárny.

Pont mint a sirályé, legalábbis azt használtam modellnek. Ugrás... széttár... csap... és tovább, felfelé! A napra! A csajok közül!

Csak van egy kis bökkenő.

THÉSZEUSZ Csak egy?

IKAROSZ A labirintus közepén lakik... ő.

THÉSZEUSZ Ki az az ő?

IKAROSZ A szörny!

THÉSZEUSZ Figyelj csak, Ikarosz. Van egy ajánlatom. Te megmutatod nekem, hol lakik ez a szörny, én meg lefoglalom, amíg te angyalt játszol, oké?

IKAROSZ Hogyhogy lefoglalom?

THÉSZEUSZ Kicsit elbeszélgetek veled.

IKAROSZ ...Megvan, hogy ebbe bele is lehet halni, ugye?

THÉSZEUSZ Ha kinyírom, ahogy én projektálom, akkor minden megoldódik. Ha nekem jön és megöl, ahogy azt kábé mindenki más projektálja – akkor is elvan pár percig és nem figyel rád.

IKAROSZ De mi van, ha meghalsz? Te vagy az első spanom, a főspan, a főmufti. Te tanítasz majd meg, hogy kell csajozni, ember!

THÉSZEUSZ Most akkor ki akarsz jutni vagy nem?

IKAROSZ Oké... Csak gyere utánam.

Elindulnak.

IKAROSZ Te, amíg megyünk, nem akarsz mégis elmondani?

THÉSZEUSZ Mit?

IKAROSZ Hogy milyen egy csaj cicije... Vidám? Vagy selymes?

VII. Jel nélkül

Videóüzenet, miközben a nézők megint elvesznek. A videóüzenetet Ariadné küldi a hálószobájából, a háttérben Phaidra alszik.

ARIADNÉ Thészeusz, jelentkezz... Gyerünk már, vegyed fel...

Oké, olybá tűnik, hogy nincs lent térerő.

Thészeusz, hallasz-e? Működik ez a szar...?

Jó: így, hogy nem hallasz, elmondom őszintén...

Figyelj, gondolkodtam azon, amit mondtál, mármint hogy elvinnél messzire Minósztól.

Bár rég elmúlt éjfél, nem tudok aludni.

Folyton ez a mondat ugrál az agyamon, ahogy egy kivénhedt rekamién szokás.

Phaidra felül az ágyon, figyel, mit beszél Ariadné.

Sose gondoltam, hogy kijuthatok innen, épp csak álmodoztam, egy egészen picit, de most hirtelen az álom valóság lett, és az ágyikóba már vissza nem megyek.

Hogyha meghalsz nekem, ha ő ott megbabál, akkor az, ami álomnak tűnt ma még, lidércnyomás lesz és rágó fájdalom.

Ki kell hogy juss onnan, és el kell hogy vigyél!

Hátranéz. Phaidra visszafekszik, mintha aludna.

Gyere ki épségben és tudd, hogy mit akarsz.

Utolsó szemét vagy, ha ebbe belehalsz.

Leteszi. A videóüzenetnek vége.

VIII. Felszállás!

Közben hőseink megérkeznek.

IKAROSZ Na, itt a sarok után lesz egy ajtó. Ott bemész és... ott találsz.

58 THÉSZEUSZ Te nem jössz velem? Legalább az ajtóig?

IKAROSZ Ööö... én inkább innen próbálnám meg. Látod? Az ott fent a szellőző bejárata.

THÉSZEUSZ Be vagy szarva.

IKAROSZ Te is be lennél, ha tudnád, hogy mi van az ajtó túloldalán.

THÉSZEUSZ Oké... Akkor hát uzsgyi... Most miért nézel így?

IKAROSZ *(leplezetlen csodálattal)* Asszem, én sose leszek ilyen menő, mint te.

THÉSZEUSZ Egy faszt.

IKAROSZ Dehogynem. Ott a biztos halál, te meg csak így: uzsgyi.

THÉSZEUSZ Menő...

IKAROSZ Ja, egy Batman vagy, haver!

THÉSZEUSZ Elárulok egy titkot, Ikarosz. Annyit toltátok ezt a dumát a rettentő szörnyetegről, hogy már totál tele van a gatyám.

Plusz: a fenének se volt kedve ehhez a kalandhoz. Csak azért jöttem el megölni ezt az izét, mert apám kitagadna, és akkor lőttek mindennek: örökségnek, politikai karriernek, jó kocsiknak.

IKAROSZ Mindenkinek van apja...

THÉSZEUSZ *(indul)* Jobb, ha minél előbb túl vagyok rajta.

IKAROSZ Én is elárulok egy titkot, Thészeusz. Rettenetesen be vagyok szarva a repüléstől. Jobban, mint a szörnytől. De ha sikerül...

THÉSZEUSZ Ha sikerül, holnap megünnepeljük.

IKAROSZ Csajok is lesznek?

THÉSZEUSZ Toplessben!

IKAROSZ *(megöleli Thészeuszt)* Még sosem öleltem meg senkit.

Ikarosz kitárja a szárnyait, lendületet vesz és futni kezd. Az ajtón túlról ordítás és halál hangja.

THÉSZEUSZ *(megrettenve)* Sokkal jössz még nekem ezért, fater!

Belép az ajtón.

IX. Aszterión

Egy luxusszobában sötét, egy rakás sült hús az asztalon, fejedelmi tálalásban. Amit kintről „ordításnak és halálnak” hallottunk, az egy videójáték. Aszterión, aki egy 14 éves süldő kölök bikafejjel a nyakán, videójátékot játszik (Quake 3-at vagy valami ilyesmit).

ASZTERIÓN Kérlek, csukd be az ajtót. Túl sok fény jön be.

THÉSZEUSZ *(becsukja)* Asszem, rossz helyre jöttem be.

ASZTERIÓN Vacsoráztál már?

THÉSZEUSZ Nem... vagyis igen... nem tudom, hány óra van.

ASZTERIÓN Hajnali négy. Vacsoráztál már?

THÉSZEUSZ Igen.

ASZTERIÓN Hoppá, egy rakétavető! A hús az asztalon, a só meg a borsot ott talárod mellette.

THÉSZEUSZ Oké...

ASZTERIÓN És mi járatban?

THÉSZEUSZ Egy... ööö... egy szörnyet keresek.

ASZTERIÓN Itt nincs. Lehet, hogy kicsit lejjebb a folyosón. – Vigyázz már, baszd meg, majdnem lelőttelek! Bár kötve hiszem, hogy lenne itt egy szörny, és én nem tudok róla.

THÉSZEUSZ Te ki vagy?

ASZTERIÓN Aszterión. Tudsz játszani?

THÉSZEUSZ Nem.

ASZTERIÓN Kár. Tolhattuk volna párosban. Ezeket a láthatatlan online csapattársakat már nagyon unom.

THÉSZEUSZ Te... itt élsz?

ASZTERIÓN Aha. Baró, nem?

THÉSZEUSZ Az. Baró...

ASZTERIÓN A faszomba, meglógott! Unatkozom. Mesélj valamit.

THÉSZEUSZ Te, biztos, hogy nincs itt egy emberevő szörny?

ASZTERIÓN (*nevet*) Ez nem egy videojáték, ember. Itt csak én vagyok.

THÉSZEUSZ Vacak lehet itt lent... bezárva... nem?

ASZTERIÓN Bezárva? Én nem vagyok bezárva. Ez az én királyi rezidenciám. Kiszolgálják, rendszeresen kapok kaját, annyit játszom, amennyit akarok, néha sétálok egyet a folyosón... Az igazat megvallva, jöhetne kicsit gyakrabban egy-egy látogató.

THÉSZEUSZ Hány éves vagy te tulajdonképpen?

ASZTERIÓN (*büszkén*) Pár napja töltöttem a tizennégyet.

THÉSZEUSZ És a szüleid?

ASZTERIÓN Nekem nincsenek szüleim. És neked?

THÉSZEUSZ Vannak. Van. Apám.

ASZTERIÓN Bumm, bumm, bumm, dögölj már meg, te szemét! Mesélj apádról.

THÉSZEUSZ Nincs sok mesélnivaló. Önféjú egy pasas, aki gyereket nevelni nem nagyon akart, amikor meg már akart, akkor nem tudta, hogy kell.

ASZTERIÓN Az mit jelent?

THÉSZEUSZ Szép szó nuku, csak fenyegetés, zsarolás, ordítás a telefonba. Ilyenek.

ASZTERIÓN Szóval én jártam jól, így apátlanul. Miért nem ülsz le?

THÉSZEUSZ Igazából nekem tovább kellene mennem.

ASZTERIÓN Megtalálni a szörnyet.

THÉSZEUSZ Pontosan.

ASZTERIÓN *(a headsetbe)* Aszterión kiszáll. Vacsorázz velem.

THÉSZEUSZ Nem vagyok éhes.

ASZTERIÓN Csak pár falatot. Rég nem vacsoráztam velem senki.

Aztán továbbmész szörnyre vadászni. Mit szólsz?

THÉSZEUSZ Oké...

Leülnek az asztalhoz. Thészeusz csak csipeget, de Aszterión jóízűen zabál.

ASZTERIÓN Mindig megéhezek, amikor sokáig játszom. Megkérdezhetem, miért bámulsz így? Maszatos vagyok?

THÉSZEUSZ Csak a fejed... olyan...

ASZTERIÓN Ja, gondolom, kialvatlan lehetek. Ötszázra állították az ölésszámot, legalább hat órája nem cuppantam le a konzolról.

THÉSZEUSZ Nem, csak még sosem láttam ilyen...

ASZTERIÓN Micsodát? Az ingem a furcsa?

THÉSZEUSZ *(rájön, hogy Aszterión tényleg nem tudja, miről beszél)*
Igen... az inged.

ASZTERIÓN Ez valami régebbi divat. Kértem a személyzettől pár új pólót, de még nem érkezett meg. Ízlik?

THÉSZEUSZ Nem is tudom. Olyan édeskés az íze.

ASZTERIÓN A fűszerek miatt lehet. Nagyon fűszeresen szeretem.

THÉSZEUSZ A bőrét is megeszed?

ASZTERIÓN Ja, egy kicsit rágós, de nem rossz. Ha nem kéred, megeszem én.

THÉSZEUSZ *(nézegeti a cafatot a villáján)* Te, milyen hús ez?

ASZTERIÓN A személyzet mindig úgy mondja, hogy „levadászták”. Szóval gondolom, valami vad. Bár tenyésztett vad lehet.

THÉSZEUSZ Ezt miből gondolod?

ASZTERIÓN Folyton valami számokat találok rátetoválva. Nézd csak!

THÉSZEUSZ *(kiköpi a falatot)*

ASZTERIÓN Itt van. Kétszáznegy.

THÉSZEUSZ *(rosszul van)*

ASZTERIÓN Én mondtam valami rosszat? Bocsi, nem akartam. Vagy ennyire nem ízlik? Amikor legközelebb jössz, kevesebb fűszert rakatok rá. Ugye eljössz legközelebb? Érted, megtalálod azt a szörnyet, aztán visszajössz és embermód megvacsizunk. Mit szólsz?

Thészeusz szinte átugrik az asztalon, ahogy a késsel nekiesik Aszteriónnak.

ASZTERIÓN Hé, ennyire nem lehet rossz! Ember, ez nem játék! Hé, nálam csak egy villa van, ez nem fair play! Ez csalás! Kido-
batlak az operátorokkal! Ne! Mit csinálsz?! Én csak meghívtalak vacsorára, nem bántottalak, mit csinálsz?! Ez szabálytalanság...!

Thészeusz dühödten vágja-szúrja az egyáltalán nem védekező Aszteriónt, amíg az már nem mozog. Aztán csak áll, a művét szemléli.

THÉSZEUSZ Hogyha hazamegyek, ó, morál királya,
legjobb édesapa, egy szál jó faterom –
megválaszolsz-e majd nekem egy feladványt...?
Jótett-e, az ember ha olyasvalakit öl,
aki bűnös bár, de fogalma sincs róla?

Kirohan a szobából.

X. A női mell

Ikarosz fekszik a sötétben. Láthatólag csúnyán összezúzta magát. Simán ott fekszik mellette a szellőző összetört nagy ventilátorlapátja is. Thészeusz ellenőrzi a leheletét: halott. Leül hozzá.

THÉSZEUSZ ...Olyan, mint amikor puha párnát fogsz meg.
Szinte szétmállik, omlik a kezében.
És, fű, olyan meleg... mint egy radiátor,
csak ez vértől forró, nem mechanikától.
És hogyha eléggé közel hajolsz hozzá,
akkor édesen dorombol: kiscica!
Az, amit ott hallasz, az a szívdobbanás.
És ha szerencsés vagy, amikor hozzáérsz,
tudod: gyorsabban ver. Méghozzá miattad.
Reszket a vére, mert te hajolsz fölébe.
Odabent minden ér tombol. És fuldoklik,
sziszeg és sóhajt, ha csókokat küldesz rá.

...Szóval ilyen egy női mell, Ikarosz.
Rohadtul szerencsés, akit az megszeret.
És téged biztosan szeretett is volna
nem egy, de száz csajca – ha sikerült volna.
Járt volna még év és járt volna még öröm.
Találkozunk hamar. Jó éjt és köszönöm.

Elindul a folyosón, aztán észbe kap.

THÉSZEUSZ Na most hogy a francba' keveredek ki innen?

XI. A fonál

A folyosón embertelen hangosan felvívjognak a szirénák és a fehér zaj.

ARIADNÉ Thészeusz!

THÉSZEUSZ Ariadné...?

ARIADNÉ Thészeusz!

THÉSZEUSZ Ariadné!

Megtalálják egymást.

THÉSZEUSZ Hogy kerülsz te ide?

ARIADNÉ Nem tudtam aludni. Gondoltam, megnézem, hogy
vagy.

THÉSZEUSZ Hogy találtál meg?

ARIADNÉ A nyomkövetővel, nagyokos. Emlékszel? Hagytam ná-
lad egy nyomkövetőt.

THÉSZEUSZ Mi ez az őrjítő ricsaj?

ARIADNÉ Mintha egy elromlott rádióadó lenne. A hangszórókból
jön.

THÉSZEUSZ Ariadné... A szörny...

ARIADNÉ Hagyd a szörnyet a fenébe, gyere, elmegyünk!

THÉSZEUSZ Én... én megöltem a szörnyet.

ARIADNÉ (*megtorpan, egy pillanatra maga sem hiszi*) Aszterión ha-
lott...?

THÉSZEUSZ Egy gyerek... Egy tudatlan gyerek... Én... (*Össze-
szedi magát*) Ki volt ő, Ariadné?

ARIADNÉ (*hidegen*) Az öcsém volt. És tán jobb is így mindenkinek.
Gyere, mutatom az utat.

THÉSZEUSZ Hogy találunk ki innen?

ARIADNÉ Digitálisan jegyeztem minden egyes sarkot, amin lefor-
dultam, minden itt van a számítógépen. Automatikusan model-

lezte a labirintust, olyan, mintha egy fonalat húztam volna magammal.

THÉSZEUSZ Te egy zseni vagy!

ARIADNÉ Ne túlozzunk, de értek ehhez-ahhoz.

A fehér zaj felvívít.

THÉSZEUSZ Legszívesebben megcsókolnálak!

ARIADNÉ Az most kurva rossz ötlet volna. Hallod ezt a zajt? Ez nem elromlott rádióadó.

THÉSZEUSZ Hanem?

ARIADNÉ Morze.

THÉSZEUSZ Nem értek morzéul, semmilyen nyelven nem értek. Mit mond?

ARIADNÉ Hogy öt percet ad arra, hogy pusztuljunk innen, mielőtt beomlasztja az egész Poszeidón Műveket.

THÉSZEUSZ Miért tenne ilyet?

ARIADNÉ ...Nem értem minden részletét, iszonyat gyorsan pötyög... de mintha olyasmit mondana, hogy meghalt a fia.

Menekülni kezdenek.

XII. Boldog új évet!

Családi reggeli Minósz asztalánál. Minósz, Pasziphaé, Phaidra.

MINÓSZ Édes úristenünk, tekints ránk e napon,
áldd meg ezt az ételt és a jólétünket.
És persze vess áldást mind a sok nézőre,
tévén közvetítve akik néznek minket.
Áldd meg a tányérjuk, legyen jó az új év,
töltsék azt is velünk jókedvben, bőségben...

Thészeusz lép be a terembe, és véres bikafejet dob a családi asztal közepére.

Rengés, zaj. Kisvártatva Ariadné is követi.

MINÓSZ (*nagyon higgadtan*) Nocsak, az ellenzék is megtisztel minket. (*Kikiált*) Biztonsági örök, hogy kerül ez ide?

THÉSZEUSZ Az öröknek sajnos más dolga akadt, úgyhogy sajnálják, de nem tudnak idejönni.

MINÓSZ Üdvöz légy, idegen, családi körünkben.

Mért hajigálsz ide állattetemeket?

THÉSZEUSZ Hiába nyomkolássza azt a gombot az asztal alatt.

64 Senki nem fog megjelenni.

MINÓSZ Ülj le a körünkbe és ebédelj velünk.

Igaz, hiányosan vagyunk itt ma reggel,
mert a nagyobb lányom későig maradt ki,
ámde épp ezért is van még egy teríték,
és a báránysültön boldogan osztozunk.

ARIADNÉ Apa, hagyd azt a kurva alexandrinust. Vége van.

THÉSZEUSZ Vagy ahogy Aszterión mondaná: game over.

Paszíphaé óvatosan kinyúl, és simogatja a bikafejét.

MINÓSZ Arról a bizonyos... aszteroidáról
nem sok fogalmam van, biztosítlak róla.
Viszont egy ünnepi állófogadásra
velem jöhetnétek most az irodámba.
Mi az isten ez a zaj?! Testőrök!

THÉSZEUSZ A testőrei elindultak felénk, de az ajtók bezárultak
előttük.

ARIADNÉ Daidalosz az, az építész. A vezérlőszobájából irányítja
az ajtókat és minden mást is. A fia meghalt, már neki sincs miért
élnie.

THÉSZEUSZ Az erőmű reszket. Mindjárt összeomlik.

MINÓSZ *(a köszönethez)* Hát ez van, én népem: a lány megbolondult,
összevissza beszél, máskor is megtörtént.

PASZÍPHAÉ *(a bikafejhez)* Fiam... kisfiam...

MINÓSZ Mit van mit tenni, az anyja öröksége,
nézzenek csak ide, az is félrebeszél...

ARIADNÉ Apu! Vége!

MINÓSZ Pár családi dolgot át kell itt beszélnünk,
úgyhogy találkozunk majd a reklám után...
(Int, hogy kapcsolják ki a közvetítést)

PASZÍPHAÉ Kussoljál már, te faszkalap!

MINÓSZ *(egészen megnémulva Paszíphaéra mered)*

PASZÍPHAÉ A fiam! Meghalt a fiam, te fasz!

MINÓSZ Most az lesz, szívem, hogy beveszed szépen a gyógyszereidet.
Phaidra, nálad van anyuci injekciója?

PHAIDRA Nálam, apu.

MINÓSZ Lennél olyan kedves és beadnád, hogy anyuci jobban legyen?

PHAIDRA Nem.

MINÓSZ *(elveszíti a türelmét)* Mit mondtál, te kis kurva?!

PHAIDRA Ariadné... Tudom, hogy mi a tervetek. Kérlek szépen, vigyetek magatokkal! Nem bírok itt maradni ezzel az agresszív vadállattal meg a félőrült feleségével, nem bírok!

MINÓSZ Ez a hála, nyomorultak? Egy kurva petákat se kaptok az örökségből! Szegényen fogtok megdőglenni!

THÉSZEUSZ Hercegnőként élnek majd, megértette? Úgy, ahogy magánál sose.

MINÓSZ És te ki a fasz vagy?

THÉSZEUSZ Thészeusz vagyok. Athén második embere, (*büszkén*) a Minótauros meggyilkolója!

MINÓSZ Majd amikor szarrá lövetem a nyomorúságos kis banán-
köztársaságokat, majd akkor pattogj, gumilabda!

ARIADNÉ Nem lesz neked arra alkalmad, apu...

MINÓSZ Még minden visszacsinálható! A közvetítést leállítottam, a parlamentben én vagyok a király!

ARIADNÉ Nézd meg, mit közvetít éppen a tévé. Milliók nézik.

Minósz belepillant az elédobott mobilközvetítésbe. A Poszeidón Művek ismét megrázkódik. Minósz lassan ül le, ugyanolyan lassan, ahogy fel-fogja: valóban vége van.

MINÓSZ Ezt hogy...? Ez nem innen megy.

ARIADNÉ A hálózobából megy, a számítógépről. Ne siess ki-
kapcsolni, mire odaérsz, már vírusként terjed a weben.

THÉSZEUSZ Menjünk, lányok...

ARIADNÉ Gyorsan, mielőtt még összeomlik ez a kóceráj.

Ariadné még visszanez, hogy elköszönjön az anyjától, de az asszony továbbra is Aszterión fejével van elfoglalva.

XIII. Pasziphaé arcán nem múlik a mosoly

Csend. Csak a föld reng. Minósz reszketve nézi a videót. A videón Minószot látjuk, ahogy a gyerekeit veri. Ahogy pofozza az asszonyt. Ahogy embereket végez ki. Rövid snittek egy hosszú és nyomorúságos életből. Pasziphaé békés mosollyal, a bikaféjet simogatva előrejön és beszélni kezd a közönséghez.

PASZIPHAÉ Az, amit ott láttok: a mindennapjaink.

Az imádott Minósz így boldogít minket.

De hogy teljes legyen a kép végre, azt hiszem,

ideje tudnotok, hogy volt ez az egész.
Úgy szerettem Minósz, ahogy csak lehetett.
Elvett, jól elvontunk, jöttek a gyerekek
és persze karrier, amennyit csak akarsz.
Előbb azt akarta, amit mindenki más:
eltartani minket, biztos jövőt adni.
De a létrán Minósz egyre emelkedett,
a Poszeidón Művek tervével kelt-feküdt
és az atommagot hasította folyton,
tűz, élet volt benne, sziklányi akarat.
Pár év és megjöttek az első balesetek.
Az apja fejét rák robbantotta fel,
az öccse tüdejét tumor cincálta szét,
hulltak a rokonok sorra, mint a lepkék.
Próbáltam győzködni: az urán okozza,
de ő makacs maradt, folytatta a munkát,
már nem a pénzért: a hírnévért csinálta.
Mi sem számítottunk, én meg a két lányom.
És akkor éreztem: ott növekszik bennem
egy másik nőszemély, egy urán-ivadék.
Ez a nő perverz volt, izzadtságra vágyott
és nem férfiera, hanem erősebbre.
Egy éjjel megszöktem, nem bírtam már tovább
elfojtani, ahogy szörnyen károg bennem.
Ki az istállóba! Nyüsztítve, sikítva!
Állat lettem én is, egy tüzelő szuka!
És akkor megláttam: ott aludt a bika...
Nem megyek bele, hogy mi minden volt meg ott,
maradjunk annyiban: irdatlan megbaszott.
Kilenc hónap múlva meglett az eredmény:
asszony és bika és atommag gyereke.
Akkor vert először meg a férjem engem,
persze aztán sokszor, ha volt rá alkalom.
Szoptatni próbáltam a rémes csemetét,
de a fogát rendre a mellembé marta.
Ezzel nem ért véget még a lidércnyomás:
egy takarítónő ujját leharapta,
rá kellett döbbernünk – a gyerek kannibál.
Azt hiszem, a férjem ekkor bolondult meg,

ekkor lett a sátán, ki elöttetek áll.
Ekkor kezdett rendre bántalmazni minket,
míg a város felé egyre szebb mosolyt vett.
Mosolyogtunk mi is, meg ne öljön végül.
Közben megépült a Poszeidón Művek:
félíg atomerő, másfelől meg börtön.
Oda zárta le a fiam, mert tudta, hogy
ha őt felfedezik, vége a mesének,
az élete álmát azonnal bezárják
és a karrierje pukk – mint lufi száll el.
Tizennégy éven át gyógyszerekkel tömött,
hogy a mosolyomat lássátok, semmi más.
Látjátok? Nincs bennem egy grammnyi
gyógyszer se,
és mégis mosolygok, mert mindennek vége.
A kisfiam halott, a lányok már úton.
Csak ez a nyomorult táncol a porondon,
ahol a függöny már nemsoká lehull.
És most, hogy elmondtam, azt kérem tőletek:
ne tétovázzatok. Pontosan lőjetek.

Lövés zaja. Sötét. Vége az első résznek.

Második rész

Ariadné bőrén jól mutat a vér

Szereplők

THÉSZEUSZ

ARIADNÉ, Thészeusz csaja

PHAIDRA, Ariadné húga

DIONÜSZOSZ, a Naxosz Hotel császára

ECHO

DRÜÁD

EGY TÉVÉBEMONDÓ

I. Durrdefekt

Útszél a Kréta–Athén országúton. Egy kocsiiban Thészeusz, Ariadné és Phaidra. A bérelt kocsi fának hajt, hatalmas csattanás.

ARIADNÉ Mondom szépen, hogy túl gyorsan vezetsz. Legalább negyvennel lépted túl a sebességkorlátozást, de neem, az elnök fiának joga van gázolni a pedált, a politikusalánta siet!

PHAIDRA *(most ébredt)* Mi történt?

ARIADNÉ Az történt, hogy nekimentünk egy fának. Úgyhogy aludj tovább nyugodtan.

THÉSZEUSZ Nem mentünk neki egy fának.

ARIADNÉ A kocsi orrát szétlapította egy tölgy, a szélvédő csupa makk – te ezt hogy neveznéd?

THÉSZEUSZ Durrdefektünk volt.

ARIADNÉ A végkifejlet szempontjából mégiscsak fának menés lesz ez, nemde?

PHAIDRA Én visszaalszom, jó? Keltsetek fel, ha befejeztétek.

ARIADNÉ Azért hoztál el minket, hogy megölj útközben?

THÉSZEUSZ Le voltatok kötve, nem?

ARIADNÉ Igen. De ez még nem ok arra, hogy kétszáz hússzal pörkölj a pályán, nagymenő.

THÉSZEUSZ Sietek, mert... mert... Elvertünk egy csomó időt a reptéren, amíg megpróbáltunk átjutni a kapun, aztán az a bujkálás, aztán meg mire nagy nehezen feketén kocsit szereztünk... Hónapokat veszítettünk. *(Meglát valamit az úton)* Ó, baszd meg...

PHAIDRA (*megint felébred*) Mi az?

THÉSZEUSZ Szögek. Rohadt nagy acélszögek.

ARIADNÉ Tehát hadd rezümézzem:

Hajtunk a pusztaság kietlen kövein,
sehol egy város vagy emberlakta tanya,
egy rohadt útszéli segélyhívó, semmi!
A telefonokat be se kapcsolhatjuk,
mert azon frissibe megtudják, hol vagyunk.
Te meg, az országút bátor királyfija,
taposod a pedált, mint egy kergettyű,
és a betonúton azt se veszed észre,
hogy ott mielőttünk bazi szögek vannak.
Bravó!

THÉSZEUSZ Ariadné, azzal, hogy cseszegetsz, az égvilágon semmit se javítasz a helyzeten. Durrdefektünk volt, megtörténik, ez van!

ARIADNÉ (*mintha kicsit magához térne*) Oké... oké, kicsit túllöttem a célon.

THÉSZEUSZ (*a kocsi nézi*) A két első guminak annyi. A pótkerékkel legfeljebb pár kilométert mehetünk, tovább nem fogja bírni.

ARIADNÉ És most?

THÉSZEUSZ Hogyhogy és most?!

ARIADNÉ Nem mondod komolyan, ó, Minótauroszt meggyilkolja, hogy egy defekttel nem tudsz mit kezdeni?

THÉSZEUSZ Honnan szarjak neked egy plusz kereket, mi?

PHAIDRA (*félálomban*) Kezdetek úgy hangozni, mint egy házaspár.

ARIADNÉ Nyilván ennek is megvan az oka.

PHAIDRA Ariadné, rendben van a hormonháztartásod?

ARIADNÉ (*ingerülten*) Hogy érted azt, hogy rendben van-e?!

PHAIDRA Megjött meg minden?

ARIADNÉ (*döbbenet elhallgat*)

THÉSZEUSZ Ti is halljátok?

PHAIDRA Mit?

THÉSZEUSZ Hallgasd csak!

PHAIDRA (*füvel*) ...Mintha.

THÉSZEUSZ Ja, mintha.

ARIADNÉ Mi a francot kellene hallanom?

PHAIDRA Zene!

70 THÉSZEUSZ Honnan jöhet?

PHAIDRA Nézd csak, Thészeusz! Ott, a letérőnél! Mintha világitana valami.

THÉSZEUSZ Rózsaszín meg kék... valami országtúti diszkrét lehet.

Az alig pár kilométer innen, addig gyalog is eljutunk.

ARIADNÉ Thészeusz...

PHAIDRA Odamegyünk?

THÉSZEUSZ Persze, hogy odamegyünk. Legalább egy vonalas telefonjuk kell legyen. Hívunk egy szerelőt, és már indulunk is tovább.

ARIADNÉ Thészeusz...

PHAIDRA Meg benézhetnénk a buliba! Még sosem voltam rendes prolibuliban!

THÉSZEUSZ Gyerünk, beszállás, indulunk!

ARIADNÉ *(élesen)* Thészeusz!

THÉSZEUSZ *(színtelt türelemmel)* Igen, szerelmem?

ARIADNÉ Azt hiszem, terhes vagyok.

Hatalmas csönd. Phaidra úgy tesz, mintha nem is hallotta volna. Thészeusz elindul a kocsi felé.

ARIADNÉ Thészeusz?

THÉSZEUSZ Ezt majd később megbeszéljük.

II. Ki látta Thészeuszt?

Videó. Tévéhíradó az A1 athéni televízióon.

TÉVÉBEMONDÓ *(vidáman)* Kiváló estét és gyönyörű éjszakát!

Az euró ára megint emelkedett,
de aggodalomra, azt mondják, semmi ok:
pár hét és újonnan süvölt a gazdaság,
ezt üzeni jámbor pénzügyminiszterünk.
A külügyminiszter magánrepülőjén
Macedóniába röppent az éjszaka,
hogy ott kijelentse: amíg ő miniszter,
független addig a macedón nem lehet,
mert a görög népnek ott van a bölcseje.
(Gyászosan)

A mi jó elnökünk még mindig ágyban,
most már több hónapja fekszik ott göthösen.
Orvosai szerint gyenge idegeit

rendbe hozza, hogyha Thészeusz hazatér,
úgyhogy ha valaki látta a kisfiát,
azonnal hívja az itt látható számot.
(*Ismét vidáman*)
Újabb jegesmedve született a parkban,
ez már a második jegesbocs-csemete,
ezt most az Athéné névre keresztelték...

Képzavar. Az adás gyengül, majd elmegy.

III. Túl szoros a lánc

*A Naxosz Hotel. Drüád és Echo a recepciónál: vigyorognak, mint a vad-
alma. Érkezik Thészeusz, Ariadné és Phaidra.*

ECHO Üdvözljük nálunk a Naxosz Hotelben,
éppen jókor jöttök, mert van szabad szobánk,
tömeges, páros vagy elnöki lakosztály,
szaunával, spa-val, vagy tán medencével.

THÉSZEUSZ Köszí, a csobbanás most kevésbé érdekel. A telefont
kérném szépen.

ECHO A masszórszalonunk messze földön híres,
thai, lengyel, angol masszőrnöink vannak,
a stresszt a hátából gyorsan kisimítják.

THÉSZEUSZ (*ingerülten*) Abbahagyná?!

DRÜÁD Bocsásson meg, Echo csak a munkáját végzi, de nem tud
mást, mint felmondani azt, ami a nagykönyvben meg van írva.
Leszboszi import, na.

THÉSZEUSZ Szuper. Megkaphatnám a telefonjukat?

DRÜÁD Megtudhatnám, hogy mire volna szükségük?

THÉSZEUSZ Bocsásson meg, van valami probléma azzal, hogy te-
lefonálni szeretnék?

ECHO Szállodánk éber szabályzata szerint
vendégeknek jár csak a telefonhasználat.

DRÜÁD Hallotta.

THÉSZEUSZ Lerobbant a kocsink két kilométerre innen, és szeret-
nénk egy szerelőt hívni.

DRÜÁD Tökéletes helyet választottak, de a telefonra nem lesz szük-
ségük.

ECHO A vendég igényét kielégítendő
ezer és egy ötlet kerül nálunk elő:
ha szükséges, van itt fodrászat, manikűr,
házimozirendszer – és persze szerelő.

THÉSZEUSZ Miért nem ezzel kezdték?

DRÜÁD Mert ez a mondat az előre megírt szöveg legvégén van.

THÉSZEUSZ Szeretnék beszélni a szerelővel.

DRÜÁD Hol áll a kocsi?

THÉSZEUSZ Kábé két kilométerre innen az országúton.

DRÜÁD Egy háromágyas lesz, vagy más a leosztás?

THÉSZEUSZ Nem értett meg. Mi nem szeretnénk szobát, csak...

DRÜÁD Nincs szoba – nincs szerelő. Ez a szabályzat.

THÉSZEUSZ (*feladja*) ...Egy franciaágyast és egy külön szobát a
kis hölgynek.

DRÜÁD Íme: a belépőkártyák. Reggel, mire felébrednek, a kocsijuk
a szálloda előtt fog parkolni, készen a továbbindulásra.

ECHO Használják bátran a bárt és a diszkót is,
mert itt karácsony van minden egyes este,
nálunk mínusz tízben is lehet ám napozni,
a Naxosz Hotelben tilos unatkozni!

Thészeusz elindul.

ARIADNÉ Várj... válthatnánk pár szót? Négyszemközt?

THÉSZEUSZ Majd később.

Thészeusz a szobájába megy. Ariadné utánakullog. Meg Phaidra is.

ECHO (*kiengedve*) Turisták?

DRÜÁD Kötve hiszem. Láttad az idősebb csajt? Egyfolytában járt a
szeme, fel-le, mintha az ipari kamerákat elemezné.

ECHO Akkor?

DRÜÁD Nem tudom, de legjobb lesz felszólni a Papának.

ECHO Drüád, szívem... kérhetek valamit?

DRÜÁD Bármit, Echo, szívem.

ECHO Kiengednéd a derekamon a szöges láncot? Csak egy egészen
picit. Rettenetesen belevájt a húsemba, amitől már nem tudok az
előírásoknak megfelelően mosolyogni.

DRÜÁD Nem lehet, szívem. A szabály az szabály.

IV. A vendéglátás filozófiája

A szálloda bárja. Thészeusz a sokadik whisky után. Dionüszosz mint pincér.

DIONÜSZOSZ Az amatőrök a vendéglátózást úgy képzelik: a kliens pénzt ad, mi pedig alkoholt, kávé vagy más drogot pumpálunk bele. – Nem! Téveszme! A vendég nem alkoholért vagy kávéért fizet. A vendég a *feelingért* fizet. Fel akar ébredni, le akarja nyugtatni az idegeit, el akar szállni, boldog akar lenni! És itt válik el az amatőr és a jó vendéglátós. Az amatőr az ital igényét látja. A profi pedig a valós igényt.

THÉSZEUSZ És mi volna az én valós igényem?

DIONÜSZOSZ A pohár aljára szegezett tekintetből majd' úgy nézem: gondfelejtés lesz az.

THÉSZEUSZ És milyen gondjaim vannak?

DIONÜSZOSZ A politikai helyzet és a magánügyek sajátos egyvelegére tippelek.

THÉSZEUSZ (*hirtelen támadt éberséggel*) Honnan szeded ezt?

DIONÜSZOSZ Ezer éve vendéglátózom, és ennyi idő után a vendég nyitott könyv.

THÉSZEUSZ Nem értem.

DIONÜSZOSZ Egy: egy csaj oldalán érkeztél, és egy másik is elkísért, viszont egyikük sem tart veled a whisky édes világának kalandján. Kettő: mind a hat rendelésedet a félórás hírek után adtad le.

THÉSZEUSZ Ügyes.

DIONÜSZOSZ Tovább?

THÉSZEUSZ Persze, parancsolj.

DIONÜSZOSZ A jó vendéglátósnak hatalmas a füle, és tépőzár van a pofáján. Nem arra a közhelyre gondolok, hogy jó hallgatóság, nem. Hanem hogy az emberismerete összefügg a világgal kapcsolatos ismereteivel. Tévé néz, képben van, jól kapcsol össze.

THÉSZEUSZ Tehát?

DIONÜSZOSZ Tehát te Thészeusz vagy, a két bige veled pedig a szökésben levő Ariadné és Phaidra.

THÉSZEUSZ (*hirtelen felugrik, és harci pózba vágja magát*)

DIONÜSZOSZ Ha fel akarnálak dobni, már rég itt tolongana a rendőrség. (*A szájára mutat*) Tépőzár, oké?

74 THÉSZEUSZ Honnan jöttél rá?

DIONÜSZOSZ Most előadhatnám azt, hogy nem tudod levenni a szemed a tévéről, miközben a haldokló apádat mutogatják, de hát ez mégiscsak hanta volna a javából. Igazából az van, hogy minden hotelbe és étterembe elküldték a képed. Tovább?

THÉSZZEUSZ Mi a fene jöhet még?

DIONÜSZOSZ Ariadné állapotos, és erre maga is csak nemrég jött rá, viszont te nem örülsz neki úgy, ahogy egy ilyen helyzetben ilendő volna. És mielőtt megkérdeznéd, hogy honnan szedem ezt: édesen simogatja a pociját, de csak akkor, amikor épp nem nézel oda.

THÉSZZEUSZ Végeztél?

DIONÜSZOSZ Nem tudom.

THÉSZZEUSZ Hogyhogy nem tudod?

DIONÜSZOSZ Van itt még valami, de arról valószínűleg neked sincs sok fogalmad.

THÉSZZEUSZ Nyögd már ki!

DIONÜSZOSZ Észrevetted már, milyen szemeket mereszt rád a kisebbik bige?

THÉSZZEUSZ ...Megmentettem egy elkürt apától.

DIONÜSZOSZ A hős férfi viszi magával az új otthonába.

THÉSZZEUSZ A nővérével járok.

DIONÜSZOSZ A szívnek nem lehet parancsolni.

THÉSZZEUSZ Azt mondd...

DIONÜSZOSZ A csaj odavan érted.

Thészeusz megissza az italát és elindul.

DIONÜSZOSZ A jó vendéglátós mindazon tulajdonságokkal rendelkezik, amit az imént leírtam. Mindent lát, mindent hall, semmiről se beszél. De van valami, amivel csak a vendéglátóipar legnagyobb mágusai rendelkeznek.

THÉSZZEUSZ És mi volna az?

DIONÜSZOSZ A megoldás.

THÉSZZEUSZ Az apám haldoklik, méghozzá miattam, Athén egy merő káosz, a szeretőm terhes, otthon pedig vár egy gyerek és egy feleség (gondolom, ha ilyen jól értesült vagy, azt is tudod, hogy nős vagyok). Egy kórháznyi orvos, négy politikai tanácsadó és egy családterápiás se lenne elég ehhez.

DIONÜSZOSZ ...Ma este magánbulit tartunk a diszkóteremben. Egy kis *deep house*, egy kis itóka meg még ez-az. Gyertek le, ha túl feszült az éjszaka.

THÉSZEUSZ És?

DIONÜSZOSZ Megteszem, ami egy vendéglátó mágustól telik.

THÉSZEUSZ ...Tudnék neked egy munkát az athéni titkosszolgálatban.

DIONÜSZOSZ A jó vendéglátós soha nem akarna más lenni, mint vendéglátós.

V. Politika

Hotelszoba. Phaidra új ruhában.

PHAIDRA Na, milyen? (*Mármint a ruha*)

ARIADNÉ Honnan szedted ezt?

PHAIDRA A recepcióscsajok adták, azt mondták, ez is benne van a szoba árában.

ARIADNÉ Gyanúsán sok minden van itt egy szoba árában.

PHAIDRA Ariadné... mikor voltál utoljára buliban?

ARIADNÉ Az újévi fogadáson.

PHAIDRA Az nem buli volt, hanem egy sznob zabálás.

ARIADNÉ A miniszterelnök lányának a születésnapján.

PHAIDRA Amelyiken a Krétai Nemzeti Színház lépett fel azzal a néptáncos-hazafias előadással?

ARIADNÉ Jó, nem voltam még buliban. És?

PHAIDRA Kérjek neked egy ruhát?

ARIADNÉ Nem.

PHAIDRA Ariadné, nem beteg vagy, hanem csak...

ARIADNÉ Nem!

Belép Thészeusz. A csajok hirtelen elhallgatnak.

THÉSZEUSZ (*végigméri Phaidrát*) Csini.

PHAIDRA A recepciót adták. Benne van a szoba árában.

THÉSZEUSZ Remek. Szerinted nyakkendő is adnak?

PHAIDRA (*talán kicsit túlzott örömmel*) Te is jössz?!

ARIADNÉ Thészeusz...

THÉSZEUSZ Miért is ne. Nem láttam tisztességes murit, amióta elindultam Athénből.

ARIADNÉ A szagodról arra következtetek: a tisztességes murit már el is kezdted.

THÉSZEUSZ Csak kettőt ittam meg.

ARIADNÉ Most legalább tudom, hova sunnyogtál el rögtön szobafoglalás után.

76 PHAIDRA Hozzak egy nyakkendőt?

ARIADNÉ Thészeusz, beszélünk kell.

THÉSZEUSZ Igen, Phaidra, megkérlek rá.

PHAIDRA Milyen színű legyen?

ARIADNÉ Baszd meg, hallod egyáltalán, hogy mit mondok?

THÉSZEUSZ Piros.

PHAIDRA Egy piros kravátli, parancsára! (*El*)

THÉSZEUSZ (*hosszú szünet után*) Figyelj, szerelmem, ezt reggel megbeszéljük. Most ez így... túl sok.

ARIADNÉ Tudom, hogy szar ügy és tudom, hogy teher a kocsiban még egy, egy negyedik plusz utas, de már nincs mit tenni, a pici úton van. Valahogy megtartjuk. Valahogy eldugjuk. A feleségedtől, ha rendben elváltál, előkapjuk, mint egy kalapból a nyuszit, és a kisfiadnak jó bátyja lehetne. Csak egy kis agyalás, egy pici tervezés. Nem tudja meg senki, kitől van a fiam! Azt mondom, hogy fattyú, hogy zabigyerek! Elleszek vele majd valahol vidéken, amíg az ügyeket apádtól átveszed! Aztán meg majd élünk békében, szabadon. Egyben biztos lehetsz: a gyereket nem adom.

PHAIDRA (*belép*) Íme! A nyakkendő!

Thészeusz nyakkendőt köt és elindul.

THÉSZEUSZ (*Ariadnéhoz*) Ahhoz képest, hogy milyen családban nőttél fel, fingod sincs a politikáról.

VI. Táncolj, Ariadné!

A szálloda diszkója. Deep house, fények s a többi.

DIONÜSZOSZ Nem hinném, hogy el kéne magyaráznom, hogyan kell ezt csinálni. Tánc, tánc és megint csak tánc. Nem szabad észrevenniük semmit – ameddig el nem kezdődik. Amikor elkezdődik...

DRÜÁD Akkor már mindent szabad.

DIONÜSZOSZ Így van. Mindenesetre: vigyázni. Finom népek ezek, úri közönség, azt is megérik, hogy milyen évjáratú a bor. Csak semmi durvulás.

ECHO (*bólogat*) Semmi durvulás.

DIONÜSZOSZ Drüád? Hogy állunk?

DRÜÁD Mindenbe tettem a lótszából, még a narancslébe is.

DIONÜSZOSZ Okos. Az idősebbik csajnak nem biztos, hogy fűlik a foga az alkoholhoz.

ECHO Miért...?

DIONÜSZOSZ Mi az első szabály, Echo, katicám?

DRÜÁD Az, hogy...

DIONÜSZOSZ Echót kérdeztem.

ECHO ...Hogy nem teszünk fel felesleges kérdéseket?

DIONÜSZOSZ Bravó, katicám.

DRÜÁD Szerintem Echo azt szeretné kérdezni, mi lesz ennek a vége.

DIONÜSZOSZ Az, ami általában a vége. *(Végigsimítja Echo derekán a láncot)*

ECHO *(fészisszen)*

DIONÜSZOSZ Fáj, katicám?

ECHO Hát...

DIONÜSZOSZ A Papának bevallhatod.

ECHO Szoros... Minden egyes mozdulatnál egyre mélyebbre a húsba... be...

DRÜÁD Echo úgy érti...

DIONÜSZOSZ Tudom én, hogy érti. *(Echónak)* Mi lenne, ha megegyeznénk valamiben? Ha ezzel a melóval megvagyunk és mindent jól csináltok, kapsz egy napot.

ECHO Egy egész... huszonnégy órát?

DIONÜSZOSZ Huszonnégy óra lánc nélkül. Mit szólsz?

ECHO *(némán, hálásan Dionüszosz nyakába ugrik)*

DRÜÁD Szállj le a Papáról. Jönnek.

Thészeusz és Phaidra. A csajok körberajongják őket.

ECHO *(kicsit talán túl lelkesen)* Köszöntjük a drága vendégseregletet itt, a Naxosz Hotel fényes parkettáján, ahol már királyok, hercegek tapostak, és ahol a tánc nem mozgás, de létforma!

PHAIDRA Ez nagyon izgi!

DRÜÁD Ma nem túl mozgalmas, de remélem, azért jó buli lesz.

THÉSZEUSZ Csak ki akarunk kapcsolódni kicsit.

ECHO Ez itt a kezemben különleges lőre, Naxosz koktél néven ismert messze földön, de elkészíteni nem tudja senki se. Csak nálunk kapható, a ház ajándéka.

PHAIDRA Én kipróbálom!

THÉSZEUSZ Valami erősebb nincs?

ECHO Van itt gin és whisky. Kólával? Anélkül?

THÉSZEUSZ Kólával? Mi van, spártainak nézel?

PHAIDRA Ez nagyon finom. Biztosan drága.

ECHO Bizony, titkossága és az íze miatt
nem olcsó mulatság, ma mégis meglehet,
hogy a vendégeink ingyen fogyaszthatják.

PHAIDRA Én kérek még egyet.

DRÜÁD És a másik lány? Ó nem akart lejönni?

PHAIDRA Kicsit bágyadt. Meg aztán nem is az a bulizós fajta.

DRÜÁD Nagy kár.

THÉSZEUSZ Adj még egyet.

PHAIDRA Elmehetek táncolni?

THÉSZEUSZ Miért kérsz tőlem engedélyt? Nagylány vagy már.

Phaidra eltáncol másbóvá, ahol Dionüszosz csatlakozik hozzá.

PHAIDRA Ez az izé nagyon finom.

DIONÜSZOSZ Akkor innod kéne még egyet.

PHAIDRA Van valami furcsa mellékíze. Mi ez, avokádó?

DIONÜSZOSZ Ki tudja, talán valami furcsa fűszernövény.

PHAIDRA Te is itt szálltál meg?

DIONÜSZOSZ Afféle állandó vendég vagyok, megszálltam, aztán
itt ragadtam.

PHAIDRA Mindig ennyien vannak?

DIONÜSZOSZ Néha egészen sokan, máskor meg senki. Holtsze-
zon van. De hát te nem egyedül jöttél.

PHAIDRA Nem.

DIONÜSZOSZ Ne izgulj, ezek a csajok nem fognak rámászni a pa-
sidra, míg velem táncolsz.

PHAIDRA Nem a pasim.

DIONÜSZOSZ Ó, bocs, azt hittem... csak olyan szépen nézett rád
az imént.

PHAIDRA Rám?!

DIONÜSZOSZ Meg mertem volna esküdni, hogy dül a lamúr.

PHAIDRA (*zavartan*) Nem. Nem dül.

*Phaidra némán táncol tovább Dionüszossal. Megérkezik Ariadné, hét-
köznapi ruhában.*

ECHO (*odalép hozzá az itallal*) Ez itt a kezemben különleges löre,
Naxosz koktél néven ismert messze földön...

ARIADNÉ Nem, köszönöm.

ECHO Muszáj megkóstolnod, egy cseppet legalább...

ARIADNÉ Nem iszom alkoholt.

ECHO (*szinte hisztériában*) Csak egyetlen kortyot, és az ízvilága...

ARIADNÉ Nem!

DRÜÁD Echo, szívem, hallod, hogy nem iszik. Van behűtve frissen
facsart narancslé. Tiszta bio.

ARIADNÉ ...Tölts.

Tánc.

DIONÜSZOSZ A húgod?

PHAIDRA A nővérem.

DIONÜSZOSZ Hát ez ma nem az én napom, piszok rosszul talál-
gatok. Te tűnsz a hamvasabbnak.

PHAIDRA (*nevet*) Te meg összevissza beszélsz.

DIONÜSZOSZ Még egy italt?

PHAIDRA Persze!

Ariadné és Thészeusz.

THÉSZEUSZ Na, mi ütött beléd? Mégiscsak rájöttél, hogy jobb itt,
mint egyedül szűkölni?

ARIADNÉ Nem vagyok egyedül.

THÉSZEUSZ Hagyd ezt egy kicsit. Lazulj.

ARIADNÉ ...Vacak egy érzés tört rám fent a szobában,
mintha itt a partin valami baj lenne.

THÉSZEUSZ Ez egy buli, semmi több. Kicsit szegényes, de barát-
ságos buli.

ARIADNÉ Ja, látom, ribancok is vannak.

THÉSZEUSZ Lehetne, hogy most az egyszer, csak erre a röpke
fertályórára abba hagyod a duzzogást és úgy viselkedsz, mint egy
átlagos csaj? (*Ott hagyja*)

Drüád és Echo.

DRÜÁD Mi a fene bajod van?

ECHO Nem tudom, olyan... Nem vagyok...

DRÜÁD Az előbb még nagyon lelkesedtél az ötletért.

ECHO Ez a csaj szerintem... *Más* állapotban van, na.

DRÜÁD Áh, csak ilyen antialkoholista vagy mi.

ECHO Én nem vagyok... biztos. Ebben.

DRÜÁD Gondolj arra, amit a Papa ígért, oké? Koncentrálj a lán-
cmentes napodra.

80 ECHO De ha mégis? Ha terhes?

DRÜÁD (*erőszakosan megragadja Echo arcát*) Láttad már, milyen a Papa, amikor bedühödik?

ECHO Láttam.

DRÜÁD Ott voltál, amikor a thébai elnökné önagyságával felzabálta a saját fiát?

ECHO Ott.

DRÜÁD Szép volt?

ECHO Nem.

DRÜÁD Szeretnél a saját anyád villásreggelije lenni?

ECHO Nem.

DRÜÁD Akkor táncolj, baszd meg.

DIONÜSZOSZ (*odalép hozzájuk, műmosoly*) Foglalkoztatok már egy kicsit a kiscsajjal, katicáim.

Echo és Drüád túltolt mosollyal Phaidrával táncol.

DIONÜSZOSZ (*Thészeuszhoz*) Még egyet?

THÉSZEUSZ Tölts.

DIONÜSZOSZ Szép csaj.

THÉSZEUSZ Az IQ-ja valahol 150 és a magas ég között. Ha nem politikuscsemetének születik, akár atomfizikus is lehetne.

DIONÜSZOSZ Csípem az okos csajokat.

THÉSZEUSZ Csak ne lenne ennél fogva tele jobbnál jobb ötletekkel...

DIONÜSZOSZ Megtartja, mi?

THÉSZEUSZ Sőt. Eldöntötte, hogy két lábon járó botrány lesz.

DIONÜSZOSZ És ha itt marad?

THÉSZEUSZ Hogy érted azt, hogy itt marad?

DIONÜSZOSZ Holnap reggel továbbindulsz a másikkal. Csak ti ketten. Ariadné pedig... tovább élvezzi a Naxosz Hotel vendégszeretét.

THÉSZEUSZ Mondjuk, ehhez neki is lesz egy-két szava.

DIONÜSZOSZ És ha nem?

THÉSZEUSZ Nem értem.

DIONÜSZOSZ Ha azt mondja, maradna? Itt hagynád?

THÉSZEUSZ Nem értem, mit mondasz.

DIONÜSZOSZ Mert elkezdett beütni a lótusz a piádban.

THÉSZEUSZ (*és tényleg*) Mi?

DIONÜSZOSZ Koncentrálj rám és arra, amit mondok. Ha azt mondja, maradni akar, itt hagyod? Gyerekestül, szépségestül, intelligenciástul?

THÉSZEUSZ Igen.

DIONÜSZOSZ Akkor áll az alku.

Tánc.

ECHO Hogy rándul a csípőd! Mint egy őstehetség!

Sztriptíz táncosnő vagy netalán civilben?

PHAIDRA (*örülten élvező*) Istenem, dehogly!

DRÜÁD Echo csak azt akarja mondani, hogy profin táncolsz.

PHAIDRA Köszönöm! Ki gondolná, hogy először!

DRÜÁD Akkor ez egy különleges alkalom.

ECHO Látom, akadályoz ez a sok-sok műszál.

Le kéne vetned, hogy szabadabban mozogj!

PHAIDRA Az tény, hogy meg lehet fulladni a hőségától.

DRÜÁD (*Echóhoz*) Kezd hatni.

ECHO (*Drüádhoz*) Kezd.

DRÜÁD (*Phaidrához*) Kevesebb ruha, nagyobb buli, kicsi lány.

ECHO Hogyha több bőr villan elő a gönc alól,
férfiak tombolnak, rognak tőled térdre!

PHAIDRA Ne vicceljetez már!

DRÜÁD Echo soha nem viccel.

PHAIDRA Ahhoz képest, hogy recepció sok vagytok, rettent jól
ropjátok!

DRÜÁD Ki mondta, hogy recepció sok vagyunk?

Ariadné és Thészeusz.

ARIADNÉ Nem kéne többet innod.

THÉSZEUSZ Nem vagyok részeg.

ARIADNÉ Te rettentő görög vitéz, a szemed fókuszát sem tudod az
arcomon tartani!

THÉSZEUSZ Kicsúszik a talaj, én meg... mégis olyan boldog va-
gyok.

ARIADNÉ (*meglátja a vetkőző Phaidrát*) Ez meg mit csinál?

THÉSZEUSZ Szórakozik. Gondolom.

ARIADNÉ Mindkettőtöknek elment az agya? Phaidra! Phaidra,
gyere ide azonnal!

THÉSZEUSZ (*nevet*) Hagyd már, hát most vannak a legszebb éveid.

ARIADNÉ Te mi a faszt röhögsz?

THÉSZEUSZ Hogy gyerekünk lesz... fiú, azt mondd? Mindegy,
nem is érdekes. Nevezzük el apámról? Nem, az olyan gány. Gány.

Ez egy jó szó.

ARIADNÉ (*elneveti magát*)

THÉSZEUSZ Végre nevensz! Nem érdekes, hogy a nevet szóban benne van, hogy „ne”?

ARIADNÉ Táncoljunk!

Ariadné láthatólag szétcsapva támolyog a táncparkett felé, Thészeusz ugyanúgy követi.

DRÜÁD A nővérke is felült a hullámvasútra.

PHAIDRA Hullámvasút? Hol?

DRÜÁD Csak engem idegesít, amikor be vannak löve?

ECHO Engem iszonytat.

PHAIDRA Thészeusz!

DRÜÁD Szexi egy férfiállat, mi?

ECHO Szexi, persze, hogy szexi.

PHAIDRA Igen... szexi... mondhatom rá azt, hogy szexi? Mégis-csak a nővérem csávója.

DRÜÁD Már nem sokáig.

ECHO Nemsokára új nőre lesz szüksége.

PHAIDRA Miért?

DRÜÁD Kuss és vetközz.

Ariadné egyre jobban tombol.

THÉSZEUSZ Óvatosan, Ariadné!

ARIADNÉ Egész nap nem szólsz hozzám, most meg hirtelen feltámadott benned az aggodalom?

THÉSZEUSZ Csak nem akarom, hogy eltaknyolj.

ARIADNÉ (*kontrollálatlanul nevet*) Eltaknyolj! Micsoda szó! Hogy jön ide a takony?!

DIONÜSZOSZ (*hozzájuk lép*) Szabad a menyasszony?

ARIADNÉ Te ki vagy?

DIONÜSZOSZ Az, akinél még nagyon sok narancslé van. Igyál.

ARIADNÉ Már ittam.

DIONÜSZOSZ Még. (*Szinte erőszakkal önti belé*) A magzatnak kell a vitamin.

Thészeusz megpróbál Dionüszosz után menni, aki elhúzza Ariadnét.

DRÜÁD Hová sietsz úgy?

THÉSZEUSZ A... barátnóm... a csajom, úgy értem...

ECHO De hát itt van a csajod.

THÉSZEUSZ Hol?

DRÜÁD Itt áll mellettünk.

THÉSZEUSZ Ez a húga. Ez csak a húga...

DRÜÁD Fogd meg.

ECHO Elesik.

THÉSZEUSZ Mi van vele?

PHAIDRA (*belecsimpaszkodik a férfibá*) Thészeusz... Thészikém...

THÉSZEUSZ Ne, Phaidra, ezt nem kéne, ez...

PHAIDRA (*lenyomja a nyelvét Thészeusz torkán*)

DIONÜSZOSZ Táncolj, katicám. Táncolj.

ARIADNÉ Már nem bírom, fáradok.

DIONÜSZOSZ Dehogy fáradsz, csak táncolj.

THÉSZEUSZ Phaidra, ezt nem szabad.

DRÜÁD Itt mindent szabad.

ECHO Mindent!

PHAIDRA Hallod? (*Újra megcsókolja Thészeuszt*)

ARIADNÉ Phaidra... Thészeusz...

DIONÜSZOSZ Csak jól érzik magukat, mint jómagad az én társaságomban. Táncolj tovább.

ARIADNÉ De...

DIONÜSZOSZ Nincs de.

PHAIDRA Basszunk, Thészeusz!

THÉSZEUSZ Úristen, dehogy!

PHAIDRA Nem tetszem?

THÉSZEUSZ Dehogynem, csak...

PHAIDRA Akkor nyúlj be!

ARIADNÉ (*nevet*) Neked nincs cipőd. Patád van. Mint egy kecskének. Patád.

DIONÜSZOSZ Megecsik jobb családokban is, hogy félig állatnak születik az ember.

ARIADNÉ Milyen szép... (*Mármint a pata*)

THÉSZEUSZ Ariadné!

PHAIDRA Ne figyelj rá. Ez a mi éjszakánk!

DRÜÁD Kezdd már el, kicsi Phaidra!

ECHO Áll a farka. Most! Most!

THÉSZEUSZ Ne!

PHAIDRA Gyere! (*Orálishan elégíti ki a tehetetlen Thészeuszt*)

ARIADNÉ (*beleájul Dionüszosz karjába*) Ez életem legszebb éjszakája!

DIONÜSZOSZ Minden éjszaka ilyen lehet. Az összes. Örökké.

ARIADNÉ Az jó lenne.

THÉSZEUSZ (*már tök erőtlenül*) Ne...
 PHAIDRA Nem csinálom jól?
 THÉSZEUSZ De... csak...
 DIONÜSZOSZ Szeretnéd?
 ARIADNÉ Mit is?
 DIONÜSZOSZ Velem maradni. Ilyen éjszakák egész sorozatát kí-
 nálom, véget nem érő *party time*-ot, örök lebegést s a többi.
 ARIADNÉ Jó lenne, de...
 DIONÜSZOSZ A gyerek, ugye?
 ARIADNÉ Igen... a gyerek... Thészeusz...
 DIONÜSZOSZ Thészeusz mással van elfoglalva.
 ARIADNÉ Phaidra...
 DIONÜSZOSZ Nyugodj meg, katicám, ez csak egy kis orális szex,
 semmi több. Tehát: ha nem lenne Thészeusz és nem lenne gyerek?
 Maradnál?
 ARIADNÉ Asszem... nemtom... igen...
 DIONÜSZOSZ Ezt akartam hallani, katicám.
 ARIADNÉ Mi ez? Nedves a combom. Mi ez?
 DIONÜSZOSZ Csak vér. Gyere a Papához...
 THÉSZEUSZ Ariadné...
 DRÚÁD Ez az!
 PHAIDRA Thészeusz...
 ECHO Mindjárt!
 ARIADNÉ Vér. (*Nevet*) Vér csorog a combomon!

*Ariadné elzuhan, nevetve fetreng a vérben. Thészeusz elélvez. A tánc kö-
 rülöttük egyre csak folyik és folyik és folyik.*

VII. Nemzeti gyász

Az athéni A1 tévéhíradója.

TÉVÉBEMONDÓ Szakad az adásunk: rendkívüli hírek!
 Borzalmas nap virradt fel ma Athén felett,
 gyász hír a népnek és gyász hír a családnak.
 Az elnök szíve a bánatban megszakadt,
 szívroham vitte el tíz perccel ezelőtt.
 Nemzeti gyász zúdul az egész országra,
 fájdalmas tömegek zúgnak az utakon.
 Választások lesznek, sikolt az ellenzék,
 már a jövő héten kéri a szavazást.

A Párt épp romokban, jó elnökünk fia,
a bátor Thészeusz még mindig nincs sehol,
más jelöltet a Párt majd nehezen állít.
Ha tud a fiúról akárki akármit,
azt azonnal mondja be ezen a számon.
Most már nem egészség, nem halál forog fenn,
hanem egy állam és népe sorsa rajta...

Fehér zaj és zörgés.

VIII. Hajnal

*A bulinak rég vége. Chill. Ariadné vértócsában a földön. Mindenki félholt,
csak Thészeusz és Dionüszosz van ébren.*

THÉSZEUSZ Mi volt itt...?

DIONÜSZOSZ Látod ezt a fonnyadt, jó szagú virágot?
Lótuszvirág. Nyílik mindegyik bokorban.
Hogyha megkóstolod, kiköpöd a beled.
De hogyha kifőzve az italhoz kevered,
forróság önti el tőle a testedet,
táncos lesz és kurva még a miniszter is.
El kell felejteni, és robogni tovább.
Most, hogy a jó apád jobblétre szenderült,
asszem, hogy lesz dolgod épp elég Athénban.
Én az egyezséget teljesítve látom,
a többit most már csak menedzselj te magad.
Vidd el a kiscsajt, a nővére itt marad.

THÉSZEUSZ (*Ariadnét nézi*) Mi történt vele?

DIONÜSZOSZ Elvetélt. Majd kiheveri.

THÉSZEUSZ És aztán?

DIONÜSZOSZ Szállodánk díszje lesz, akár a többiek.
Száz meg száz csaj járt már hasonló cipőben,
nem ő lesz az első, s nem is az utolsó.
Mindet elárulták, jórészt a szerelmük,
és végül mindegyik itt maradt énvelem:
tőlük lesz az élet móka és kacagás.

THÉSZEUSZ Nem hagyhatom itt...

DIONÜSZOSZ De bizony itt hagyod: így szólt az egyezés.
Hogy ha megpróbálsz mégiscsak elvinni,

a lábadat élve nem teszed innen ki.
És azt gondolom, hogy nem azért utaztál
ennyi kilométert, hogy épp most megmurdálj.
Meg aztán... értem én, hogy a gyerek nélkül
kívánatosabb lett, mint tegnap este volt.
De azt azért nehéz lesz majd elmagyaráznod,
hogy miért rángattad az egészbe bele.

THÉSZEUSZ Hogy értetted az előbb, hogy... mit is mondtál?

DIONÜSZOSZ Olvass a számról és próbálj józanodni.

Az apád meghalt. Mindene a tiéd.

Nagy politikai karrier vár otthon.

Egy zabigyerek csak elrontotta volna.

THÉSZEUSZ (*felpattan, de nehezen egyensúlyoz*) Mennem kell...

Gyorsan... A kocsim...

DIONÜSZOSZ A hotel előtt: a kerekei épek.

Grátisba kaptad meg, a ház ajándéka.

THÉSZEUSZ Nekem...

DIONÜSZOSZ Neked most sürgősen el kéne indulnod.

Thészeusz felnyalábolja a félájult Phaidrát. Még visszanez Ariadnéra.

DIONÜSZOSZ Nyugodj meg, Thészeusz,

itt minden rendben lesz.

Hogyha néha-néha érdekel, él-e még,

nyugodtan ragadj egy mobilt és tárcsázz fel.

A hotel számát hívd, mondd be a nevemet.

Könnyű megjegyezni: Dionüszoszt keresd.

Thészeusz botorkálva Phaidrával el.

IX. Ariadné bőréen jól mutat a vér

Ariadné felébred. A combja csupa vér. Abogy mozdul, megcsörren a derekán a szöges lánc. Végigtapintja. Fáj neki.

DIONÜSZOSZ Mindent hallottál?

ARIADNÉ Mindent.

DIONÜSZOSZ Jegyezd meg, katicám: én mindig tisztességes maradok hozzád. Lehet, hogy néha beléd rúgok majd, de csak akkor, ha megérdemled. És mindig megmondom, miért rúgok beléd. Soha nem lesznek titkaim előtted.

ARIADNÉ Jó.

DIONÜSZOSZ Megértettél?

ARIADNÉ Meg.

DIONÜSZOSZ Fáj? A Papának elmondhatod.

ARIADNÉ Ki lehet bírni.

DIONÜSZOSZ Ez a beszéd. A fájdalom része a játéknak. Hallgatsz?

ARIADNÉ Mit kéne csinálnom?

DIONÜSZOSZ Jobb helyeken egy ilyen szituáció legalább egy monológot megér. Versbe szedve, ahogy illik.

ARIADNÉ A monológokat ki kell érdemelni.

Dionüszosz átöleli Ariadnét.

DIONÜSZOSZ Egyetlen szabály van, katicám. Hogy a vendégek jól érezzék magukat. És tudod, mi az első, amitől a vendégek jól érzik magukat?

ARIADNÉ Nem.

DIONÜSZOSZ Ha mosolyogsz. Gyerünk, próbáld meg.

ARIADNÉ *(mosolyogni próbál)*

DIONÜSZOSZ Ez az. Menni fog ez. Próbáld újra.

ARIADNÉ *(még jobban próbálja)*

DIONÜSZOSZ Majdnem sikerült.

Valahol a távolban Thészeusz begyűjtja az autót és elindul. Ariadné elmosolyodik.

DIONÜSZOSZ Ez az.

ARIADNÉ *(nevetni kezd; az eszelősök nevetnek így)*

DIONÜSZOSZ Bravó, katicám! Ez az! Nevesd ki magad!

A diszkófények újra kigyúlnak. Zene indul. Ariadné most kísértetiesen emlékeztet az előző rész végi Pasziphaéra. És egyre csak nevet.

Harmadik rész

Phaidra mellein fekete a csipke

Szereplők

THÉSZEUSZ, Athén elnöke

PHAIDRA, a felesége

ARIADNÉ, Phaidra húga

HIPPOLÜTOSZ, Thészeusz fia

ARICIA, Hippolütosz jegyese

NESSZOSZ, Hippolütosz barátja

PÜTHIA, a Delphoi Intézet pszichiátere

I. Tojás és paradicsom

Csillivilli luxuslakás. Reggeli. Valami nincs rendben az idilli helyzettel: mindkét szereplő maga a megtettesült kedvesség, de az asztal fölött ott lebeg az érezhető feszültség.

HIPPOLÜTOSZ Jó reggelt, édesanya.

PHAIDRA Jó reggelt, kisfiam.

HIPPOLÜTOSZ Hogy aludtál ma éjjel?

PHAIDRA (*pocsékul aludt*) Remekül, köszönöm kérdésed.

HIPPOLÜTOSZ Néztél már híreket?

PHAIDRA Csapataink jó erőben vannak, sikerrel rajtaütöttek az el-lenségen, a győzelem közel.

HIPPOLÜTOSZ Tehát mint tegnap.

PHAIDRA Lehet, hogy a tegnapi híreket ismételték.

HIPPOLÜTOSZ Tegnap meg eszerint a tegnapelőttieket. Szóval semmi?

PHAIDRA Semmi. És te hogy aludtál, kisfiam?

HIPPOLÜTOSZ Mint a tej, édesanya, köszönöm kérdésed. Mi van reggelire?

PHAIDRA Rántotta, kisfiam.

HIPPOLÜTOSZ (*gyűlöli a rántottát*) Ó, az a kedvencem. Honnan tudtad?

PHAIDRA Apádnak is az a kedvence, onnan.

Csönd.

PHAIDRA Hogy van ma a jövendőbelid, a bájos Aricia? *(Ki nem állja a csajt)*

HIPPOLÜTOSZ Remekül van, már amennyire ez macchiatós Instagram-posztjaiból kitűnt.

PHAIDRA Nocsak, nem is kívántatok egymásnak szép jó reggelt?

HIPPOLÜTOSZ Mindketten szabad lények vagyunk, tele bizalommal, nem kell egyfolytában ellenőriznünk egymást, édesanya.

PHAIDRA Mi édesapáddal az első két évben szarni sem engedték egymást egyedül.

Csend.

HIPPOLÜTOSZ Ugye nem felejtetted el bevenni a gyógyszereidet, édesanya?

PHAIDRA Sosem felejtenek el ilyesmit, kisfiam.

HIPPOLÜTOSZ Tudom, édesanya, csak ellenőrzöm.

PHAIDRA Nagyon kedves, hogy így aggódsz értem, kicsim. Most mit művelsz?

HIPPOLÜTOSZ Paradicsomot szelek a tányérodra.

PHAIDRA *(gyűlöli a paradicsomot, és ezt Hippolütosz is tudja)* Köszönöm, kisfiam. Imádom a paradicsomot.

HIPPOLÜTOSZ És hogy van a pszichiátered, a jó Püthia?

PHAIDRA Remekül van, délutánra ígérte, hogy benéz.

HIPPOLÜTOSZ Megtalálta már, miféle súlyos teher nyomja az én anyukám szívét, vagy feleslegesen költjük rá azt a kisebb belvárosi luxuslakásnyi pénzt?

PHAIDRA Alapos szakvéleménye szerint édesapád becses hiánya miatt érzem magam úgy, mint egy darabka fos.

Csend.

PHAIDRA És mi hír a választási kampányról?

HIPPOLÜTOSZ Édesapám népszerűsége töretlen, bár a hírnevének nem ártana, ha hazajönne végre.

PHAIDRA És a kedvesed édesanyja? Ő hogy viseli a nyilvánvaló vereséget? *(Aricia apját valószínűleg még jobban utálja, mint Ariciát)*

HIPPOLÜTOSZ Nem állok kapcsolatban az ellenzékkel, csupán annak leszámazottjával, édesanya.

PHAIDRA Persze, kisfiam. És megvan még a vallási elfogultságodból eredő fogadalmad?

HIPPOLÜTOSZ Még mindig nem basztam meg, ha erre gondolsz, édesanya.

90 PHAIDRA Így is fogalmazhatunk, kisfiam.

Bevágódik Nesszosz.

NESSZOSZ Szeva, Hippolütosz, hogy ityeg ma? Csókolom, Phaidra néni, hogy szolgál?

PHAIDRA (*ez a „néni” fájt neki*) Csodásan, csodásan. Merre kocsi-káztok ma, Nesszoszka?

NESSZOSZ (*ez a „-ka” fájt neki*) Ralizunk kicsit a sportpályává alakított Akropoliszon, azt még nem próbáltuk. Összeúzunk pár verdát, aztán mozi, miegymás.

PHAIDRA Csodás program! Ne vezessetek ittasan, srácok!

HIPPOLÜTOSZ ...Akkor mi megyünk is. Pá, édesanya. (*Arcon csókolja Phaidrát*)

Hippolütosz és Nesszosz lelépnek.

II. Másképp néz

Abban a pillanatban, hogy egyedül marad, Phaidrából dübrogam tör elő.

PHAIDRA Mi a faszt képzelsz, hogy valami császár?

Hogy ő akárhogy beszélhet énvelem?

Meg fogom mérgezni. Nem. Inkább magamat.

Megőrülök tőle, ó, bár megdöglene!

Baszd meg, de mihez is kezdenék nélküle...?

Hippolütosz és Nesszosz a kocsi felé.

HIPPOLÜTOSZ Mióta az apám lelécelt terepre,
hogy az ellenséget lyukacsosra lője,
minden nappal rosszabb Phaidra közérzete.
Elviselhetetlen, amikor felébred,
és amikor fekszik, akkor még borzasztóbb.

PHAIDRA Már vagy tíz éve, hogy itt élek, börtönben,
Thészeusz a fronton vagy egy tárgyaláson,
én meg összezárva ezzel a kölökkal.
Asszem, természetes volt, hogy a gyerekre,
ahogy férfivá lett, kicsit másképp néztem...

HIPPOLÜTOSZ A lakásból, látod, most már több hónapja,
hogy ki se tette a lakkos lábujját.
Ember! Hát sose volt túlzottan jó hozzám,
de ami sok az sok: gecire unom már.
A töménytelen smink, az a kurva púder,
drága parfümöktől bűzlik az egész ház,

állandóan nyálas pink slágerek szólnak,
mintha nem tudná, hogy hányat írunk éppen.

PHAIDRA Tiszta apja, mondják: látom, hogy nem így van.
Igen, Thészeuszra hajaz a nagykamasz,
de másképp jár neki a feje és a szíve.
Láttam, hogy növekszik, hogy nő szőr a mellén,
hogy kezd maszturbálni, izzadni, mutálni.
Végül rájöttem, hogy...

Phaidra gyógyszert szed be.

HIPPOLÜTOSZ Jó, hogy megérkeztlél, nem bírtam már tovább.
Nem t'om elviselni ezt a depis picsát.

PHAIDRA A Naxosz hotelben megtanultam régen:
amit csak akarok, fogom és elveszem.
Szeretni fog majd. És örül, hogy szeretem...

NESSZOSZ Apám... én azért becsülöm Thészeusz papa ízlését. Ha
lehetőség nyílna rája, a farkamra rántanám.

HIPPOLÜTOSZ Nézd, tudom, hogy te a legyet is röptében,
Nesszosz, de ez azért mégiscsak fujj.

Elhajtanak.

III. Asszociációk

Püthia, a pszichiáter beszélget Phaidrával.

PHAIDRA Tudom, hogy mindenki depressziót sejt itt,
de egy kicsit tán gondolkozhatnának:
a férjem kint van a... valamelyik fronton
(hogy mikor melyiken: a franc se követi),
egy éve nem tudjuk, él-e egyáltalán,
telóhívás semmi, képeslap is nuku,
én meg ide zárva, orozslánketrecbe.
Balról az ellenzék, jobbról ez az átok,
hát nem is csoda, hogy agyturkászhoz járok.

PÜTHIA Aha... És mondja, még mindig olyan sokat álmodik a hű-
gával?

PHAIDRA Tíznaponta ha egyszer eszembe jut.

PÜTHIA Aha. És milyen gyakorisággal leveleznek?

PHAIDRA Egy pár e-mailt váltunk évente legfeljebb,
meg van a két képeslap karácsony tájékán –
ezt én levelezésnek azért nem nevezném. (*Rágyújt*)

PÜTHIA A szabályzat szerint nem szabadna dohányoznia a kezelés alatt.

PHAIDRA A szabályzat szerint a kezelés nem a családi házamban kellene megtörténjen.

PÜTHIA De hát ön kérte, hogy inkább én járjak magához.

PHAIDRA Azért, mert az ön rendelőjében nem lehet dohányozni. Most mi baja?

PÜTHIA Azt próbáljuk kinyomozni, milyen témák keltenek önben akkora büntudatot, hogy ökölbe szorul a kegyes gyomorszája. Ha rágyújt, az nagyban gátolja a munkát. Most például szorul? Azért akar rágyújtani?

PHAIDRA Csak kicsit ideges vagyok.

PÜTHIA *(belenéz a jegyzetfüzetbe a névért)* Ariadné miatt?

PHAIDRA Megülte a gyomrom egy hosszú és gyötrelmes reggeli Hüppolitosszal.

PÜTHIA Aha. Ez érdekes, min veszték össze?

PHAIDRA Nem vesztünk össze.

PÜTHIA Akkor mitől volt nyomorult?

PHAIDRA Attól, hogy nem vesztünk össze.

PÜTHIA Jó, hagyjuk a jelent, merüljünk el a múltban. Tudta, hogy azok a nők, akiket kislánykorukban zaklattak, gyakrabban szenvednek depresszióban?

PHAIDRA Nem mondja.

PÜTHIA De, brit tudósok bebizonyították.

PHAIDRA Szóval Minósz miatt van az egész?

PÜTHIA Gyakran gondol az anyukájára?

PHAIDRA *(hazudik)* Nem.

PÜTHIA Pedig édesanyja betegsége is hozzájárulhat a gyerekkori...

PHAIDRA Nem!

PÜTHIA Ejnye, hát úgy tűnik, itt falnak ütköztünk. Tudja mit? Azt javaslom, játsszunk egy játékot.

PHAIDRA Nem azért fizetek havi ötvenezret, hogy monopolizzon velem.

PÜTHIA A férje offshore cége fizet. És ez a játék a terápia szolgáltatásban áll. Segít megértenünk, hogy mi zajlik a kicsi lelkében. Arról lenne szó, hogy én mondok egy szót, maga meg rávágja az első asszociációját.

PHAIDRA Aha. Mint a filmekben.

PÜTHIA Igen, mint a filmekben.

PHAIDRA Na jó, ha nagyon akarja, játsszunk.
PÜTHIA Macska.
PHAIDRA Zsák.
PÜTHIA Kapcsolat.
PHAIDRA Internet.
PÜTHIA Betegség.
PHAIDRA Hasmenés. Mondja, tényleg azt gondolja, hogy ezzel j-
tunk valamire?
PÜTHIA Ha félbeszakít, akkor biztosan nem. Alkohol.
PHAIDRA Bogyók.
PÜTHIA Pohár.
PHAIDRA Víz.
PÜTHIA Üveg.
PHAIDRA Vér a kád szélén.
PÜTHIA Borotva.
PHAIDRA Csukló.
PÜTHIA Család.
PHAIDRA Kréta.
PÜTHIA Sziget.
PHAIDRA Naxosz.
PÜTHIA Húg.
PHAIDRA Lótusz.
PÜTHIA Férj.
PHAIDRA Lótusz.
PÜTHIA Szerelem.
PHAIDRA Gyomorrontás.
PÜTHIA *(a játék egyre gyorsul)* Ariadné.
PHAIDRA Csillag.
PÜTHIA Anya.
PHAIDRA Bika.
PÜTHIA Testvér.
PHAIDRA Bika.
PÜTHIA Apa.
PHAIDRA Bika.
PÜTHIA Gyerek.
PHAIDRA Fájdalom.
PÜTHIA Gyerek.
PHAIDRA Düh!

PÜTHIA Thészeusz.

PHAIDRA Gyilkos.

PÜTHIA Politika.

PHAIDRA Hányinger.

PÜTHIA Athén.

PHAIDRA Börtön.

PÜTHIA Hippolütosz.

PHAIDRA Bassz meg. (*A szája elé kapja a kezét*)

Püthia felpattan. Csönd.

PÜTHIA (*veszettül jegyzetel, majd felolvassa*)

Íme, itt a kezemben hát a kórdiagnozis:

Phaidrát nem depi bántja, amint azt régtől hittük,

és ha a szívét mégis gomba rohasztja,

hát nem a férje, ki gyásszal hizlalja keblét.

Felsejlett pici vágya, mit anyjától örökölt és

látom már, mi az ok, hogy az asztala nem csupa étvágy.

Kisfia járja az álmát, őt fogná a kezébe,

ó, de nem szép anyaösztön fűti, de asszonyi vágyak.

PHAIDRA Most komoly? Hexameterben?

PÜTHIA Így szoktuk, része a Delphoi Intézet praxisának.

PHAIDRA És emberi nyelven?

PÜTHIA Kedves Phaidra... tud róla, hogy szeretne szexuális kapcsolatot létesíteni nevelt fiával, Hippolütossal?

PHAIDRA Én inkább úgy fogalmaznék, hogy öngyilkos leszek, ha Hippolütosz nem kefél meg a közeljövőben.

PÜTHIA Kötelességem figyelmeztetni, hogy a morális problémákon felül ez illegális és ráadásul botrányos is.

PHAIDRA Erről is tudok.

PÜTHIA De... ugye még nem történt semmi?

PHAIDRA Nem.

PÜTHIA Szeretné?

PHAIDRA Mindennél jobban.

PÜTHIA A javaslatom az, hogy...

PHAIDRA A javaslata csak ez lehet: adja ide azokat a rózsaszín izéket, azoktól egy kicsit jobban alszom. Továbbá jó volna, ha felírna valamit, ami csökkenti a libidómat, mert esténként már szétvakarom a pinám.

Püthia elveszi a receptes füzetét és felírja a kért gyógyszereket.

PHAIDRA Kedves Püthia. Ha erről bárkinek is szólni merészel, akkor nemcsak az én bukásommal kell szembenéznie, hanem a sajátjával is. Sőt, tönkreteszem az egész Delphoi Intézetet. A szerződésünkben biztos, ami biztos, külön kitétel foglalkozik a titoktartással és a megszegés következményeivel.

PÜTHIA Nem tudtam.

PHAIDRA Mindig olvassa el az apró betűs részt. Apámtól tanultam.

Phaidra elmegy.

IV. Komoly merevedés

Hippolütosz és Aricia egy kanapén (vagy min) csókolóznak.

ARICIA Ez az... Hippolütosz...

HIPPOLÜTOSZ Aricia... Szerelmem...

ARICIA Ó, milyen nagy vagy...

HIPPOLÜTOSZ Uhh, ez jó...

ARICIA Vegyük elő, jó? Vegyük elő...

HIPPOLÜTOSZ Nem, nem szabadna, mert...

ARICIA Előveszem én, gyere...

HIPPOLÜTOSZ *(felpattan)* Aricia, mit csinálsz?

ARICIA Bocsánat.

HIPPOLÜTOSZ Tudod, hogy nem lehet.

ARICIA Persze, hogy tudom, de elkapott a hév.

HIPPOLÜTOSZ Ki kell bírunk!

ARICIA *(ezt már ezerszer hallotta)* Persze, az esküvőig.

HIPPOLÜTOSZ Így van, az esküvőig.

ARICIA Mikor veszel már el? Tisztára megbolondulok.

HIPPOLÜTOSZ Ezt hajtogatod egy kerek éve.

ARICIA Igen, mert egy kerek éve halogatjuk azt a kurva esküvőt.

HIPPOLÜTOSZ Azt hittem, hogy érted. Hogy a helyzet tiszta.

Bármilyen legyen az apámmal a nexus,

én a házassággal a fatert bevárom.

Nem csinálhatom meg, hogy csak úgy pártába hajtom a fejem, míg ő a fronton döglik.

ARICIA Jó, de akkor legalább ebben a szüzességi fogadalomban tethetnél engedményt. Így olyan, mintha... mintha nem is kívánnál.

HIPPOLÜTOSZ Szívem... biztosíthatlak, hogy komoly merevedést okozol.

ARICIA Hiszem, ha látom.

HIPPOLÜTOSZ Figyelj, tudom, hogy furi ez manapság,
hogy egy férfi éppen kúrni ne akarjon –
hidd el nekem, kicsim, hogy jó okom van rá.
Tudom, hogy pletykálnak, hogy papnak tanulok,
meg hogy buzi volnék – tudod, hogy nem vagyok!

ARICIA Hát én már semmiben nem vagyok biztos.

HIPPOLÜTOSZ Apám, hogy fiatal volt még és kalandor,
sok lénybe mártotta bele a fegyverét,
de legfőképp nőkbe. Ez volt a hobbija.
Anyámmal úgy csalt, mint más ha pókert játszik,
csajozott folyton és soha nem jött haza.
Aztán, hogy lelépett Krétára hősködni,
felszedett ott egy lányt, az segített neki –
de csak hogy ott hagyja valami motelben
és hogy még az úton megdugja a húgát.
Megpróbálta persze anyámat becsapni
és az édes Phaidrát másképp bemutatni,
de anyám se volt soha a fejére ejtve.
Mikor az igazat apámból kiszedte,
befeküdt a kádba és nyissz – szia, anyu.
Jött a szép temetés, aztán meg a lagzi,
így lett Phaidra frissen anyám anyám helyett.
Én még kölök voltam, mikor megfogadtam,
hogy olyan mint apám, én soha nem leszek.

ARICIA Ezt már mesélted.

HIPPOLÜTOSZ Nem is azért mondom, hanem mert ismételten
abban reménykedek, hogy megérted.

ARICIA Meg... persze...

HIPPOLÜTOSZ Akkor jó. Ma együtt vacsorázunk?

ARICIA Nem. Anyámmal megyek egy fogadásra.

HIPPOLÜTOSZ Jó. Akkor holnap?

ARICIA Meglátjuk.

HIPPOLÜTOSZ Oké...

Csend.

HIPPOLÜTOSZ Akkor én most...

ARICIA Szia.

Hippolütosz szomorúan el.

ARICIA (*tárcsáz, telefonál*) Halló, anyu... Nem, megint nem sikerült... Nyugi, próbálkozom tovább... Tudom, anyu. Még azelőtt kell vele felcsináltatnom magam, hogy az apja hazajönne. Tudom. Rajta vagyok.

V. Ajándékcsomagok

Phaidra előtt két doboz, mindkettő postán jött. Mindkettővel jár egy zárt boríték. Phaidra nem tudja, melyiket nyissa ki először. Aztán random dönt az egyik mellett. A borítékban egy diktafon. Phaidra bekapcsolja. A videókivetítőn Ariadné jelenik meg. Míg Phaidra csak a nővére erőltetetten vidám hangját hallja, a közönség látja is, amint szöges láncokkal gúzsba kötve, szenvedve cigarettázik.

ARIADNÉ Bocs, hogy így üzenek, egy magnókazettán, de itt a hotelben rengeteg a munka, és a Papa csak pár percet engedélyez. Fél évvel ezelőtt kérdezted levélben, hogy hogy megy a sorom és hogy jól vagyok-e, mert még mindig bánt, hogy itt hagyatok engem. Phaidra, ez régen volt, hagyjuk már a francba. Jól vagyok, remekül, buli az életem, és hogy ha döntenem lehetne újra, hogy Thészeusszal tartok vagy hogy itt maradjak, azt hiszem, újra a Papát választanám. Ma elnökök jönnek, tárgyalnak valamit, és nekünk kell hozzá partyt szolgáltatni. De most a leveled másik felét nézzük: homályosan ugyan, de értem, amit mondasz. Thészeusz eltűnt és nem tudjátok, hol van, s van egy férfi, akit meg szeretnél kapni, de a pasi nem a... szexuális féle. Bár a fajtájával nem sokszor koccanok, azért sejtem azt, hogy milyen érzés lehet, és hogy nekem vallasz, az külön megtisztel. Mégis csak a húgom maradtál, ha tíz év el is választ minket... meg az, ami történt. Tudd, hogy morálisan én el nem ítélek, képzelem, milyen az: pasi nélkül élni... Szóval, bár nem kérted, nézd meg a csomagot.

Azt hiszem, megoldás lehet a bajodra.
Figyelj, most mennem kell – vár a mai munka,
odafenn már biztosan nagyon keresnek.
Írd meg majd, hogy mi volt. És tudd, hogy szeretlek.

A kazetta még forog, de az üzenetnek vége. Phaidra ráveti magát a dobozra és kinyitja. Benne: egy lótuuszvirág. Phaidra döbbenet mered a virágra, és már nem látja, hogy Ariadné még gonoszul elmosolyodik, mielőtt kikapcsol a videó. Phaidra a másik levélért nyúl, kinyitja.

PHAIDRA *(olvas)* „Értesítjük róla, hogy itt a dobozban
hősi halált látott rokona nyugoszik.
Béke poraira, a hazáját védte.
Éljen az állam, amiért ő meghalt
és éljen elnökünk, a jó Thészeusz.”

Kibontja a csomagot. Egy urna. Elvileg mindenki azt várná, hogy Phaidra elbőgi magát, de nem. Úgy nevet, hogy majd' beleszakad.

VI. Közbeszerzés

Nesszosz és Hippolütosz kiszállnak a kocsiból.

HIPPOLÜTOSZ Ha végre beüt az a vállalkozás, amit apámtól kaptam, jövőre veszek a születésnapomra egy versenypályát.

NESSZOSZ Olyat, mint a Formula-1?

HIPPOLÜTOSZ Nagyobbat, öreg! Akkor aztán úgy száguldunk, hogy... *(Üzenet érkezik)*

NESSZOSZ A jó Aricia?

HIPPOLÜTOSZ Az hát, ki más.

NESSZOSZ Na, mi a fancsali pofi tárgya, apám?

HIPPOLÜTOSZ A szokásos.

NESSZOSZ Figyelj, apám, én hetente hét nőt rántok vesszőre, kapcsolatom is volt már nem egy... hanem pontosan kettő. De ilyet még az életben nem pipáltam, hogy ez az Aricia minden este megpróbál beleülni a jólétbe, te meg minden este lelököd magadról.

HIPPOLÜTOSZ Tudod, hogy szavatartó faszi vagyok.

NESSZOSZ Tudom, apám, csak azt nem értem, hogy bírod ki.

HIPPOLÜTOSZ Segíts magadon, isten is megsegít.

NESSZOSZ Én is voltam kiskamasz, gigákban állt a gépen a porno – de hát az azért volt, mert pattanásom volt, meg az a közbeszerzési buli se jött még be a faternak, és annyira még nem ragadtak a csajok. Körülöttem meg ott sűrög ez a két aranybula és semmi.

HIPPOLÜTOSZ Kettő?

NESSZOSZ Kettő hát. Az érett meg az éretlen.

HIPPOLÜTOSZ Te mi a faszról dumálsz?

NESSZOSZ Ne már. Ha az anyád lenne, úgy értem, ha *tényleg* az anyád lenne, akkor érteném, jó, tabutéma a muter. De itt nix genetiksz, csak a jól fenntartott, ám kevésbé leápolt test.

HIPPOLÜTOSZ Apám felesége!

NESSZOSZ Osz? Gondolod, a fater nem szúrt már dárdára legalább kétszáz arab háremnőt?

HIPPOLÜTOSZ (*megvan a véleménye a faterről*) De. Egész biztosan dárdára szúrt. Te tulajdonképpen mit is közölsz most velem?

NESSZOSZ Nem közlök én semmit, csak mondom. Hogy ott van.

A házban. Bikiniben napozik, hosszan zuhanyzik, pereg a víz a mellén, egyedül alszik csipkés bugyiban abban a nagy hálóban...

HIPPOLÜTOSZ Fujj, ember, szakadj le.

NESSZOSZ Sose gondoltál bele, hogy milyen lesz majd az Ariciával?

HIPPOLÜTOSZ Dehogynem.

NESSZOSZ Hogy majd jól megtoszod a nászi ágyon, mi?

HIPPOLÜTOSZ Ja. A nászi ágyon.

NESSZOSZ Jól elképzelted, mi? Hogy majd hanyatt vágod és hoppá? Lompos be, és ottan léssen jajgatás és asszonyok sikongatása? Hát nem lesz.

HIPPOLÜTOSZ Hogyhogy nem lesz?

NESSZOSZ Merthogy az Aricia egy menő csaj, egy farokmágnés, egy váladékörvény. Te meg? Te meg egy amatőr kis majom. Gyakorolni kéne, apám. Gya-ko-rol-ni. Főleg egy MILF-fel, az majd jól megtaní.

HIPPOLÜTOSZ Te mit szedtél be?

NESSZOSZ Hogyhogy mit szedtem be?

HIPPOLÜTOSZ Olyan vagy, mint aki szpíden pörög, öreg.

NESSZOSZ Csak az adrenalin meg a tesztoszteron, apám... Szóval?

HIPPOLÜTOSZ Mi szóval?

NESSZOSZ Megrántod? He? A mutert. Fel az ágyra, hopp-hopp, kiköpött Thészeusz vagy, észre se venné.

HIPPOLÜTOSZ Neked elmentek otthonról, Nesszosz.

NESSZOSZ Csak egy kicsit! Nyalogatod a melleit, csapsz kettőt a seggére, bedugod, kiveszed. Elsőre úgyse tart sokáig, pikk-pakk vége, élvezés garantált. Az asszony meg csak tolja: „Hú, Hippolütosz, gyere, menjünk még egy menetet.”

HIPPOLÜTOSZ Figyelj csak, Nesszosz... Értem én, hogy te még az egérlyukat is meghágnád, de – ha annyira szexinek gondold a nevelőanyámat, akkor kúrd meg magad.

NESSZOSZ Meg is kúrnám. Szájbacsnám merev hímtaggommal, csitt-csatt.

HIPPOLÜTOSZ Akkor csapd.

NESSZOSZ Csapnám is.

HIPPOLÜTOSZ Csapd. De ha meg is teszed, ha jól meg is toszod a kandalló előtt a medvebőrön... előttem ne hozd fel még egyszer.

Hippolütosz lelép. Nesszosz úgy szuszog, mintha asztmás rohamot kapna. Phaidra be.

NESSZOSZ Én... én megpróbáltam.

PHAIDRA Hallottam.

NESSZOSZ Tényleg megpróbáltam, Phaidra. Nem akarja, na. Ez a keresztény izé az agyára ment. Tiszta jehova lett vagy mi. Nem akarja. Lehet, hogy impotens, nem? Szerintem tisztára impotens. Vagy ratyi.

PHAIDRA Használhatatlan féreg...

NESSZOSZ Megpróbáljam újra?

PHAIDRA És abból mi hasznom lenne?

NESSZOSZ Nemtom. Könyöröghetnék neki, hogy dugjon meg tégedet. Vagy leitatom. Vagy elintézem, hogy egy sötét szobában. Azt se fogja tudni, hogy te...

PHAIDRA Nem.

NESSZOSZ Phaidra, kérlek szépen...

PHAIDRA Mire, te görcs?

NESSZOSZ Kérlek, ne szerződjél le a konkurenciával.

PHAIDRA Az egyezés tiszta volt, Nesszosz. Te rádumálsz, én meg oda írok alá a közbeszerzésen, ahová te szeretnéd.

NESSZOSZ Kérlek, Phaidra! A családunk tönkremegy bele, azonnali hatállyal. Éhen fogunk döglenni!

PHAIDRA Keményebben kellett volna próbálkoznia.

VII. Dögcédula

Vacsoraasztal. Rajta az urna.

HIPPOLÜTOSZ Tényleg nem mondom, hogy túlzottan imádtam.
Nem volt sosem itthon, folyton csak parlament,
tárgyalás, koktélok, szivarok, iratok.
De most, hogy itt van ez a poros, vacak urna,
és apám egy szám lett, csak egy dögcédula,
valami azért még bennem is megmozdul.
Basszus... ez ennyi volt. Golyó találta el,
vagy aknára lépett, azt senki se tudja,
és már nem is fontos. A fater hullá lett.
Nem is éppen hullá, annak még legalább
a szemébe nézhetsz, kacsinthatsz még egyet.
Ez meg itt csak hamu. Ha nem állna rajta
dögcédula-száma, lehetne homok is.
Eddig: autók és verseny és szerelem,
most meg céget kéne átvenni hirtelen,
hazudni, csalni és gyilkolni, hogyha kell.
Ezt tetted velem, és gyűlöllek, fater.

VIII. Az igazi Phaidra

Ugyanott. Phaidra feltalálja a vacsorát és a bort. Csipkében, neglizsében.

PHAIDRA (*megöleli Hippolütoszt*) Ez van... Egyedül maradtunk.

HIPPOLÜTOSZ Mi ez a szar rajtad?

PHAIDRA Feltúrtam az összes szekrényemet, kidobáltam cipőt,
estélyit, szabadidőcuccot, de semmi más feketém nincs, csak ez.

HIPPOLÜTOSZ Egy csipkés neglizsé?

PHAIDRA Ha egyszer nem volt más. Thészeusz különben is szerette.

HIPPOLÜTOSZ Ja. Gondolom.

PHAIDRA Szerinted nem jó?

HIPPOLÜTOSZ De. Jó.

PHAIDRA Arra gondoltam, hogy ma este ne legyünk ellenségesek egymással. Tudom, hogy kurva nehéz volt velem, nekem se könnyítetted meg a dolgom, de most csatabárd elás, új fejezet nyit...

HIPPOLÜTOSZ Miféle új fejezet?

102 PHAIDRA Együtt kell működnünk, Hippolütosz. Mindenben.

HIPPOLÜTOSZ Például?

PHAIDRA Apád szétszórásában, legelőször is. Aztán át kell gondolnunk pár dolgot: a politikai pályádat, az üzleti karrieredet, az ellenzékhez fűződő viszonyodat...

HIPPOLÜTOSZ Ariciát hagyd ki ebből.

PHAIDRA Nem is róla beszéltem, hanem a rüves kurva anyjáról.

HIPPOLÜTOSZ Valóban, hiszen ő kúrt össze egy bikával és szült egy félborjat. Ja, bocs, nem – az a te anyád volt.

PHAIDRA *(rendíthetetlen nyugalommal)* Az anyám áldozat volt, de ez most nem is fontos.

HIPPOLÜTOSZ Phaidra... nem lehetne, hogy legalább most felveszel valamit?

PHAIDRA Miért?

HIPPOLÜTOSZ Mert iszonyúan zavar, hogy szétrakod a lábadd vacsi közben.

PHAIDRA Én így gyászolom apádat.

HIPPOLÜTOSZ *(csak úgy süt az iróniától)* Valahol a másvilágon bizonyára büszke rád.

PHAIDRA *(leveszi a csipkés felsőt, most már csak bugyi és melltartó van rajta.)*

HIPPOLÜTOSZ Mi a faszt csinálsz?!

PHAIDRA Melegem van.

HIPPOLÜTOSZ Phaidra, nekem az az érzésem, hogy apám halála kicsit... kibillentett benned egy-két deszkát. Nem kéne elmenned a pszichiáteredhez?

PHAIDRA Már voltam. Azt mondta, engedjek szabad utat a gyászoknak. Ez például egy szabad út.

HIPPOLÜTOSZ Sajátos.

PHAIDRA *(adott szünet után)* Mihez kezdesz holnaptól?

HIPPOLÜTOSZ Már úgy érted, miután a fatert szétszórtuk a parlament előtt a főtéren? Gondolom, elmegyek és bebeszok Nesszossal.

PHAIDRA És mikor állsz az Athén Korporáció élére?

HIPPOLÜTOSZ Én semmit se tudok az üzletről.

PHAIDRA Ezért vagyok itt. Ha eddig nem is tudtunk partnereként viselkedni, majd most...

HIPPOLÜTOSZ Állj, állj... Mi nem vagyunk partnerek.

PHAIDRA Még nem. De ezt várja el a világ, a közélet. Holnapután reggel sajtótájékoztató. Hatalomátvétel, új lendület, fiatal energia. Már mindent megszerveztem.

HIPPOLÜTOSZ Nem akartál engem is megkérdezni előbb?

PHAIDRA Most kérdezlek.

HIPPOLÜTOSZ Mi a fenét csinálsz?!

PHAIDRA Beleesett egy falat a melltartómba. Veled nem szokott előfordulni?

HIPPOLÜTOSZ Számomra ez a tor befejeződött.

Hippolütosz feláll és menne.

PHAIDRA Legalább ölelj meg, mielőtt távozol.

HIPPOLÜTOSZ Szerintem ez most nem az a pillanat...

PHAIDRA A kibaszott apád kibaszott hamvai előtt állsz!

HIPPOLÜTOSZ *(morcosan odaballag és megöleli)*

PHAIDRA *(megpróbálja megcsókolni)*

HIPPOLÜTOSZ Hé, hé, hé!

PHAIDRA Csak félrement. Bocsi.

HIPPOLÜTOSZ Nézd, én értem, hogy hiányzik neked a fater, azt is értem, hogy szar ügy, hogy nem láttad egy évig a halála előtt, de... hú, basszus, de erős volt ez a bor...

PHAIDRA Új le.

HIPPOLÜTOSZ Inkább felmennék a szobámba.

PHAIDRA Itt is csinálhatod.

HIPPOLÜTOSZ Mit?

PHAIDRA Amit ott a szobádban szoktál.

HIPPOLÜTOSZ *(totál kiakad)* Asszony, mi a faszról beszélsz?!

PHAIDRA Hogy... itt is... hogy... engem nem zavarna.

HIPPOLÜTOSZ Bevetted a bogyóidat?

PHAIDRA Én bogyót többet a számba már nem tömök!

Eleget szedtem a millió kapszulát,
hogy ezt a helyzetet gerinccel viseljem,
de ennek már vége – a gyógyszererezésnek,
a pszichiáternek, minden akadálynak!

HIPPOLÜTOSZ Hé, hé, nyugodj le!

PHAIDRA Ne nyugtass te engem, maradj a seggeden!

Tudod te, mennyi szar folyt le a torkomon?

Tudod te, hány éjjel nem tudtam aludni?

Hányszor ordítottam kínomban álmomban?

Kértem a jóistent: vegye le a láncot?

És tudod, milyen a ketrec, ha kinyílik?!

HIPPOLÜTOSZ Miről hadoválsz?

104 PHAIDRA Arról, hogy beléd vagyok esve, baszd meg!

Nagy szünet. Nagyon nagy.

HIPPOLÜTOSZ Én nem vagyok a fater.

PHAIDRA Épp azért.

HIPPOLÜTOSZ És ő?

PHAIDRA Évek óta elhidegültünk.

HIPPOLÜTOSZ Mióta tart ez?

PHAIDRA Régen.

HIPPOLÜTOSZ Pontosabban?

PHAIDRA Amióta először lestelek meg önkielégítés közben.

Nem, kérlek, ne menj el. Ez most rosszul hangzott, de ez még nem minden, sokkal több ez nekem.

Véletlen volt, hogy az ajtód előtt éppen megálltam, hogy szóljak: vacsorára várunk.

Kőszoborrá váltam. Reszkettem egészben.

Csak azért nem mentem be, hogy felajánljam segítő tenyerem, mert az erkölcs bántott.

Azt hittem, elmúlik, hogy majd csillapodik – de a csatatéren semmi nem változott.

Thészeusz megdugott – én csak rád gondoltam.

Thészeusz megcsókolt – az a te ajkad volt.

Thészeusz otromba teste volt mellettem, én meg a tiédde aludtam el éjjel.

És most itt állok és ennyi idő után

az igazat mondom – micsoda szabadság!

Itt van. Én elmondtam mindent és többet is.

Tudom, hogy rossz ez és azt, hogy törvénytelen:

akkor is itt vagyok, hogy rendelkez velem.

...Mondj valamit.

HIPPOLÜTOSZ *(egészen közelről szemléli Phaidra arcát, akár csók-jelenet is lehetne ebből)* Amióta csak a fater hazahozott, az volt az érzésem, hogy utálsz. Hogy undorodsz tőlem. Ahogy velem beszéltél, ahogy rám néztél, azok a bergmani, kimondatlan káromkodásoktól fűtött reggelik, azok a mézesmázos vacsorák... Évről évre vadabbul gyűlöltelek – ezzel válaszoltam az egyre vadabb gyűlöletedre. És most ez... Azt hiszem, tíz év után most beszélsz velem először őszintén. Ez nem az a Phaidra, akivel eddig éltem.

Ez egy másik, az igazi Phaidra.

PHAIDRA És őt is gyűlöled?

HIPPOLÜTOSZ Dehogy. *(Szünet)* Hányok tőle.

PHAIDRA (*hirtelen tombolásba kezd*) Te szardarab! Tudod, mi lesz veled holnaptól? Nélkülem az egész korporáció beomlik! Nélkülem egy kurva szalmaszálat se tudsz keresztbe rakni!

HIPPOLÜTOSZ Mindenki azt hiszi, hogy most én jövök. Hogy apám helyébe akarok lépni. Ó, hogy elbasztátok! Eszem ágában sincs az Athén Korporáció elnöki széke! Sem a politikai szarságok!

PHAIDRA Tönkreteszlek! Egy kurva petákot se kapsz a vagyomból!

HIPPOLÜTOSZ Megvannak a magam kis megtakarításai.

PHAIDRA A szűz kurvát – őt is tönkreteszem! Az anyjával kezdem a parlamentben, aztán felmosom az édes kicsi lányával a küszöböt!

HIPPOLÜTOSZ Ha azt akarod, hogy ez az egész beszélgetés a média elé kerüljön, akkor csak tessék.

PHAIDRA Senki nem hinne neked!

HIPPOLÜTOSZ Nem, valóban. De nem zörög a haraszt.
Eddig te szavaltál versben szép szavakat,
te voltál őszinte: asszem most én jövök.
Jól nézz meg magadnak, utoljára látsz itt.
Holnap az első, hogy messzire költözöm.
Neked is könnyebb lesz, nekem meg pláne az.
A cég legyen a tiéd, nekem tényleg nem kell.
Eddig is csak azért néztem be néhanap,
mert a fater kérte, más okom nem volt rá.
Most ennek is vége, úgyhogy a poharat
erre ürítem most, kedves édesanya.

Hippolütosz lehajtja a bort, majd hirtelen megszédül, le kell ülnie.

HIPPOLÜTOSZ Mi a fasz ez...?

PHAIDRA Apád valószínűleg sok mesét mesélt arról az éjszakáról, amikor Ariadnét a Nexosz Hotelben felejtette.

HIPPOLÜTOSZ Phaidra, mi ez? Bizsergek mindenhol.

PHAIDRA Azt viszont kétlem, hogy a teljes igazságot elmondta volna.

HIPPOLÜTOSZ Phaidra!

PHAIDRA Gondolom, azt mondta, Ariadné ott akart maradni. És ez így is volt, Ariadné önként maradt ott.

HIPPOLÜTOSZ Zsibbadok!

PHAIDRA Amikor utoljára láttam a nővéremet, teljes eksztázisban volt. Mindent odaadott volna még egy perc örömért, még egy csó-

kért. Elment a gyereke. Ott, a szemem láttára. És ő tudod, mit csinált? Nevetett.

HIPPOLÜTOSZ Phaidra!

PHAIDRA Lótuszt evett. Asszem, ez rá a zsargon.

HIPPOLÜTOSZ Phaidra, kérlek szépen, hívj orvost!

PHAIDRA A lótusz hatása: zsidbadás, szédülés, majd hopp – hirtelen minden jó lesz, minden tökéletes. Minden vicces. Minden örömet okoz. Minden gyönyörű. Minden szexi.

HIPPOLÜTOSZ Mit csináltál?

PHAIDRA Én mindent egy kártyára tettem fel. A Hippolütosz-kártyára.

HIPPOLÜTOSZ Phaidra... *(Kontrollálhatatlan nevetés tör belőle elő)*
Te megmérgeztél!

PHAIDRA Technikailag csak bedrogoztalak.

HIPPOLÜTOSZ *(röhög)* Nem foglak megkefélni!

PHAIDRA Ezt mondod te. A dudor a gatyódon meg egészen mást mond. Melyikőtök hazudik?

HIPPOLÜTOSZ Phaidra, ezt nem szabad...

PHAIDRA *(benyúl neki)* Tudod, hogy apád is ugyanezt mondta?

HIPPOLÜTOSZ Phaidra, ne!

PHAIDRA Nem jó? Ha nem jó, abba hagyom.

HIPPOLÜTOSZ De... de jó... *(Röhög)* Kurva jó!

PHAIDRA Akkor gyere.

Hippolütosz szinte ráugrik Phaidrára, és az urna mellett kékéli meg az asztalon.

IX. Bürokrácia athéni módra

Belép Thészeusz.

THÉSZEUSZ Na szép.

PHAIDRA *(azonnal kapcsol)* Ne, Hippolütosz, kérlek, ne!

HIPPOLÜTOSZ *(észre se veszi az apját)* Gyerünk, te szuka! Milyen? Jó? Tetszik?

PHAIDRA Hippolütosz, kérlek, ne csináld!

HIPPOLÜTOSZ Szeretted kéretni magad, mi?

Thészeusz nyugodt léptekkel odamegy, és lehajítja a fiát a feleségéről. Hirtelen csönd.

THÉSZEUSZ *(Hippolütoszhoz)*

Nos: a következő fog mostan történni.
Mindent, amit egy hátizsák elbírhát,
szedj össze szépen. Pár ruha és gatyá.
Felőlem vihetsz pár bankkártyát vagy készpénzt,
nem érdekel az, hogy mit tartasz fontosnak.
A lényeg, hogy tizenöt perced van pakolni.
Ha akkor is itt vagy, mindenkinek szar lesz.
Hidd el: a sivatag s a háború jó tanár:
hamar megtanultam pontosan célozni.

HIPPOLÜTOSZ Fater, én...

THÉSZEUSZ Beszélgetni erről végképp nem akartam.

HIPPOLÜTOSZ Apu, nem úgy volt, én... *(Nevetni kezd.)*

THÉSZEUSZ Teszek rá, mit mondasz. Tűnj a szemem elől.

Iszonyú a csönd, ahogy Hippolütosz felkászálódik, és még mindig nevetgélve-dülöngélve távozik. Phaidra frusztráltan-dermedten ül az asztalon.

THÉSZEUSZ Most komoly? Egy kibaszott egyenurna? Ha tényleg meghaltam volna, akkor is egy ilyen szürke semmibe csomagoltak volna?

PHAIDRA Thészeusz...

THÉSZEUSZ Ez tényleg az én dögcédulám száma, nincs mese.
Ennyit az athéni bürokrácia pontosságáról.

PHAIDRA Thészeusz, az úgy volt, hogy...

THÉSZEUSZ Viszont örülök, hogy maradt a vacsorából. A fronton hetek óta csak bab van. Képzeld el: bab meg kenyér.

PHAIDRA Szerintem beszélünk kéne a...

THÉSZEUSZ Nem kell beszélünk semmiről. Mindent értek. A gyerek azt hitte, az apja meghalt. Gondolta: már nincs, aki parancsoljon. Gondolta: most már mindent lehet.

PHAIDRA Thészeusz, az úgy volt, hogy...

THÉSZEUSZ Ne merészd védeni azt a férget. *(Elgondolkodik)* De legalább az kiderült, hogy nem buzi. Pedig már majdnem biztos voltam benne.

PHAIDRA És most?

THÉSZEUSZ Holnapra össze kell terelni a sajtót.

Addig kitalálom, mit is mondunk nekik.

A gyerek megszökött – valami ilyesmit.

Végrendelkezni majd később is lesz időnk,

nem akarok mindent egyszerre: az gyanús.
A konferencián ott ülsz majd mellettem,
egy kicsit mindketten szomorúak leszünk,
de azért boldogok, mert láthatjuk egymást.
És minden vissza a megszokott mederbe.
...Lezuhanyzok. Addig szedd össze magad
egy kicsit, és melegítsed fel a vacsorát.

PHAIDRA Igen, apu.

THÉSZEUSZ Mi?

PHAIDRA Mi mi?

THÉSZEUSZ Úgy hívtál: apu.

PHAIDRA ...Nyelvbottlás volt, szerelmem. Gondolom, megérted,
hogy eléggé sokkban vagyok.

Phaidra el.

X. Rózsaszínű kicsi gyógyszer

Nesszosz ront be Ariciával.

NESSZOSZ Phaidra, mi a faszt műveltél vele?! (*Meglátja Thészeuszt,
megdöbben*) Itthon tetszik lenni?

THÉSZEUSZ Te is jól nézel ki, Nesszosz, ahhoz képest, hogy egész
nap csak partizol.

NESSZOSZ Én azt hittem...

THÉSZEUSZ Hogy van apád? Jól megy a bolt?

ARICIA Uram...

THÉSZEUSZ Na, az ellenzék is idesereglik, hogy megnézzé az ur-
námat. Csak tessék, bár nem nagy szám.

NESSZOSZ Kuss legyen már!

THÉSZEUSZ (*döbben elhallgat*)

ARICIA Baleset. Kint.

NESSZOSZ Hippolütosz. Teljes svungból neki egy fának. Kis híján
nekem hajtott, alig tudtam kitérni. Úgy hajtott, mint aki megőrült.

ARICIA A mentők már kiértek.

THÉSZEUSZ Meghalt?

NESSZOSZ Nem.

THÉSZEUSZ Kár.

ARICIA Mi?!

THÉSZEUSZ Az imént arra értem haza, hogy a drágalátos kisfiam
épp megerőszkolja a feleségemet. Elég vacak egy élmény, elhi-
hetitek.

ARICIA Az? De hát az egy guminőt se baszna meg!

THÉSZEUSZ Lehet, hogy nem te voltál a célcsoportja. Talán túl fiatal vagy.

NESSZOSZ Hát sikerült neki...

THÉSZEUSZ Mit dünnyögsz?

NESSZOSZ Semmit.

THÉSZEUSZ Eszerint már régebb óta készül erre?

NESSZOSZ Nem... vagyis... igen...

THÉSZEUSZ Te pedig tudtál róla.

NESSZOSZ Én? Miről?

ARICIA Mi a fenéről van szó?

THÉSZEUSZ Nyugodj bele, kislány. Megmondhatod anyádnak, hogy igazán mindent megtettél, de nem sikerült beházasodni a kormánypártba, mert a pasid az érett pinát részesítette előnyben.

NESSZOSZ Nem ő, maga barom!

THÉSZEUSZ Hogy van pofád így beszélni velem?

NESSZOSZ Nem Hippolütoz készült, hogy megdugja Phaidrát. Hanem a felesége akarta mindenáron nyársra húzni magát.

THÉSZEUSZ Ja, persze, a Phaidra...

NESSZOSZ Tisztára bekattant, egy monomániás bagzó macska! Engem megzsarolt, hogy beszéljem rá Hippolütozt. Az meg egy hűtőszekrényt is előbb kefélt volna meg, mint Phaidrát.

THÉSZEUSZ A különbség egyébként is elhanyagolható. Na jó. Hajlandó vagy ezt Phaidra előtt is elmondani?

NESSZOSZ A rendőrségen, a bíróságon, bárhol!

THÉSZEUSZ Akkor gyerünk.

Püthia lép be. Kezében holttest: Phaidráé. Leteszi az asztalra.

THÉSZEUSZ Te meg ki a fasz vagy? Az új bejárónő?

NESSZOSZ Nem, ez Phaidra pszichiáttere.

ARICIA Ez... mi történt?

THÉSZEUSZ Gyerünk, szólalj már meg!

PÜTHIA Eljöttem, hogy a nővel még egyszer cseverésszek, hátha a lelkét mégis vissza lehet még hívni abból a sűrű mélyből, honnan a rémálmodok eredeznek. Jaj, de későn értem a házba, a méreg már beivódott: lám, lám, Phaidra a múlté, s én írtam fel a gyilkos rózsaszínű kicsi gyógyszert, mellyel a túlra kilendült.

THÉSZEUSZ Hexameterben? Most komolyan?

PÜTHIA Így írja elő a szabályzat.

ARICIA Mi történt?

NESSZOSZ De most magyarul, asszony!

PÜTHIA Tegnap írtam fel neki egy doboz nyugtatót. Mindet bevette. Sajnálom.

THÉSZEUSZ Azt jól teszed, mert kurvára be fogom vonatni az engedélyed. Hát akkor, Nesszosz, így állunk. A te szavad egy halottával szemben.

NESSZOSZ (*Püthiához*) Kérem... Mondjon el mindent. Ha valaki, akkor maga vágta. Magának vágnia kellett.

PÜTHIA Én nem... az orvosi titoktartás... a szerződésem...

THÉSZEUSZ Nekem úgy tűnik, hogy az egyik szerződő fél már nem fog perelni.

PÜTHIA Phaidrát rágta a vágya, mit nékem is nemrég...

THÉSZEUSZ Atyaisten, hagyja már azt a kurva hexát! Szerette volna-e Phaidra, hogy Hippolütosz megdugja – igen vagy nem?

PÜTHIA Nem. A „szerette volna” nem megfelelő kifejezés. Ölt volna érte.

Hatalmas csönd, ezalatt tolószékben begurul a még mindig bedrogozott Hippolütosz.

HIPPOLÜTOSZ (*nevet*) Nézd, fater! Gurulok!

NESSZOSZ Jó ég...

HIPPOLÜTOSZ Nagyon gyors voltam, Nesszosz! Vagy kétszázzal mentem! Nyertem!

ARICIA Fel fogsz épülni.

HIPPOLÜTOSZ Az orvos azt mondja, deréktól lefelé béna leszek, és tényleg! Semmit nem érzek, nézd csak! (*Üti magát és nevet*)

NESSZOSZ Mi a fene van veled? Megbolondult?

Thészeusz odamegy hozzá, megtörli az ajkát és megszagolja.

THÉSZEUSZ Lótusz.

PÜTHIA Ezt csak így megállapította?

THÉSZEUSZ Vannak ízek és szagok, amiket nem felejt el az ember.

ARICIA Mi ez...? (*Phaidra zsebében*)

THÉSZEUSZ Micsoda?

ARICIA Egy cetli.

XI. Phaidra mellein fekete a csipke

Phaidra felkel, az asztal közepén áll. A búcsúlevelét halljuk.

PHAIDRA Így. A kör bezárult. Én élni akartam,
de a körülmények másképp alakultak.
Mostanra biztosan kiderült, mi történt,
én csak annyit mondok: nem bántam meg semmit.
Elrontottunk mindent elejétől fogva.
Anyám, apám, férjem, nővérem, én magam.
Azzal kezdődött el, hogy apám féreg volt,
anyám meg gyenge és így lett Phaidra – Phaidra.
Mások más apáktól menekültek volna,
azok is beértek legvégül a célba,
az lett a férjem, kit korábban megvetett
és ugyanakkor az apámmá is vált ő:
így lettünk mindnyájan szüleink klónjai.
Ez a hercehurca, ez a menekülés
át hegyen és völgyön, Krétán és Naxoszon
semmi másra nem volt jó, csak arra, hogy
rátaláljunk arra, amit hátrahagytunk.
Ez volt a mi saját labirintusunk,
és ott benn, legbelül mi voltunk a szörnyek.
Én nem csupán Phaidra: Pasziphaé vagyok.
Erünkben apáink, anyáink – mondhatom,
ez is alig jobb, mint a rákkeltő atom.
Jól van hát, mondhatnánk. Mással is van ilyen.
De nemrég rájöttem végre, hogy mit jelent
láncok nélkül élni – és vissza nem adom
azt a néhány órát, mikor úgy szólhattam,
ahogy előtte még sosem és semmikor.
Egyetlenegyszer most Phaidra csak Phaidra volt.
Senkinek se lánya, senki felesége.
Nem utód, nem ős: csak én voltam egymagam.
Vissza a szokottba? Tovább mosolyogni?
Bájosan-ostobán nézni kamerákba?
Úgy, hogy a világom felfordult, megbukott?
Úgy, mint az anyám, egy nagy halom gyógyszerrel?
Élni tovább, mint ő, úgy, mint egy agyhalott?
Ó, nem. Egyszerűbb így. Hopp – és már nem vagyok.

Csend.

NESSZOSZ Thészeusz...

THÉSZEUSZ (*mintha álomból ébredne*) Mi az?

NESSZOSZ Most mi lesz?

THÉSZEUSZ Most mindennek úgy kell továbbmennie, mintha ez az egész meg se történt volna.

NESSZOSZ Hogyan mehetne tovább úgy, mintha meg se történt volna?

THÉSZEUSZ Aricia...

ARICIA Igen?

THÉSZEUSZ Volna kedved hozzám jönni feleségül?

ARICIA Én... én... persze, megteszem, ami a kötelességem.

THÉSZEUSZ Helyes. Holnap beszéllek anyáddal.

NESSZOSZ És Híppolütosz?!

THÉSZEUSZ Valami azt súgja, hogy a fiam nem lesz az utódnemzés bajnoka.

NESSZOSZ De... ez így nem helyes... ez így rossz!

THÉSZEUSZ Ha valamit megtanultam apámtól, az ez volt: annak, hogy mi a helyes, nem sok köze van a valósághoz. Gyerünk. Még sok mindent kell elintéznünk.

NESSZOSZ És Híppolütosz?

THÉSZEUSZ Pár óra és kijózanodik. Addig úgyse vesszük sok hasznát.

Mind elmennek, csak Híppolütosz nevetgél a tolószékben. Phaidra még mindig az asztal tetején áll és mosolyog.

Vége

A segítség

Szereplők

LILLA, az édesanya, 54 éves

JÁNOS, az édesapa, 55 éves

HAJNI, a lányuk, 19 éves

JANIKA, a fiuk, 24 éves

Szín: Régi bútorokkal berendezett nappali, ketten ülnek a szobában, Lilla könyvet tart a kezében, de nem olvassa, János beletemetkezve egy napilapba, bóbiskol. Esteledik, nyár vége van. Lilla sóhajtozik, nem néz Jánosra, de neki sóhajtozik, fel szeretné kelteni a férfi figyelmét. János bóbiskol, nem veszi észre. Lilla lecsapja az ölébe a könyvet, János össze-rezzen, összegyűri kissé az újságot. Lilla fintorogva néz rá.

LILLA *(enyhe számonkéréssel a hangjában)* Emlékszel a 85-ös nyárra?

JÁNOS *(csönd)*

LILLA Én egész hónapban csak feküdtem a tóban. A bőröm egészen olyan volt már, mint a mazsola. És barnultam. A nap nem süttött elég melegen, de én akkor is csak feküdtem a tóban egész nap.

JÁNOS *(csönd)*

LILLA Emlékszel? Akkor Janika még akkora volt, mint egy babszem. Egészen barna és egészen görnyedt volt. És kicsi. A vékony lábával, karjával úgy járt-kelt a strandon, görbe háttal, mint egy öregember. És cipelt, egész nap cipelt valamit.

JÁNOS *(csönd)*

LILLA Emlékszel? Na, emlékszel?

JÁNOS Emlékszem.

LILLA Emlékezz jobban!

JÁNOS *(leteszi az újságot, sóhajt, emlékszik)*

LILLA Ott feküdtem a tóban, Janika hordozta a játékait és az ég csak úgy ragyogott, egész nyáron csak ragyogott fölöttem, míg én áztam és míg Janika pakolt. *(Számonkérően a férjére néz)* Te meg néztél. Ültél egy sárga napernyő alatt, és egész nyáron csak bennünket bámultál. Mintha nem lett volna jobb dolgod. Emlékszel?

JÁNOS Emlékszem.

LILLA Szóval, mintha nem lett volna jobb dolgod.

JÁNOS *(mint betanult szöveget, darálja)* Igen, te voltál a legszebb nő abban a tóban, azon a strandon, azon a nyáron és azóta sem láttam nálad szebb nőt. *(Az újságot visszaemeli az arca elé)*

LILLA Igen. Az emberek csak suttogták, hallottam én a férfiak száját, mind azt suttogtá, hogy nézd csak, a doktornő milyen formában van. Óriási, sőt, szuper formában van. Ezt suttogták, de én hallottam, és úgy tettem, mintha nem hallanám. Csak feküdtem a tóban, az óriási formámmal és süttettem magam. Te meg néztél, igaz?

JÁNOS *(ismét gépiesen)* Igen, néztelek. Mást nem is láttam, csak téged.

LILLA Meg a Janikát.

JÁNOS Meg a Janikát, a sovány, kedves Janikát.

LILLA Hát nem volt túl kedves. Csak görnyedt, mint egy öregember. Akkoriban már olyan felelősségteljesen viselkedett. Nem is csoda, hogy úgy járt-kelt, mint egy öregember.

JÁNOS *(unottan)* Igen.

Csend.

LILLA És a férjemet is nézted?

JÁNOS Jaj, hagyjuk már ezt a témát, mindjárt itt vannak a gyerekek.

LILLA Miért, engem érdekel. Nézted a férjemet is? Vagy csak Janikát meg engem?

JÁNOS Néztem. És irigykedtem.

LILLA Nagyon? Elirigyeltél tőle?

JÁNOS Lillám, ezt már ezerszer végigbeszéltük, nem lehetne, hogy inkább hallgassunk?

LILLA *(mérgesen)* Hallgatni! Nagyon ügyes ötlet. Akkor hallgassál. *(Magsértődik, összevissza lapozgat a könyvben, majd mivel látja, hogy ezzel továbbra sem kelti fel János figyelmét, lecsapja a könyvet a padlóra és sírva kiabál)* Én miattad áldoztam fel magam és a szépségem!!!

JÁNOS Mindjárt itt vannak a gyerekek, szedd össze magad!

LILLA És én évről évre ebbe öregszem bele, hogy miattad hagytam oda mindent. Feladtam egy egész életet! Te meg újságot olvasol mellettem. Nem nézel már, János, miért nem nézel már? Megöregedtem, nincs már sehol az óriási, sőt, szuper formám, de akkor is nézhetnél. Nézzél rám úgy, mint régen!

JÁNOS Utálom a pénteket. Ha nem dolgozom, te mindig csak nyaggatsz, mert ráérsz, és csak sorolod, hogy mi a baj veled, és hogy nem nézlek. Lilla, légy szíves, hagyd már ezt az egészet! Majd jövő pénteken végigmondjuk, megbeszéljük ugyanúgy, ahogy szoktuk. De ma ne. Mindjárt itt vannak a gyerekek. Nincs kedvem veszekedve várni őket. Tudod, milyen nehezen váltok át a veszekedésből a jókedvre. És jobb lenne inkább kímélni őket.

LILLA Igen, tudom. És igazad van. Mindjárt hazajönnek.

Csend, Lilla nézi Jánost, aki próbál olvasni, de nem megy neki, mert érzi, hogy nézik.

JÁNOS Na mi van? Nem készülsz?

LILLA Már elkészültem mindennel.

JÁNOS Akkor rakj rendet!

LILLA Már rendet raktam.

JÁNOS Még ott a könyv a padlón.

Nézik.

JÁNOS Na, vedd fel és készülj, mindjárt itt lesznek!

LILLA *(felveszi a könyvet, közben fintorogva mondja)* És én feladtam miattad mindent. Legalább sejtettem volna, hogy utána még több mindent fel kell majd adnom. Utálok a pénteket. *(Kiabál)* Hát mondtál volna inkább te föl! Jártál volna be te a gyerekekkel a kórházba! Adtál volna föl te mindent, akkor most nem kéne hallgatnod a nyavalygásomat!

JÁNOS Édes aranyom, kérlek, szedd össze magad! Mindjárt itt vannak.

LILLA Nem szedem össze magam! Már tizenöt éve nem tudom magam összeszedni. És ez mind miattad van. Nem az én génjeimben volt az a betegség. Tőled örökölte. Csakis tőled. Különben Jánoska is beteg lett volna. Te tetted tönkre az életemet, az életünket. Te csináltál nekem beteg gyereket! *(Sír)*

JÁNOS *(leteszi az újságot, felkel, megöleli Lillát, nyugtatgatja)* Ne csináld, kérlek, ne csináld ezt! Mindjárt hazaérnek, ne erre érjenek

már haza. Ne kelljen megint ezt hallgatniuk. Tudod, milyen nehéz mind a kettőnek.

LILLA A te rákos sejteidet örökölte. És nem te lettél beteg. Ő betegedett meg. Te hoztad ebbe a családba ezt a kórt. Az anyád mellrákjának köszönheted. És nem bántad eléggé, nem bánkódált. Nem te mentél vele orvostól orvosig. Miattad volt az egész, és közben mit csináltál? Dolgoztál. De én feladtam mindent. És Jánoska is feladott mindent. A te beteg génjeid miatt. Ott gürizik, már évek óta ott gürizik abban a rohadt irodában, pedig mérnök lehetett volna belőle. Orvos, mint az anyja. De nem, miattad, csak és kizárólag miattad lett ilyen rossz minden... *(Sír)*

JÁNOS Lilla, kérlek, ezt fejezd be! Elég volt már! Szedd össze magad! Ne ess már megint ekkora túlzásokba. Nincs kedvem ehhez az egészhez. Mindjárt hazaérnek, ne erre kelljen hazajönniük! Mindig csak az okolás, a hibák, a túlzás...

LILLA Meg is halhatott volna. Sőt, én is meghalhattam volna! Aztán ti meg nélkülem haltatok volna meg. Mind meghalhattunk volna, és te ezt nem veszed komolyan! *(Bömbölve)* Még jó, hogy nem haltunk meg! Te fel se fogod ezt...

JÁNOS Lilla, drágám, annak a betegségnek már tizenöt éve. Most már túl kéne tenned magad rajta. Hajni egészséges, szép, minden rendben. Nem halt meg. Te se haltál meg, Jani...

LILLA *(félbeszakítja)* De, én meghaltam. Ez nem élet, én nem élek! *Kintről motoszkálás hallatszik, hangokat hallunk, közeledik Janika és Hajni.*

HAJNI *(kintről hallatszik a hangja)* Sziasztok! Na, merre vagytok? Hát látod, Jani, így várnak ezek bennünket.

Janika és Hajni bejönnek, megtorpannak a síró, ölelkező szülőkön.

HAJNI Na, ti miért sírtok?

LILLA *(bömbölve)* A boldogságtól...

HAJNI Ennyire?

JÁNOS Ennyire. *(Elengedi Lillát, a két gyerekhez megy, köszöntik egymást)* Jól utaztatok?

JANIKA Jól.

Csend. Lilla szíjog, zsebkendővel törli az arcát, a két gyerek nem találja a helyét, mindenki kínosan érzi magát.

LILLA Janikám! Janikám, hát úgy hiányoztál! Mutasd magad, hadd nézzelek! De fess lettél. János, ez az én Janikám napról napra szebb és magasabb.

HAJNI Ja, már nem is látni, csak hallani.

JANIKA *(Hajnihoz)* Ne pofázz!

JÁNOS Janika, vigyázz a szádra!

LILLA Tényleg, milyen szép szád van, nem gondoltál még arra, hogy bajuszt növessz?

JANIKA Engedj már el, anyu!

Lilla ölelgeti Janikát, aki bújna ki az öleléséből, de nem tud szabadulni az anyjától.

JÁNOS Na, gyertek, üljetek le!

Lilla továbbra sem engedi el a fiát, együtt ülnek le a kanapéra. Janika egyre kínosabban érzi magát.

JANIKA Anyu, engedj már el! Sosem szoktál ölelgetni, mi bajod van? Engedj, na, engedj!

LILLA Az anyák mindig el kell, hogy engedjenek mindent... *(Sír, elengedi Janikát)*

HAJNI Azért ez furcsa. Anyu, én is itt vagyok. Ne csak a Janikát ölelgesd! Ez hallatlan!

János odaszalad Hajnihoz, megöleli.

JANIKA Igen, anyu, inkább a Hajnit ölelgesd, én már így nagyon jól vagyok.

Lilla nem engedi el Janikát.

JANIKA Haladjunk!

Lilla elengedi végre a fiát, de nem elégedett. Hajni mérgesen néz rájuk.

JANIKA Mikor eszünk?

JÁNOS Még csak most érkeztetek. Janika, várj egy kicsit! Fújjátok ki magatokat!

HAJNI Igen, anyu még nem is köszönt nekem. És nem is így szoktuk meg, nem így szokott ez lenni. Anyu, mi van ma veled? Mi bajod van?

LILLA Semmi baj nincs. Csak apád az oka, mint mindig. Péntek van, nem dolgozik, és csak idegesített egész nap. Nincs rám tekintettel. És ma rádöbrentett, hogy az egész életemet feláldoztam miatta, bezzeg ő! Ő bezzeg élte vidáman az életét, mintha semmi köze

nem lett volna semmihez... Azt hiszem, mindent rosszul csináltam, igen, én csináltam rosszul mindent. És még mindig mindent rosszul csinálok. Ennek így sosem lesz vége... *(Sírni kezd)*

JANIKA *(Jánoshoz)* Régóta megy már a cirkusz?

JÁNOS Nem, még csak fél órája kezdődött. Ha előbb jöttök, akkor most nem lenne ez így.

JANIKA Én akartam már kettőkor indulni, de a Hajni nem lett kész időben. Miatta késtünk.

HAJNI Te csak hallgass és növeszd a bajszodat. Anya, mi a baj? Gyere, ölelj meg, kérlek!

LILLA Mindent, de mindent elrontottam... *(Sír)*

HAJNI Nem tudnál inkább akkor mérlegelni, mikor nem vagyok itt?

Ez nekem olyan kínos. Nehéz hetem volt. Annyira kifáradtam.

Minden este olyan fáradt voltam. És lassan, jaj, nagyon lassan múlt az idő. Én nem is értem...

Mindenki hallgat.

HAJNI Jaj, anya, kérlek. Nekem ezt nagyon szörnyű látni. Kérlek, hagyd abba a sírást. Úgy kifáradtam, komolyan.

LILLA *(tovább sír, de halkabban)*

A többiek hallgatnak, sehoval se néznek.

HAJNI Nem tudom, mi bajom volt. Esténként, mire hazaértem, mintha egészen összementem volna. Fájt a hátam, a kezem... Alig vártam, hogy ágyba kerüljek végre. Az ember néha kifárasztja magát, aztán nem tud magával mit kezdeni. De néha meg csak úgy kifárad az ember, mintha két ember helyett dolgozott volna, két ember helyett élt volna. Úgy fájt mindenem.

LILLA *(abbahagyja a szípozást, aggódóan)* Fájt a hátad?

JÁNOS Lilla, kérlek, ne izgasd fel magad.

LILLA De most mondja a gyerek, hogy fájt a háta.

JÁNOS Jól van, *(Hajnihoz)* igaz, jól vagy, nem? Minden rendben.

HAJNI Hát kifáradtam.

JANIKA Pedig nem is csináltál semmit. Felkelsz, eszel, tanulsz, eszel, alszol, újra az egészséget ismétled az elejétől. Mi ebben a fárasztó?

HAJNI Jaj, te nem is értesz semmit. Te sosem értesz semmit! *(Lillához)* Miért nem ért ez a gyerek soha semmit, anya?

LILLA Fájt a hátad? Miért fájt a hátad?

JANIKA Túl nehéz az iskolatáska.

HAJNI Te csak tudod a hülye szakközépeddel!

JÁNOS Na, elég volt, gyerekek. Lilla, nyugodj meg, Hajninak nincs semmi baja. Igaz?

HAJNI Nehéz. Minden nagyon nehéz. És meg kéne értsetek. Nehéz így. Már csak nyolc hónap van hátra az érettségiig. És engem ez annyira nem érdekel. Mert igaz, anya, mi van, ha nem teszem le. Akkor majd jövőre letehetem, nem? Az érettségi nem múlik el. Vagy visszajön. Aztán majd leteszem, ha most nem jön össze, igaz? Olyan fáradt vagyok...

LILLA Jobban kéne vigyáznod magadra. Többet kéne pihened!

JANIKA Mit kell félni egy hülye érettségítől? Azt még a hülyék is leteszik.

HAJNI Te már csak tudod.

JÁNOS Na jó, elég volt, szerintem kezdjünk el enni. Lillám, megmelegítéd az ételt?

LILLA (*Hajnihoz*) De most is fáj a hátad?

HAJNI Igen. Olvastam valahol, hogy ha az ember nagy lelki terheket cipel a hátán, vagy mások problémáit, akkor belefájdul a háta egy idő után.

JANIKA Akkor tedd le azokat a terheket, mint az érettségít.

HAJNI Anyu, légy szíves, szólj rá!

LILLA De hogy fáj a hátad? Hasogat? Vagy nyilall? Vagy tompán? Vagy élesen? Vagy lüktet?

HAJNI Hát, úgy... fáj. Nagyon. Mondjuk, elég nagyon...

JÁNOS El kéne kezdenünk enni szerintem...

LILLA Valahogy máshogy kellett volna.

JÁNOS Lilla, kérlek!

JANIKA Anya, tényleg. Inkább kezdjünk el enni. Mindenki éhes.

LILLA Igaz, igaz. Olyan soványnak tűnsz, Janikám! Nem így kellett volna. Jobban oda kellett volna figyelnem rád. Szörnyű ez...

JANIKA Jól van, semmi baj. Csak kezdjünk már enni.

JÁNOS Majd segíték mindjárt. Mit kell megmelegíteni?

HAJNI Na jó, én tisztelettel voltam, ha ti nem akartok figyelni rám, akkor is elmondom. Majd máshogy mondom. Kedves család! Iszonyatos hetem volt. Lassan rájövök, hogy túl sok a teher jelenleg a hátamon, és szeretnék valahogy változtatni az életemen...

JÁNOS Ez nagyon jó ötlet, édes kicsi lányom. Változtass is! De előtte együnk. Úgy sokkal jobban gondolkodik az ember, mi is jobban tudunk majd figyelni.

HAJNI Úristen! Nem értitek? Döntést hoztam. Nekem most és így és ilyen nyomás mellett nem megy tovább a tanulás. Pihennem kell. Mert ha most nem teszem le az érettségít, úgy érzem, hogy semmi baj nem lesz, nem dől össze a világ. De ahhoz, hogy jövőre le tudjak érettségizni, most pihennem kéne. Kikapcsolódní, töltekezni. Erősödni. És erre megtaláltam a legjobb megoldást. Anyu, apu, én döntöttem, és arra gondoltam, hogy elmegyek világot látni. Van az a spórolt pénzetek, abból kéne, hogy adjatok egy kicsit. És majd egyszer visszaadom. Jó?

JÁNOS És hova gondoltál menni?

JANIKA De abból a pénzből nekem akartatok...

JÁNOS Janika! Légy szíves. Ne szakítsd félbe a hűgodat.

JANIKA De úgy volt, hogy...

HAJNI Arra gondoltam, hogy ha máshogy nem megy, akkor elmegyek egy hajóra dolgozni.

LILLA Hajóra???

HAJNI Ha ti nem adtok pénzt, akkor sem állíthatok meg engem.

JANIKA De még tankötelezett vagy. Nem hagyhatod csak úgy ott az iskolát, te bolond.

JÁNOS Janika, moderáld magad.

LILLA János, ne bántsđ az én fiamat!

HAJNI Szóval arról lenne szó, hogy szeretnék utazgatni. Világot látni. Mindenfélét megismerni. Ettől megerősödnék annyira, hogy bírjam a sulí terheit. És akkor le tudnám tenni az érettségít. De így, enélkül nem megy. Így tudom, hogy nem fog menni.

LILLA Utaznál? De kivel? Menjünk veled? Apád nem tud a munkától elszakadni. Menjek én veled?

HAJNI Nem, nem, nem, nem erről van szó! Nem akarom az életeteket felborítani. Egyedül szeretnék utazni.

JANIKA Hű, de bátor lett valaki! Egyedül elutazni, hogy később legyen bátorsága az érettségít lerakni. Gratulálok.

HAJNI Hagyj már, te majom!

LILLA De hova utaznál?

HAJNI Hát mit tudom én, valahova messze. Hogy minél több tapasztalatot szerezzek. Mondjuk... *(Gondolkodik)* Eléggé szeretném megnézni Kínát. Annyi mindent gyártanak ott, hát a fél világ onnan jön. Már legalábbis a tárgyak. A telefonomat is ott gyártották, a ruháimat is ott gyártották. Szeretném megnézni

magamnak ezt a mindent gyártó országot. És lehet, hogy megismerhetném a vallásukat is.

JANIKA Azok kommunisták, te nagyon hülye.

JÁNOS Janika! Vigyázz a szádra!

LILLA De kislányom...

HAJNI A sulis megvár. Én úgy érzem, hogy most kell mennem. Amíg fiatal vagyok. Amíg mehetek. Amíg egészséges vagyok. *(Külön hangsúlyozza)* Az élet rövid. És ki tudja, mikor leszek megint beteg...

Lilla felzokog, János közelebb ül Hajnihoz, és a fejét simogatja, Lilla is odafordul, és Hajni kezét szorongatja.

JÁNOS Jaj, kislányom, ne is gondolkodj ilyesmiken! Egészséges vagy és az is maradsz, nem betegszel meg újra. És jó ötlet ez a Kína. Igazad van. Nem igaz, Lilla? Jó megismerni azt az országot, ahonnan a tárgyak érkeznek. Ahol gyártanak mindent. Milyen okos is vagy te, drága kislányom.

LILLA Nem leszel beteg, megértetted? Verd ki a fejedből ezt a gondolatot. Minden rendben. Meggyógyultál, megerősödtél, az egész életünk más már, mint régen. Minden rendben lesz.

JANIKA De akkor mi lesz az autóval? Arról volt szó, hogy bele tudtok szállni annak a használt Škodának az árába. Jani apu, nem erről volt szó?

JÁNOS Janika, ez most nem a legjobb pillanat...

LILLA Kicsi lányom, minden rendben lesz.

HAJNI Szóval használt Škoda. Janika használt Škodát kap tőletek, amíg én itt az élet és a halál között táncolok. Hát szép... Nem értem, miért nem lehet ebben a családban soha nyíltan beszélni. Miért kell titkolózni?

JÁNOS Nem akartunk titkolózni, kislányom. Csak nem volt alkalom rá, hogy elmondjuk. Tudod, mikor neked vettük azt a Mazdát, akkor Janikának megígértük, hogy majd ő is kap egy autót, ha eljön az ideje.

JANIKA Igen, és most jött el az ideje. Kész örület, hogy Hajninak új autót vettetek, nekem meg nem akartok egy használt autó árába besegíteni.

LILLA Janika, nyugodj meg. Szerintem minden rendben lesz.

JANIKA Rendben? Ez így nincs rendjén! Nekem kell az az autó. Nem tudom már tovább másokkal vitetni magamat. Nem léphetek vissza egy hülye kínai út terve miatt!

JÁNOS Azért ezt át kell gondoljuk, Hajnikám. Janikának igaza van, te még tankötelezett vagy. Mit fognak szólni az iskolában, hogy hiányozni fogsz.

HAJNI Nem érdekel, majd magántanuló leszek, és ha visszajöttem Kínából, akkor majd vizsgát teszek. *(Lelkesen)* Értsétek meg, nekem most nagyon nagy szükségem van arra a kínai útra. És csak pár hónapról lenne szó. Ki kell pihenjem magam. Annyi minden történt velem.

JANIKA Öt éve várok arra, hogy összejöjjön a pénz erre a használt autóra. Ne csináljátok ezt velem. Spóroltam, dolgoztam, mint az állat, ne most lépjete vissza!

HAJNI Te milyen önző egy dög vagy, Janika!

JÁNOS Gyerekek, tényleg ne veszekedjete. Nézzétek meg, milyen állapotba kerül tőletek anyátok!

Ránéznék Lillára, aki gyorsan sírni kezd.

JÁNOS Eljöttök, csak jól felzaklatjátok, aztán majd egy hétig vigasztalhatom, hogy újra a régi legyen.

LILLA *(sírva)* Nem baj, semmi baj. Most már minden rendben lesz.

HAJNI Hát nem! Ti ilyen könnyen elfelejtitek, hogy nekem milyen nehéz. És ha meghaltam volna? Akkor most biztos örülnél, igaz, Jani? *(Sírást színlel, de látni rajta, hogy nem sír. Mivel hatás nélkül marad a színlelés, kiszalad a szobából)*

JÁNOS Janika, szedd össze magad. Nézd meg, anyád már hogy kikészült, legalább te maradj meg az ép eszednél.

LILLA Nincs baj, mindjárt megnyugszok. Minden rendben lesz, gyerekek.

JÁNOS Janika, te elfelejtetd, hogy a húgod majdnem meghalt? Miért nem tudsz tekintettel lenni rá?

JANIKA Annak tizenöt éve!! Azóta vígan él és terrorizál bennünket. Túlélte azt a hülye betegséget, semmi baja. Csak ti jól elkényeztetétek. Az a baja. Hogy fogja magát, kitalál valami baromságot, ti meg asszisztáltok hozzá, vígan.

LILLA Nyugodj meg, kicsi fiam. Ez az egész... minden a helyére fog kerülni.

JÁNOS Nem lehetne, hogy kicsit összeszedje magát mindenki? Hajni kint sír. Lilla, beszélj a fiaddal, én visszahozom Hajnikát. *(Kimegy a lánya után)*

LILLA Kicsi fiam! Te már kiskorodban is olyan erős voltál...

JANIKA Igen, tudom, felelősségteljes voltam és öreg, már hétévesen is öregember voltam. Nem tudnál valami mással jönni, anyu? Például azzal, hogy most ideadjátok nekem azt a pénzt, és megveszem azt a használt Škodát. Hajni meg majd elmegy világot látni, ha befejezte a sulit. Le kell érettségiznie, elfelejtetted?

LILLA Te mindig mindenre gondolsz, olyan okos vagy...

JANIKA Megőszülök tőletek!

JÁNOS Na, itt vagyunk, itt vagyunk. Minden és mindenki rendben van. Igaz, Janika?

JANIKA Jó, kitaláltam a megoldást.

JÁNOS Hála istennek!

JANIKA Adjátok nekem Hajni autóját. Értsétek meg: kell egy kocsi. Hajni a sajátját nem is használja, amíg Kínában lesz, addig legalább lesz kocsim.

HAJNI (*kajánul*) Nem, azt bizony nem lehet. Autóval akarok menni Kínába.

LILLA Úristen, kislányom! Az nem veszélyes?

HAJNI Nem, ha nem térsz le a főutakról.

JANIKA Ilyen baromságokat meg honnan veszel? Te világotutazó!

HAJNI Miért működne ott bármi másképp? Ott is ugyanúgy van minden, mint itt. Ha letérsz valami kis utakra, akkor az veszélyes. Ha mész a főúton, akkor nem. Ennyi.

JANIKA Te tisztára bolond vagy! (*Lillához*) Anyu, légy szíves, gondoljátok át! Ha már muszáj ennek Kínába mennie és ti tényleg odaadjátok neki a pénzt, akkor legalább küldjétek el repülővel, és akkor vihetem az autóját.

HAJNI Nem fog összejönni. Félek a repüléstől, nem bírom a rázkórást.

JANIKA Még nem is ültél repülőn!

HAJNI Hát épp azért félek. Ki tudja, meddig élek, ne egy repülőgéptől haljak meg.

JANIKA Hanem inkább az autódban?

LILLA (*higgadtan*) Gyerekek! Hagyjátok abba, nem lesz baj, érzem.

JÁNOS Gyerekek, elég lesz. Senki nem megy sehová, és senki nem vesz semmit. Mindenki marad a helyén és megesszük a vacsorát.

HAJNI De apu, én...

JÁNOS Nincs de. Össze kell szedjük magunkat. Lilla, fejezd be a sírást. Janika, teríts meg. Hajni, te pedig nyugodj meg. Meglesz az a kínai út. És nem fogsz meghalni. Én garantálom. Nem fogsz itt

nekem kínlódni. Janika meg majd elkapja az én autómat, anyátok meg abba hagyja a sírást.

JANIKA Nekem nem kell a te autód. Én azt a használt Škodát akarom! Egyszer az életben hadd legyek én előbb a ti ranglistátokon!

JÁNOS Elég legyen. Addig hagyj abba, amíg szépen mondom. Hát mit képzelsz te? Itt rinyálsz egy használt autó miatt. A húgod a halálból jött vissza, túlélte egy halálos kórt, még mint gyerek. Hát szerinted mekkora megmérettetés ez? Mekkora teher? Egy kisgyerekeknek való? Hát te túlélted volna?

JANIKA De az tizenöt évvel ezelőtt volt...

LILLA *(észrevétlenül kimegy, míg Janika és János veszekednek egymással)*

JÁNOS Mindegy, hallgass! Majd ha te is túlélsz gyerekként egy halálos kórt, akkor majd te is kapsz új autót és utazhatsz Kínába. De amíg nem haldokolsz és nincs baj, addig légy szíves, legyél tekintettel a kishúgodra, akinek nehéz, igenis nehéz, mert olyat élt át, amit nem él át mindenki. És légy hálás a sorsnak, hogy nem te lettél beteg, nem neked kellett kikúsznod a halál torkából. Ki tudja, te képes lettél volna-e rá...

JANIKA Hát, talán jobb lett volna. Akkor most lenne autóm, saját lakásom, mehetnék én is Kínába.

HAJNI *(Janikához)* Hogy te milyen irigy vagy! Még a halált is elirigyled a testvéredtől.

JANIKA Ez agybaj! Ez nem normális!

HAJNI Te nem vagy normális!

JÁNOS Elég legyen. Inkább azt mondjátok meg, hova tűnt anyátok!

JANIKA Csak nem tett kárt magában? Anyu! Anyu, hol vagy?

HAJNI Kárt magában... Szörnyű! Utánozó majom! Ebben a családban mindenki a halálomat irigyli. Mindenki engem akar utánozni, és senki sem ért meg! Nekem pihennem kéne, rám vigyázni kéne. És nem látnak ezek az emberek, akik elvileg a legközelebb állnak hozzám, nem látnak. Csak kihasználnak, korlátoznak, mintha nem korlátozna már tizenöt éve a halál. Ott jár mindig a nyomomban, ezt mondja mindig anyu. Hogy vigyáznom kell, rám vigyázni kell, nehogy megint megbetegedjek. De nem fogok. Nem adom meg nekik azt az örömet. És nem hagyhatom, hogy bármelyikük is meghaljon. Engem kéne sajnálniuk. *(Kimegy)*

Vége

A leves

Szereplők

APA
ANYA
LÁNY
FÉRFI

I. jelenet

Hárman ülnek egy kopott konyhaasztalnál, és csendben ebédelnek. Az apa jobbról, az anya balról, a lány pedig középen ül. Mindenki előtt egy-egy tányér leves és egy-egy kanál van az asztalon. Az anya szemmel láthatóan ideges, evés közben folyton az apát figyeli. Az apa szó nélkül ugyan, de időnként elégedetlen nyögésekkel eszi a levest. Minden kanál leves után egyre tovább forgatja szájában a falatot, mielőtt visszafojtott grimasszal végre sikerül lenyelnie. A lány közben olyan kicsire húzza össze magát, amennyire csak tudja, és csak lopva pillant fel néha a szüleire.

LÁNY Finom.

APA *(mint akit pofon ütöttek, lassan a lánya felé fordítja a fejét, és nyögve lenyeli a falatot)*

ANYA Persze, hogy finom. Nincs ennek semmi baja. Nem is értem, miért nem tetszik apádnak. Állandóan baja van. Ha nem lenne mit ennünk, akkor az lenne a baj. Tele van vitaminnal. C-vitamin biztos van benne. Ecet, az nincs benne, de minek az? Olyan, mintha lenne. Így is elég savanykás. Nincs ennek semmi baja.

126 APA *(folytatja az evést)* Inkább hallgass.

LÁNY Csak azt mondtam, hogy finom.

APA Nem te.

ANYA *(elkerekedik a szeme, majd tüntetőleg leteszi a kanalat, és nem eszik)* Sose jó, amit csinálok. Apád mindig csak kritizál. „Nem elég savanyú.” Miért nem vettél ecetet?

APA *(sóhajt egyet)* Csak...

LÁNY De nem is mondtá, hogy savanyú.

APA ...hallgass.

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy nem te mondtad, hogy savanyú, hanem anya mondtá, hogy savanyú, pedig azt mondtá, hogy te mondtad, pedig nem. *(Ezen kicsit mindenki elgondolkodik)*

APA Mindegy. Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyád-nak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

ANYA *(kérdően ránéz az apára)*

APA *(az anyának)* Te is egyél.

ANYA *(sértődötten ugyan, de nekilát a levesnek, és nagyokat hűmmögve mutatja, hogy milyen finom a leves)* Nincs más, úgyhogy abból kell jóllakni, ami az asztalon van. Nagyon finom. Kenyeret se hoztál, ugye?

LÁNY Kenyeret leveshez?

ANYA *(a lánynak)* Jaj, ugyan már, kislányom. *(Az apának)* De persze, miért is hoztál volna kenyeret? És ha nem mondom, akkor hoztál volna? Hm? Legalább rághatnánk valami száraz kórót mellé, de nem. Apád semmit se hozott, hiába mondtam neki.

LÁNY Anya, hagyd már.

APA *(keservesen felsóhajt, a bal kezével a homlokát masszírozza)*

LÁNY Egyél inkább, jó?

APA Finom ez a leves így is.

ANYA Tegnap is finom volt meg tegnapelőtt is meg már egy hete finom. Kicsit fás benne ez-az, de legalább savanyú.

APA Jó ez így.

LÁNY Fás? Az milyen? *(Turkál a tányérjában a kanalával)*

APA Nincs annak semmi baja.

ANYA Az olyan, kislányom, hogy már öreg, tudod? Öreg benne minden. Nem friss. Megette már a fene az egész levest, mielőtt az asztalra tettem volna.

APA Egyél már, asszony!

LÁNY Anya, egyél!

APA Minek kell folyton beszélni?

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy...

ANYA Nem neked mondtam, kislányom, hanem nekem. Apád nem beszélget veled, csak zabál meg alszik. Velem se beszélget, látod. Minek is beszélgetne? Csak veszekedni tud meg dühöngeni. Úgy eszi a levesem, mintha szart főztem volna.

APA No!

LÁNY Szart?

APA Na, itt van.

ANYA Egy nagy darab...

APA No!

LÁNY Tudom, mi az a szar.

APA Eszünk, lányom.

ANYA Eszünk, kislányom. Ilyenkor nem szabad kimondani, hogy szar, mert akkor kiderül, hogy mit eszünk.

APA No már!

LÁNY A szar fás?

APA Ugyan, lányom!

ANYA Igen, lányom, a szar fás is meg savanyú is és pont ilyen híg fos, mint ez a leves.

APA Ugyan már!

LÁNY Híg fos?

APA Asszony! Fogd már be a szád, az isten áldjon meg!

ANYA Jaj, mintha te nem beszélnél így.

APA Eszünk, az isten... áldjon meg!

LÁNY (*utánozza az apját*) Eszünk, az isten áldjon meg! Az isten áldjon meg! Az isten...

APA Na.

ANYA Ne legyél hülye, lányom.

APA Hát nézd már!

LÁNY Apa, én hülye vagyok?

APA Miért lennél már hülye, kicsim?

LÁNY Én már hülye vagyok?

APA Nem vagy hülye.

LÁNY Még nem vagyok?

APA Nem... nem vagy hülye.

ANYA (*kínjában nevet*) Hát tiszta hülyét csinál belőled ez a lány, és észre se veszed.

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

LÁNY Apa, te már hülye vagy?

ANYA *(kárörvendőn nevet)*

APA Hallgassatok már végre! Csend legyen! Miért kell állandóan végigpofázni a rohadt ebédet? Kussoljatok már!

ANYA A rohadt ebédet? *(Tovább nevet)*

LÁNY De hát én csak azt kérdeztem, hogy hülye vagy-e.

APA *(lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, utána pedig a másik kezével akkorát csap az asztalra nyitott tenyérrel, hogy mindenki elhallgat.)*

ANYA Na, erről beszéltem. *(Győztesen hátradől a széken, és keresztbe fonja a karját maga előtt)* Válaszolj a lányodnak! Azt kérdezte, hogy hülye vagy-e.

LÁNY Anya...

ANYA Ne félj, lányom, amíg itt vagyok, nem fog bántani. Csak merjen akár egy ujjal is hozzád érni. Háboroghat itt meg finnyáskodhat, de téged nem fog bántani, nyugodt lehetsz.

APA Nem bántalak, kicsim.

ANYA Na, ugye megmondtam? Nem megmondtam? Megmondtam.

LÁNY Megmondtad, anya.

ANYA Többet senki sem fog bántani. *(Az asztal üres helyére néz, lesüti a szemét, és rövidebb csend után folytatja)* Még mindig itt lehetne. Itt ülhetne velünk, és együtt ebédelhetnénk. De még csak meg se teríthetek neki, mert a saját apja nem engedi.

APA Úgyse jön már haza.

ANYA De attól még várhatjuk.

LÁNY Nem jön haza?

ANYA Hát hazajön? Nem jön.

LÁNY Nem jön.

ANYA Így tényleg nem jön. Ha nem is várjuk, akkor nem jön. Ki tudja, mi van vele?

LÁNY Ki tudja?

ANYA Ki tudja, merre jár, vagy hogy mit eszik. Van-e mit ennie egyáltalán, vagy éhezik... Minket az nem érdekel. Nem. Muszáj volt... apádnak muszáj volt éveken át...

Az apa szúrós tekintettel az anyára néz, mire ő jobbnak látja, ha inkább elhallgat. Az apa, aki eddigre már mindkét kezét ökölbe szorítja, most pedig próbálja észrevétlenül ellazítani. Nyugalmat erőltet magára, ki-mért mozdulattal felveszi a kanalat a jobb kezével, majd masszírozni kezdi a halántékát, de kiesik a kezéből a kanál, ami a padlón csöröm-

pölvé zavarja meg a koncentrációját. Becsukja a szemét és próbál megnyugodni.

LÁNY Majd én felveszem! *(És már indul is a kanálért)*

APA Ne!

ANYA Istenem... *(Forgatja a szemét, majd szégyenében a tenyerébe temeti az arcát, és az ujjai között szánakozva nézi az apát)*

APA Nem kell, majd én felveszem, kicsim.

ANYA ...szánalmas vagy.

LÁNY De, felveszem. Itt van. Megmossam? Megmosom. *(Meg se várja a választ, és már megy is a konyhába)*

APA Hagyd!

ANYA *(kezdetben magának, majd egyre teátrálisabban)* Istenem, mit vétettem? Mit követtem el, hogy ilyen lett a férjem? Én egy romantikus, rendes emberhez mentem hozzá, akinek jó humora meg munkája is volt. Akkor még törődött velem, pedig akkor se volt pénze tengerre vinni, de legalább ígérgette. Legalább ígérgette. Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

LÁNY Vigyek be almát? *(Hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban, egyik kezében a kanállal, a másik kezét pedig maga mögött tartva)*

ANYA Ne szólj közbe! Most hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap bámult maga elé, közben meg...

LÁNY *(kimegy a konyhába)* Apa, vigyek be almát?

ANYA Ezt direkt csinálod, kislányom?

LÁNY Apa, kéred az almát?

ANYA Nem kéri az almát, az alma vasárnapra van... kislányom.

APA Csak szeretném megenni ezt a... levest. Csendben.

LÁNY *(bekiabál a konyhából)* Szar? Azt akartad mondani, hogy ezt a szar levest?

APA Nem azt akartam mondani. Nem lehetne, hogy békén hagyjatok egy kicsit? Csak öt percre. Csak öt rohadt percet kérek, hogy meghalljam a rohadt gondolataimat. *(Behunyja a szemét, összeszorítja a szemhéjait, mindkét keze ökölbe szorul az asztalon)*

ANYA *(kifejezéstelen arccal és hanggal)* Apádnak gondolatai vannak, lányom.

LÁNY *(hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban)* Apa gondolkodik.

Hagyjuk gondolkodni apát!

Kis időre valóban csend lesz. Az apa továbbra is behunyt szemmel kivár, majd amikor megbizonyosodik róla, hogy senki sem szólal meg, kinyitja a szemét, és az anya lesajnáló tekintetét látja.

LÁNY Én is gondolkodtam. Mi a majomtól származunk?

ANYA Apád biztosan.

LÁNY De mi is, nem?

APA Igen, kislányom, mi mind a majomtól származunk.

ANYA De apád biztosan.

LÁNY Na, de ha a majomtól származunk, akkor mi is a dzsungelben éltünk?

ANYA Ott legalább volt mit enni.

Az apa szürcsölni kezdi a levest, közben továbbra is farkasszemet néznek az anyával.

LÁNY De akkor egyvalamit nem értek.

ANYA Egyvalamit? Örülj neki, kislányom!

LÁNY Amikor a dzsungelben éltünk, akkor mi is szőrösek voltunk?

ANYA Most is szőrösek vagyunk.

LÁNY Igen, de úgy mindenhol.

ANYA A férfiak mindenhol szőrösek, kislányom. Olyanok, mint a majmok. Egész nap nem csinálnak semmit. Csak esznek meg szarnak meg...

LÁNY De akkor mi miért nem vagyunk szőrösek? És a férfiak se olyanok, mint a majmok, mert a majmok sokkal szőrösebbek.

ANYA Ilyen az evolúció, kislányom. Az embernek már nincs szüksége szőrre. Fejlődünk. Tudod, a férfiak régen még vadásztak. Akkor még volt mit enni. A nők otthon őrizték a tüzet a barlangban, a férfiak meg ételt tettek az asztalra.

LÁNY De a férfiak miért szőrösebbek, mint a nők?

ANYA Mert a nők előrébb tartanak az evolúcióban, kislányom. A férfiak köztünk és az ősemberek között állnak. Azért.

LÁNY *(kicsit elgondolkodik)* Értem. Tehát azért hullott ki a szőrünk, mert akkor még volt mit enni?

ANYA Nem azért, hanem azért, mert... *(Az apának)* Nem segítenél? *(Az apa nem segít)* Azért nincs, mert már ruhákat hordunk, és nincs szükségünk szőrre.

LÁNY De miért kezdtünk ruhákat hordani? Mert fáztunk?

ANYA Nem, hanem azért mert... Vagyis de igen, mert jött a jégkorszak, és nagyon hideg volt.

LÁNY De ha hideg volt, akkor miért nem maradtunk szőrösek?

ANYA *(kicsit összezavarodva)* De, szőrösek voltunk, csak... *(Az apának)* Segíts már! *(Az apa nem segít)* Tudod, akkor még nagyon hideg volt, és kellett a ruha. Meg a szőr is. Meg mondtam már, minden befagyott. Jégkorszak volt. Az jó sokáig tartott. *(Az apának)* Meddig is tartott?

LÁNY De tudod, hogy mit nem értek? *(Elgondolkodva kocogtatni kezdi a kanállal a homlokát)*

ANYA Nem tudom, kislányom, hogy mit nem értesz. Mit nem értesz?

LÁNY Azt, hogy a haj miért kell? Az mire jó?

ANYA *(büszkén, amiért tudja a helyes választ)* Azért kell, hogy meg ne fázzon a fejed.

LÁNY De miért kell, hogy állandóan nőjön? Mert azt értem, hogy a köröm állandóan nő, mert a macskáknak is nő, mert vadásznak és karmolnak, és ha nem nő, akkor elkopik. De a haj, az nem kopik el. Akkor az miért nő? És azt sem értem, hogy ha a testünkről kihullott a szőr, akkor a hajunk miért nem hullott ki? De ha nem is hullott ki, akkor meg miért nő állandóan? Mert megállás nélkül nő, anya. Ha nem vágjuk le, akkor életem végéig nőni fog? Akkor is nőtt, amikor ősemberek voltunk? De akkor nem tudtuk levágni, nem mindig volt ollónk, de lándzsánk se volt mindig meg tűzünk se, hogy leégessük. És akkor is élete végéig nőtt az ősember haja? De miért? Akkor az ősemberek nagy szörgolyók voltak a hajuk miatt? Vagy húzták maguk után a földön? És akkor hogy vadásztak? Hogy nem haltak ki, ha mindenbe beleakadt a hosszú hajuk? Miért nem ette meg őket valami, amikor beleakadt? Vagy ha nem nőtt, akkor most, hogy már kifejlődtünk, miért igen? Ezt nem értem. Apa, te gondolkodtál már ezen?

Eddigre már mindketten szótlánul merednek maguk elé, és a gondolataikban próbálnak rendet tenni... sikertelenül.

LÁNY Apa?

ANYA Apádat nem érdeklik ezek a dolgok, kislányom. Hülye ő ezekhez.

LÁNY Apa, nem vagy hülye. Tessék, hoztam neked almát. *(Előveszi az almát, amit eddig a háta mögött tartott)* Tessék, a kanalat is elmostam. *(A kanalat is az apja felé nyújtja, aki először az almáért nyúl, majd elveszi a kanalat)*

APA Köszönöm, kicsim! *(Megpróbálja megsimogatni a lány feje búbját, de csak egy suta vállveregetés sikeredik belőle)*

ANYA Vidd vissza azt az almát, hallod?

LÁNY De hát csak apának hoztam, mert ideges.

APA Nem vagyok ideges.

ANYA Dehogynem, te mindig ideges vagy.

APA Most nem vagyok.

ANYA Pedig én nagyon úgy nézem, hogy ideges vagy. És egyre idegesebb leszel, igazam van?

LÁNY Tessék, apa, te csak ne idegeskedj.

APA Nem kell, kicsim. Majd vasárnap megesszük. Az már csak három nap.

ANYA Négy.

APA (*félrebiccenti a fejét*) Mi van?

ANYA Négy nap.

LÁNY Szagolgatni szabad? (*Szaglássza az almát*)

APA Már hogy lenne négy?

ANYA Úgy, hogy négy nap múlva lesz vasárnap.

APA Mi van?

LÁNY Finomabb az illata, mint a levesé. Olyan... gyümölcsös.

APA Mit mondtál?

LÁNY Hogy olyan...

ANYA Négy nap.

LÁNY ...gyümölcsös.

APA Ma milyen nap van?

LÁNY Szerda!

APA Szerda. Az még három nap.

ANYA Nem, mert csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Az négy nap.

LÁNY Négy nap!

APA Már hogy lenne négy nap? Vasárnap már vasárnap van. Csütörtök, péntek, szombat. Az három.

LÁNY Három!

APA Igen, kicsim, három.

ANYA Négy. Ma szerda van, szóval szerda, csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Akár öt is lehetne. De csak négy.

APA (*becsukja a szemét és sóhajt egyet*)

LÁNY (*félénken*) Né... négy! Vagy öt. Vagy három! Ugye, apa?

APA Ma szerda van, tehát ha azt mondom, hogy még három nap, akkor ezt nem számoljuk, mert még három. Nem ezzel együtt három. A vasárnapot meg azért nem számoljuk, mert az már vásár-

nap. Tehát három. Nem négy, nem is öt, de nem is kettő, hanem három. Három nap múlva lesz alma.

LÁNY Én értem! Megnyalhatom?

ANYA Akkor számoljuk ki órákban. Pontosan tudod, hogy nekem van igazam, csak játszod itt a...

APA Te hülyének nézel engem? Szerinted én hülye vagyok?

LÁNY Nem vagy hülye, apa! *(Kínos csendben nézik egymást a szülők, a lány egyikről a másikra néz.)* Ne... nem hozzám beszéltél, ugye? *(Beleszagol az almába, majd nagyon lassan kinyújtja a nyelvét, és óvatosan megnyalja)*

ANYA Vidd vissza az almát a konyhába!

APA Edd meg, kicsim!

LÁNY Mit?

APA Az almát.

Az anya megköszörüli a torkát és helyezkedik a székében, az apa lassan leteszi a kanalat a tányér mellé, közben végig egymás szemébe néznek.

LÁNY Az... az almát? *(Elbűvölten nézi az almát)* Megehetem?

APA Meg.

LÁNY Anya...

APA Anyádnak ehhez semmi köze.

ANYA Vasárnap lesz alma. Négy nap múlva. Addig leves van.

APA Vasárnapig még három leves van, de most alma van.

LÁNY Alma van.

APA Az.

ANYA Kislányom, vidd vissza szépen azt az almát a konyhába, jó?

APA Harapj bele!

LÁNY Anya...

APA Harapj bele, hogy csak úgy harsogjon, és a leve csorogjon végig a nyakadon. Anya majd szerez másik almát, ugye, anya?

ANYA Szerez? Én szerezek almát? Honnan szerezzek?

LÁNY A fán terem.

ANYA Tényleg? A fán? És hogy szerezzek? Lopjak?

LÁNY Lopjál.

ANYA És ha börtönbe kerülök, akkor ki főz majd levest?

APA Almalopásért nem kerülsz börtönbe.

LÁNY Azért nem.

ANYA Te már csak tudod, nem igaz?

LÁNY Tudom.

ANYA Nem te.

LÁNY *(szomorúan)* Nem, nem én.

APA Anya majd szerez neked másik almát, kicsim. Te edd csak meg nyugodtan.

LÁNY Megehetem? *(Szagolgatja az almát)*

ANYA Kislányom. Apád csak azért mondja, hogy edd meg az almát, hogy engem bosszantson.

APA Anyát bosszantja, ha eszel, kicsim.

LÁNY Anya... *(Teljesen zavarban van, és már a sírás kerülgeti)*

APA Egyed meg szépen azt az almát, kicsim!

ANYA Kislányom, gyere csak ide, csillagom.

APA Ne menj oda!

LÁNY Kértek belőle? Mindhármunknak jut. *(Próbálja kettétörni)*

Apa, elosztod?

ANYA Gyere ide, kislányom, majd én elosztom.

APA Az egész alma a tiéd, kicsim. Edd meg mind!

LÁNY De anya elosztja, és akkor mindenkinek jut. *(Odamegy az anyjához és odanyújtja neki az almát)*

ANYA Majd én mindjárt elosztom. *(Elveszi az almát és feláll a székből)* Ezt apádnak köszönheted. *(Mohón falni kezdi az almát)*

APA Én megmondtam.

LÁNY Anya, ne! *(Sírni kezd)*

APA Gyere ide, kicsim!

ANYA *(teli szájjal és sírva)* Tessék! Ez kellett? Most már nincs alma. Ez kellett?

APA Milyen anya vagy te?

LÁNY Apa... *(Odabújik az apjához és sír)*

APA Itt vagyok, kicsim, itt vagyok.

ANYA Ezt akartad? Ezt? Itt van. *(A csumát is megeszi)*

APA Semmi baj, kicsim.

LÁNY *(nézi, ahogy az anyja teli szájjal rág és az orrán szuszogva nyeli az almát)* Anya, úgy volt, hogy mindenkinek jut.

ANYA Mhm... Igen. *(A haját kisimítja az arcából)* Jut mindenkinek.

Leves. Az jut mindenkinek. *(A többiek szótlanul nézik, amint leül az asztalhoz, kezébe veszi a kanalat, majd amikor lenyeli az utolsó falat almát is, nekilát a levesnek)* Nagyon finom ez a leves. Tele van vitaminnal.

APA Menj, kicsim! Ülj szépen a helyedre!

LÁNY De apa...

APA Menj!

LÁNY *(szomorúan a helyére ül, kézbe veszi a kanalat, és az anyját nézi)*

APA Egyél, kicsim! *(Kézbe veszi a kanalat, és az anyát nézve enni kezdi a levest)*

ANYA Egyél csak, más úgysincs.

LÁNY *(dühösen leteszi a kanalat)* Nem vagyok éhes.

APA Dehogynem, egyél csak!

LÁNY *(az anyjának)* Dögölj meg!

APA No!

LÁNY Dögöljetek meg mindketten!

ANYA No!

LÁNY Utállak benneteket!

APA Kislányom!

ANYA Tiszta apja.

LÁNY Rohadjatok meg mind!

APA Nohát!

ANYA Le se tagadhatod, hogy a te lányod.

APA Te etted meg a vasárnapi almát. *(A lánynak)* Anyád ette meg az almát, velem mi bajod van?

LÁNY Utállak benneteket! Dögöljetek meg mindketten!

APA *(az asztalra csap)* Elég legyen!

ANYA *(az asztalra csap és utánozza az apát)* Elég legyen!

LÁNY Ne csapkodjátok már az asztalt!

APA Csend legyen! Mindenki fogja be a száját!

LÁNY Ne kiabáljatok!

APA *(féláll az asztaltól)* Elég!

ANYA *(forgatja a szemét)* Na, kezdődik...

APA Nem bírom tovább. Hagyjátok abba az ordibálást!

LÁNY Ti ordibáltok, ti hagyjátok abba!

ANYA Mindenki ordibál. Igen, ez az! Mindenki ordibál!

Hirtelen mindenki elcsendesedik.

ANYA Hallottátok?

APA Nem.

LÁNY De, de. Én is hallottam.

APA Menjete a konyhába.

LÁNY Beengedjem, anya?

136 APA Ne!

ANYA Gyere, kislányom, nézzük meg, hátha találunk még egy al-
mát. *(Feláll, a széket az asztalhoz tolja, és próbálja kitessekélni a lányt)*

LÁNY Ne, anya. Ne hagyjuk most itt apát.

APA *(egy nagy sóhajtással leül)* Nem lesz semmi baj.

ANYA Gyere szépen, nem lesz semmi baj.

LÁNY Apa...

Az anya bevezeti a lányt a konyhába, az apa pedig kézbe veszi a kanalat és turkálni kezd a tányérban, majd meggondolja magát, leteszi a kanalat, és maga elé meredve ül.

LÁNY Apa gondolkodik.

ANYA Igen! Apa gondolkodik.

LÁNY Apa...

II. jelenet

Kinyílik az ajtó és egy férfi lép be rajta, kezében táska van, amit letesz az ajtó mellé a földre. Elsétál az apa mellett, közben a konyha irányába tekint, majd az apa előtt megkerüli az asztalt, megáll az üres szék mögött, ez alatt az idő alatt egyszer sem néz az apára. Az apa továbbra is maga elé néz, de már kezdenek megjelenni rajta az idegesség jelei.

FÉRFI Már megint?

APA Ja. Megint.

A férfi kihúzza a széket és oldalvást leül rá, a jobb könyökét hanyagul a széktámlára támasztja. Továbbra sem néz az apára, de a gesztusai mindig felé irányulnak.

APA Megint.

FÉRFI Nem lesz ez így jó.

LÁNY *(kintről sírva)* Apa!

APA *(a konyha felé billenti a fejét, és az egyik lába idegesen rángani kezd)*

ANYA *(kintről)* Maradj itt, kicsim!

APA Nem, ez így nem lesz jó.

LÁNY *(kintről)* Apa...

ANYA *(kintről)* Hallgass, lányom, apád most gondolkodik.

FÉRFI Szóval mire jutottál?

APA Tudom, hogy mire gondolsz, de felejts el.

FÉRFI Ó, dehogy tudod.

APA Jaj, hogyan tudnám? Mintha nem tudnád, hogy tudom.

FÉRFI Akkor miért nem úgy csinálod?

APA Mert nem akarom.

FÉRFI Nem akarod.

APA Nem.

FÉRFI Olyan lehetőség nincs, hogy nem akarod, ugye tudod? És miért nem akarod?

APA Mert... *(Nem folytatja, mert ingerültté válik, majd sikerül erőt venni magán és leküzdeni a dühét)* Ne kezdjük már megint.

FÉRFI Rendben. *(Nagyot sóhajt)* Tudod, hogy miért vagyok itt?

APA Ó, hogy utállak. Hogy én mennyire utállak. El sem tudod képzelni, hogy milyen mérhetetlenül... és most nehogy azzal gyere nekem, hogy pontosan tudod, mert...

FÉRFI Pontosan tudom. Szerinted miért vagyok itt?

APA Jaj, de unom már ezt. Miért nem hagysz békén? Nincs az a szó, amivel körülírhatnám, hogy mennyire unom. Nem mindegy, hogy miért vagy itt? Hát nem teljesen mindegy? Kotródj ki a fejből, nem hallod? Takarodj ki most, azonnal!

FÉRFI Miért kell ezt mindig előlről kezdeni?

APA Miért kell? Hogy miért kell? Pont te kérdezed, hogy miért kell? Mindjárt megőrülök!

FÉRFI Nem te kezdted?

APA Mi? Hogy én kezdtem? Van pofád azt mondani, hogy én kezdtem? *(Lehajtja a fejét)* Széthasad a fejem. Mássz már ki a fejből! Hallod?

LÁNY *(kintről)* Apa, nem lesz semmi baj.

ANYA *(kintről)* Most hallgass, kislányom.

FÉRFI Szóval? Akkor elkezdjük?

APA Hallgass!

FÉRFI Elkezdjük?

APA Hallgass már el!

LÁNY *(kintről)* De hát már nem is beszélek. Kezdjük.

ANYA *(kintről)* Nem neked mondja, kislányom. Nem neked.

LÁNY *(kintről)* Sss... Kezdjük.

A férfi feláll, a széket betolja a helyére, és hátrál pár lépést. Az apa úgy fogja meg a kanalat, mintha nem ő irányítaná a kezét, de közben ellenállna a mozdulatnak.

LÁNY *(kintről)* Mindjárt kezdjük.

138 APA Nem. Nem akarom!

ANYA (*kintről*) Igen, kezdődik.

FÉRFI Ne nyavalyogj már!

A férfi bal felé intő mozdulatokat tesz a kezével, mintha egy lebegő, képzeltbeli tableten lapozna vissza, mire a lány és az anya gyorsított, stilizált mozdulatokkal bejönnek a konyhából, és az asztalhoz ülnek. A férfi egy koppintó mozdulattal megállítja a folyamatot, amire az asztalnál ülők mozdulatlanná válnak, majd egy újabb koppintással természetes mozgásra váltanak.

III. jelenet

A jelenet ugyanúgy kezdődik, mint korábban, azzal a különbséggel, hogy most a férfi az anya mögött áll, és továbbra is csak a szeme sarkából követi az eseményeket, de soha senkire nem néz közvetlenül. Az anya ideges, evés közben az apát figyel, aki elégedetlen nyögésekkel és minden falatot egyre tovább forgatva a szájában eszi a levest. A lány összekuporodva ül a székén, és úgy eszi a levest.

LÁNY Finom.

APA (*a lánya felé fordítja a fejét, és nyögve lenyeli a falatot*)

ANYA Persze, hogy finom. Nincs ennek semmi baja. Nem is értem, miért nem tetszik apádnak. Állandóan baja van. Ha nem lenne mit ennünk, akkor az lenne a baj. Tele van vitaminnal. C-vitamin biztos van benne. Ecet, az nincs benne, de minek az? Olyan, mintha lenne. Így is elég savanykás. Nincs ennek semmi baja.

APA (*folytatja az evést*) Inkább hallgass.

LÁNY Csak azt mondtam, hogy finom.

APA Nem te.

ANYA (*elkerekedik a szeme, majd tüntetőleg leteszi a kanalat, és nem eszik*) Sose jó, amit csinálok. Apád mindig csak kritizál. „Nem elég savanyú.” Miért nem vettél ecetet?

FÉRFI (*egyszerre az anyával*) Miért nem vettél ecetet?

APA Csak...

LÁNY De nem is mondtam, hogy savanyú.

APA ...hallgass.

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy nem te mondtad, hogy savanyú, hanem anya mondtam, hogy savanyú, pedig azt mondtam, hogy te mondtad, pedig nem. (*Ezen kicsit mindenki elgondolkodik*)

APA Mindegy. Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyádnak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

FÉRFI *(koppint egyet az ujjával, mire mindenki mozdulatlaná válik)*
Itt. Ezt most miért csináltad? *(Fejét a férfi felé billenti, aki erre megmozdul)*

APA Nem akarom.

FÉRFI Igen, ezt már mondtad. Nem léphetnénk végre túl ezen?
(Szeme sarkából az anya felé tekint, akinek mozdulatlaná vált kérdő tekintete mintha most is az apát vádolná)

APA Annyira nincs kedvem ehhez.

FÉRFI Nem azt kérdeztem, hogy van-e kedved, hanem, hogy ezt miért csináltad? *(Visszahajtja a jelenetet, és elindítja)*

LÁNY ...nem te mondtad, hogy savanyú, hanem anya mondta, hogy savanyú, pedig azt mondta, hogy te mondtad, pedig nem. *(Ezen kicsit mindenki elgondolkodik)*

APA Mindegy. Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyádnak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

ANYA *(kérdőn ránéz az apára)*

APA *(az anyának)* Te is egyél.

FÉRFI *(megállítja a jelenetet)* Ugye? *(Visszahajtja és elindítja)*

APA Nem neked mondtam, hogy hallgass, hanem anyádnak. Inkább te is fogd be a szád! Egyél!

FÉRFI *(visszahajtja és elindítja, és az apával együtt mondja a szöveget)*
...te is fogd be a szád!

APA ...te is fogd be a szád!

FÉRFI *(megállítja)* Miért haragszol rá? Épp most állt melléd. *(Indulna, hogy visszahajtsa.)*

APA Ne! Állj már le! Állj le! Ez borzalmas, és mindjárt szétesik a fejem.

FÉRFI Nem állt melléd?

APA Mi? De igen, mellém állt. Igen.

FÉRFI Amikor... *(Emeli a kezét, hogy visszahajtsa)*

APA Igen, amikor azt mondta, hogy nem én mondtam, hogy savanyú, hanem az anyja mondta, hogy így savanyú meg úgy meg nem is savanyú, de eddigre már annyira ideges voltam, hogy alig tudtam kontrollálni magam.

FÉRFI Alig? Itt alig tudod magad kontrollálni? *(Emeli a kezét)*

APA Ne! Állj! Nem akartam rákiabálni. *(A lányára néz)* Nem akartam rád kiabálni. Nem akartam.

140 FÉRFI Mhm. Nem akartál?

APA Nem, nem akartam. Muszáj állandóan visszakérdezni? Nem akartam. Nem, nem akartam rákiabálni, nem.

FÉRFI Mhm. És akkor miért kiabáltál rá?

APA Most mondtam, hogy... *(Próbálja magát összeszedni és nyugalmat erőltetni magára)*

FÉRFI Ideges voltál.

APA *(némán bólogat)*

FÉRFI Most is ideges vagy?

APA *(szikrázó tekintettel a férfit néz)* Most? Nem. Most csak tehetetlen vagyok. Úgy nézek ki, mintha ideges lennék? Most dühös vagyok.

FÉRFI Ennyi? Máris?

APA Takarodj ki a fejemből...

A férfi koppint egyet és tovább indul a jelenet.

APA ...te is fogd be a szád! Egyél!

ANYA *(kérdően ránéz az apára)*

APA *(az anyának)* Te is egyél.

ANYA *(sértődötten nekilát a levesnek és nagyokat hümmögve mutatja, hogy milyen finom a leves)* Nincs más, úgyhogy abból kell jóllakni, ami az asztalon van. Nagyon finom. Kenyeret se hoztál, ugye?

LÁNY Kenyeret leveshez?

ANYA *(a lánynak)* Jaj, ugyan már, kislányom. *(Az apának)* De persze, miért is hoztál volna kenyeret? És ha nem mondom, akkor hoztál volna? Hm? Legalább rághatnánk valami száraz kórót mellé, de nem. Apád semmit se hozott, hiába mondtam neki.

LÁNY Anya, hagyd már.

APA *(keservesen felsóhajt, és a bal kezével a homlokát masszírozza)*

FÉRFI *(megállítja)* És itt már kezdesz dühös is lenni, vagy még mindig csak ideges vagy?

APA Nem, itt teljesen jól vagyok, csak egy kis masszázusra van szükségem.

FÉRFI *(nem érti)* Masszázusra.

APA Abbahagynád ezt?

FÉRFI Mit?

APA Azt, hogy folyton visszakérdezel. Rettentően idegesítő.

FÉRFI Idegesítő?

APA Már megint kezdéd.

FÉRFI Dühítő is?

APA Igen. Idegesítő és dühítő is egyszerre. Mit gondoltál? Mit képzeltél egyáltalán? Szerinted én jól szórakozok? Mert te élvezed, azt látom...

FÉRFI *(elindítja)*

LÁNY Egyél inkább, jó?

APA Finom ez a leves így is.

ANYA Tegnap is finom volt meg tegnapelőtt is meg már egy hete finom. Kicsit fás benne ez-az, de legalább savanyú.

FÉRFI *(egyszerre az apával)* Jó ez így.

APA Jó ez így.

LÁNY Fás? Az milyen? *(Turkál a tányérjában a kanálával)*

APA Nincs annak semmi baja.

ANYA Az olyan, kislányom, hogy már öreg, tudod? Öreg benne minden. Nem friss. Megette már a fene az egész levest, mielőtt az asztalra tettem volna.

APA Egyél már, asszony!

LÁNY Anya, egyél!

APA Minek kell folyton beszélni?

LÁNY De hát csak azt mondtam, hogy...

ANYA Nem neked mondtam, kislányom, hanem nekem. Apád nem beszélget veled, csak zabál meg alszik.

FÉRFI *(megállítja, de nem néz az apa irányába, ezért az továbbra is mozdulatlanul marad)* Csak zabál meg alszik, és csak veszekedni tud meg dühöngeni. *(Kicsit visszahajítja, majd elindítja)*

ANYA ...csak zabál meg alszik. Velem se beszélget, látod. Minek is beszélgetne? Csak veszekedni tud meg dühöngeni. Úgy eszi a levesem, mintha szart főztem volna.

APA No!

FÉRFI *(megállítja)* No. Ez olyan passzív-agresszív, nem?

APA Ez nem agresszív. Nem ilyen vagyok, amikor agresszív vagyok.

FÉRFI Nem vagy dühös?

APA Persze, hogy dühös vagyok, amikor állandóan idegesítenek.

FÉRFI Állandóan idegesítenek?

APA *(mély levegővétellel próbálja nyugtatni magát)* Igen.

FÉRFI Akkor hogyhogy nem vagy mindig dühös?

APA Hát nem látod, hogy mire megy ki a játék?

FÉRFI Mire megy ki a játék?

APA *(nyílt tenyérrel az anyára mutat)* Úgy játszik az idegeimmel, mintha ez éltetné. Ebből táplálkozik, hogy engem felidegesítsen és feldühítsen. Itt szívja a véretem minden nap.

FÉRFI De miért szívja a véred?

APA Most komolyan. Megkérhetlek, hogy ne kérdezz állandóan vissza? Nagyon szépen kérlek. Ugyanolyan vagy, mint ők.

FÉRFI Ők?

APA Ő. Mint ő. *(Az anya felé biccent)*

FÉRFI A lányod is idegesít?

APA *(mély levegőt vesz és próbál lenyugodni)* Nem, ő nem idegesít.

FÉRFI Biztos vagy benne?

APA Igen. De még mindig visszakérdezhetsz, pedig most kértelek, hogy ne csináld. Ez pedig, mily meglepő, nagyon idegesít. Kifejezetten idegesít. Sőt. Egyenesen felháborít. Hogy ne mondjam, felrobbanok a dühtől, amikor visszakérdezel. Legszívesebben...

FÉRFI *(elindítja)* No!

APA No!

LÁNY Szart?

APA Na, itt van.

ANYA Egy nagy darab...

APA No!

LÁNY Tudom, mi az a szar.

APA Eszünk, lányom.

ANYA Eszünk, kislányom. Ilyenkor nem szabad kimondani, hogy szar, mert akkor kiderül, hogy mit eszünk.

APA No már!

LÁNY A szar fás?

FÉRFI *(együtt az apával)* Ugyan, lányom!

APA Ugyan, lányom!

FÉRFI *(megállítja)* Ugyan, lányom! Látod? Hát beszélgetsz te a lányoddal? Nem mondanám, hogy megerőlteted magad, de... *(Elindítja)*

ANYA Igen, lányom, a szar fás is meg savanyú is és pont ilyen híg fos, mint ez a leves.

FÉRFI *(együtt az apával)* Ugyan már! *(Elismerően bólogat)*

APA Ugyan már!

LÁNY Híg fos?

APA Asszony! Fogd már be a szád, az isten áldjon meg!

ANYA Jaj, mintha te nem beszélnél így.

APA Eszünk, az isten... áldjon meg!

LÁNY *(utánozza az apját)* Eszünk, az isten áldjon meg! Az isten áldjon meg! Az isten...

APA Na.

ANYA Ne legyél hülye, lányom.

APA Hát nézd már!

LÁNY Apa, én hülye vagyok?

APA Miért lennél már hülye, kicsim?

LÁNY Én már hülye vagyok?

APA Nem vagy hülye.

LÁNY Még nem vagyok?

APA Nem... nem vagy hülye.

FÉRFI (*megállítja*) Látod? Beszélgetsz a lányoddal. Vigasztalod, és szinte már kedves is vagy vele. (*Elindítja*)

ANYA (*kínjában nevet*) Hát tiszta hülyét csinál belőled ez a lány, és észre se veszed.

FÉRFI (*kettőt koppint és megállítja*) Most hülyét csinál belőled?

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

FÉRFI Nem csinál hülyét belőled?

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

FÉRFI Nem tudom, csak érdekel, hogy te hogyan látod. Te nem így látod?

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

FÉRFI (*az apa felé fordítja a tekintetét, majd koppint kettőt*) Bocsánat!

APA Nem csinál belőlem hülyét, az anyja akar hülyét csinálni belőlem. Meg te. Megállás nélkül hülyét akarsz csinálni belőlem.

FÉRFI Eszem ágában sincs.

APA Eszed ágában sincs?

FÉRFI Nincs.

APA Nincs?

FÉRFI (*felvonja a szemöldökét*) Hagyd ezt abba.

APA Tényleg? Hagyjam abba?

FÉRFI (*elindítja.*)

APA Miért csinálna belőlem hülyét?

LÁNY Apa, te már hülye vagy?

ANYA (*kárörvendően nevet*)

APA Hallgassatok már végre! Csend legyen! Miért kell állandóan végigpofázni a rohadt ebédet? Kussoljatok már!

ANYA A rohadt ebédet? (*Tovább nevet*)

LÁNY De hát én csak azt kérdeztem, hogy hülye vagy-e.

APA (*lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, utána pedig a másik kezével akkorát csap az asztalra nyitott tenyérrel, hogy mindenki elhallgat*)

FÉRFI *(megállítja)* Na. Itt veszítettél, látod?

APA Itt? Itt veszítettem?

FÉRFI Na jó. Ennek így semmi értelme, hagyd ezt abba!

APA Mit hagyjak abba?

FÉRFI A visszakérdezgetést.

APA A visszakérdezgetést? *(Kisebb csend alakul ki, mert a férfi nem válaszol)* Na milyen? Hogy tetszik?

FÉRFI Felőlem azt csinálsz, amit akarsz. Addig nem megyünk tovább, amíg ilyen gyerekesen viselkedsz.

APA Nem?

FÉRFI Nem.

APA Gyerekesen? Most komolyan? Gyerekesen? Te meg most veszítettél.

FÉRFI Én semmit se veszítek. Itt nem rólam van szó.

APA Hát kiről van szó? Rólam?

FÉRFI Rólad.

APA Rólam?

FÉRFI *(félrebiccenti a fejét, és unatkozó tekintettel jelzi, hogy nem vesz részt ebben a játékban)*

APA És még én viselkedem gyerekesen. Téged utánozlak, és én vagyok gyerekes? Te vagy gyerekes. Állandóan visszakérdezszt...

FÉRFI Ennek most semmi jelentősége.

APA Semminek sincs jelentősége, hát nem látod? Mindig ugyanoda lyukadunk ki.

FÉRFI Igen. Mindig ugyanoda, de nem oda kellene.

APA Nem akarom már ezt. Kifáradtam. Ki akarok lépni. Mi értelme van ennek az egésznek egyáltalán? Csak körbe-körbe kergetem az árnyékomat, mint kutya a farkát, és egyre reménytelenebb és kimerültebb leszek.

FÉRFI Addig nem léphetünk tovább, amíg lépésről lépésre a végére nem járunk.

APA De mi értelme a végére járni, ha aztán minden kezdődik előről? Ugyanúgy. És aztán megint végigmegyünk még egyszer és még egyszer és még egyszer...

FÉRFI Csak egyszer kell végigmenni. Nem többször. Csak egyszer.

APA *(kimerülten, előrehajtott fejjel)* Igen, tudom.

FÉRFI Tényleg?

APA Igen, tényleg. És akkor nem etetsz meg többet a kutyákkal?

FÉRFI Milyen kutyákkal?

APA A kutyákkal. Amikor a végén megetetsz a kutyákkal.

FÉRFI Nem értelek.

APA Tessék?

FÉRFI Nem etetlek meg.

APA Akkor jó. Az mindig szörnyű. Nagyon nehéz menet.

FÉRFI Te hány kutyát látsz?

APA Elég, hogy érzem, amikor szétmarcangolnak. Ahogy cafatokra tépik a húsom.

FÉRFI Ahogy rángatják a kezed.

APA Ahogy fröcsög a vérem.

FÉRFI Most sikerülni fog. Érzem, hogy sikerülni fog.

APA Fáradt vagyok. Pihennem kell.

FÉRFI Nem lehet. Most kell folytatni. Ezt most meg kell értened.

APA Jól van. Rendben.

FÉRFI Meg kell értened.

APA Akkor csináljuk. Essünk túl rajta minél előbb.

FÉRFI Nem túlesni kell rajta. A gyorsaságnak az alaposság az ára.

Valamit mindig fel kell áldozni valamiért. Feltéve, ha...

APA Ha növeled a nehézségi fokot?

FÉRFI Igen.

APA Megint?

FÉRFI Megint. De ez most teljesen más lesz.

APA És mi lesz, ha nem bírom ki a nehezebb fokozatot?

A férfi megvonja a vállát és bólogat, mint aki nem tehet róla.

APA Értem. Szóval, ne essek túl rajta. Nem esek túl rajta. Fáradt vagyok.

FÉRFI Nyakig bele kell mászni. El kell merülni benne. Le kell érned az aljára, csak akkor tudsz elrugaszzkodni, hogy feljöhess a felszínre. Csak akkor lehetsz túl rajta. Vagy fuldokolhatsz tovább.

Lassabb, nem annyira megterhelő, de legalább...

APA Megterhelő? Úgy gondolod, hogy ez megterhelő? Milyen szép is lenne. Megterhelő. *(Lehajtott fejjel a gondolataiba mélyed, majd elszánt tekintettel a férfitra néz.)* Jól van. Akkor merüljünk el.

FÉRFI *(visszahajtja és elindítja)*

LÁNY De hát én csak azt kérdeztem, hogy hülye vagy-e.

APA *(lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, a másik kezével pedig nyitott tenyérrel az asztalra csap)*

146 FÉRFI *(visszahajtja, és elindítja)*

LÁNY ...hülye vagy-e.

APA *(lecsapja a kezében lévő kanalat a tányér mellé, a másik kezével pedig nyitott tenyérrel az asztalra csap)*

ANYA Na, erről beszéltem. *(Győztesen hátradől a széken és keresztbe fonja a karját maga előtt)* Válaszolj a lányodnak! Azt kérdezte, hogy hülye vagy-e.

FÉRFI *(leállítja)* Itt tartottunk. Itt veszítettél, de ezt most ugorjuk.

APA Veszítettem?

FÉRFI Igen, de most nem ez a lényeg.

APA Hogyan nem lényeg?

FÉRFI Megint kezdted?

APA Mit? Ja, nem. Most komolyan. Miért veszítettem? Mert az asztalra csaptam?

FÉRFI Azt hittem, már megbeszéltük, hogy továbbmegyünk.

APA De te tényleg nem látod, hogy mit csinálnak?

FÉRFI Már megint.

APA Mit megint?

FÉRFI Megint többes számban beszélsz.

APA Mert mindketten szívják a vérem. Nem látod?

FÉRFI Én csak azt látom, hogy ebédeltek.

APA Mit? Hogy... *(Nevetésben tör ki)* Komolyan? Te ebből az egész-
ből csak azt látod, hogy ebédelünk?

FÉRFI Azt.

APA Te nem vagy normális.

FÉRFI Szerinted. Szerintem meg te nem vagy normális.

APA Na jó. Itt állunk meg.

FÉRFI Nem állunk meg. *(Felemeli a kezét, de nem indítja el)*

APA De megállunk. Nem akarom.

FÉRFI Megbeszéltük.

APA Nem érdekel, ki akarok szállni. Húzz innen az...

FÉRFI *(elindítja)*

LÁNY Anya!

ANYA Ne félj, lányom, amíg itt vagyok, nem fog bántani. Csak merjen akár egy ujjal is hozzád érni. Háboroghat itt meg finnyáskodhat, de téged nem fog bántani, nyugodt lehetsz.

APA Nem bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA Nem bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak, kicsim.

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak...

FÉRFI *(megállítja és visszahajtja)*

APA ...bántalak...

FÉRFI *(megállítja és elindítja)*

APA ...kicsim.

FÉRFI *(megállítja, a szeme sarkából visszanéz az apára és elindítja)*

ANYA Na, ugye megmondtam? Nem megmondtam? Megmondtam.

FÉRFI *(az anyával együtt)* Megmondtam.

LÁNY Megmondtad, anya.

ANYA Többet senki sem fog bántani. *(Az asztal üres helyére néz, lesüti a szemét, és rövidebb csend után folytatja)* Még mindig itt lehetne.

Itt ülhetne velünk, és együtt ebédelhetnénk. De még csak meg se teríthetek neki, mert apád nem engedi, hogy a saját lánya...

FÉRFI *(megállítja)* A saját lányod. *(Visszahajtja és elindítja)*

ANYA Még mindig itt lehetne. Itt ülhetne velünk, és együtt ebédelhetnénk. De még csak meg se teríthetek neki, mert apád nem engedi, hogy a saját lánya...

APA Úgyse jön már haza.

FÉRFI *(megállítja)* Miért nem jön haza? És egyáltalán miért ment el?

APA Az nem a te dolgod.

FÉRFI Ha úgy vesszük, akkor semmi sem az én dolgom, de nincs más választásod, nem igaz? Már régóta kíváncsi vagyok rá.

APA Pedig jobban tennéd, ha nem lennél.

FÉRFI Pedig kíváncsi vagyok.

APA *(kicsit elgondolkodik, majd gúnyosan elmosolyodik)* Tudod mit? Szeretném, ha egyszer megismernéd. Szeretném, ha találkoznál vele. Szeretném, ha rád találna. Azt végignézném. Egyszer bekopogna az ajtódon, vagy csak ott ülne, amikor hazaérsz. Akkor már nem lennél annyira kíváncsi. Azt megnézném.

FÉRFI Mit csináltál vele?

APA Semmit.

FÉRFI Nem miattad ment el? *(Indulna, hogy visszahajtsa ahhoz a részhez, amikor szó van róla)*

APA Ne! Ne csináld ezt, hallod? Csak ne csináld!

FÉRFI Akkor mi legyen? Elmondod, hogy miért ment el?

APA *(rázza a fejét, majd megadóan sóhajt egy nagyot)* Ha minden ilyen egyszerű lenne...

FÉRFI Miattad ment el?

APA Igen. Miattam ment el. Amikor még kicsi volt... már akkor látszott... hogy milyen erős lesz. Elszánt volt és erős. Ezt nagyon szerettem benne. Már nagyon korán tudta, hogy mit akar. Aztán amikor nagyobb lett, azt is tudta, hogy mit nem.

FÉRFI Mit nem akart?

APA Néha... esténként bementem hozzájuk.

FÉRFI *(a lány felé int a fejével)* Hozzá is?

APA Hozzá nem.

FÉRFI Azt mondtad, hogy hozzájuk.

APA Hozzájuk, hozzájuk. Bementem hozzájuk, de vele nem... *(A lányt nézi)* Ő még olyan kicsi volt.

FÉRFI Mit csináltál?

APA Nem tudom, nem emlékszem.

FÉRFI Mit csináltál vele?

APA Nem tudom.

FÉRFI Dehogynem tudod. Mondd el!

APA Nem emlékszem.

FÉRFI Nem emlékszel?

APA Nem.

FÉRFI De arra emlékszel, hogy bementél hozzájuk.

APA Igen, de mintha kívülről látnám az egésztestet, de csak homályos képek vannak a szemem előtt.

FÉRFI Képek.

APA Mintha nem én lennék.

FÉRFI Mik vannak a... képeken?

APA *(a szemöldökét összeráncolva próbálja felidézni az emlékeit)* Nem.

FÉRFI Ha látod őket, akkor mondd el.

APA Nem akarom látni. Nem akarom, nem érted?

FÉRFI Meséld el!

APA Engedj el! Nem akarom!

FÉRFI Mondd el, hogy mit láatsz!

APA Semmit se látok.

FÉRFI Ha most itt ülne, mit mondana?

APA Ha itt lenne, nem hozzám beszélne.

FÉRFI Hanem kihez?

APA Hozzád.

FÉRFI *(először meglepődik, majd eljátszik a gondolattal)* Szívesen megismerném.

APA Ó, nem akarod te megismerni. Inkább imádkozz, hogy ne találjon meg. Most még azt hiszed, hogy isten vagy, mert te irányítasz, de semmit sem irányítasz. Csak egy betolakodó vagy. Egy gyáva kis féreg vagy, aki...

FÉRFI *(eközben mosolyogva visszahajtja, majd elindítja)*

APA Úgyse jön már haza.

ANYA De attól még várhatjuk.

LÁNY Nem jön haza?

ANYA Hát hazajön? Nem jön.

LÁNY Nem jön.

ANYA Így tényleg nem jön. Ha nem is várjuk, akkor nem jön. Ki tudja, mi van vele?

LÁNY Ki tudja?

ANYA Ki tudja, merre jár, vagy hogy mit eszik. Van-e mit ennie egyáltalán vagy éhezik... Minket az nem érdekel. Nem. Muszáj volt... apádnak muszáj volt éveken át...

Az apa szúrós tekintettel az anyára néz, mire ő jobbnak látja, ha inkább elhallgat. Az apa eddigre már mindkét kezét ökölbe szorítja, most pedig próbálja észrevétlenül ellazítani. Nyugalmat erőltet magára, kimért mozdulattal felveszi a kanalat a jobb kezével, majd masszírozni kezdi a halántékát, de kiesik a kezéből a kanál, ami a padlón csörömpölve töri meg a koncentrációját. Becsukja a szemét és próbál megnyugodni.

LÁNY Majd én felveszem! *(És már indul is a kanálért)*

APA Ne!

ANYA Istenem... *(Forgatja a szemét, majd szégyenében a tenyerébe teszi az arcát, és az ujjai között szánakozva nézi az apát)*

APA Nem kell, majd én felveszem, kicsim.

ANYA ...szánalmas vagy.

LÁNY De, felveszem. Itt van. Megmossam? Megmosom. *(Meg se várja a választ, és már megy is a konyhába)*

APA Hagyd!

FÉRFI *(megállítja)* Amikor...

APA Gyáva, szaros kis féreg vagy, aki bezabálta magát a fejembe. Egy kakukktojás vagy, egy hívatlan vendég.

FÉRFI Ne kezd már megint!

APA Itt én vagyok a főnök. Ez az én világom. Te csak egy betolakodó vagy.

FÉRFI Csak szeretnék rendet tenni a fejedben.

APA Ki kért rá? Takarodj ki a fejedből! Nincs rád szükség! Hányszor mondtam még? Most azonnal kiszállok. Elég volt!

FÉRFI Rendben.

APA Takarodj ki a... Mi? Ezt hogy érted?

FÉRFI Sehogy.

APA Várj! Meg ne próbáld!

FÉRFI *(elindítja)*

IV. jelenet

ANYA *(kezetben magának, majd egyre teátrálisabban)* Istenem, mit vétettem? Mit követtem el, hogy ilyen lett a férjem? Én egy romantikus, rendes emberhez mentem hozzá, akinek jó humora meg munkája is volt. Akkor még törődött velem, pedig akkor se volt pénze tengerre vinni, de legalább ígérette. Legalább ígérette. Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

LÁNY Vigyek be almát? *(Hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban, egyik kezében kanállal, a másik kezét pedig maga mögött tartva)*

FÉRFI *(megállítja, a jobb kezével csavar egyet a levegőben, mintha egy kézilabda nagyságú fogaskereket fordítana el)* Na, lássuk. *(Megindul a keze, hogy elindítsa, de megáll a levegőben, kis tétovázás után azonban mégis kattint egyet)*

ANYA Ne szólj közbe! Most hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap bámult maga elé, közben meg...

FÉRFI *(megállítja)* Ez az. *(Visszatekeri és elindítja)*

ANYA ...hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap...

FÉRFI *(megállítja)* Tehát amíg nem jött, addig minden...

ANYA *(hisztérikusan, de végig ülve marad)* Te még mindig itt vagy? Még mindig? Mit... Hogy képzeled? Mit képzelsz te magadról? Ki vagy te? Tudod te egyáltalán, hogy milyen érzés ez?

FÉRFI Igen, tudom.

ANYA Tényleg? Tudod? És azt hiszed, hogy csak úgy ki-be járkálhatsz a fejedben? Ez rosszabb, mintha megerőszkolnál, azzal, hogy az agyamba mászol bele, nem a...

FÉRFI Haladhatnánk?

ANYA Haladni akarsz? Haladni?

FÉRFI Igen, haladni. *(Visszatekeri és elindítja)*

ANYA Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

FÉRFI *(belehajjt)*

ANYA ...hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap...

FÉRFI *(megállítja)* Itt. *(Visszatekeri és elindítja)*

ANYA Aztán szültem neki egy gyönyörű kislányt, aki bearanyozta a napjainkat...

FÉRFI *(belehajjt)*

ANYA ...aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak...

FÉRFI *(megállítja)* Tehát addig minden rendben volt?

ANYA Ha még egyszer megpróbálsz... csak még egyszer... Hal-
lod te, hogy mit ugatok? Úgy rángathatsz, mint egy bábót. Tudod
te, milyen érzés ez? Mindjárt elhányom magam. Gyere csak ide!
Gyere, gyere! Letépek a fejed és behányok a nyakadba, csak
engedj el. Csak egyszer álljak fel, isten bizony, letépek a fejed és
rászúrom egy söprűre. Ott fogsz bólogatni, miközben söprögetek.
Gyere ide, rögtön!

FÉRFI Nem lehetne, hogy most az egyszer...

ANYA Nem lehetne, hogy békén hagysz? Örökre. Végleg!

FÉRFI Elég fárasztó mindig leállni és vitatkozni valamin.

ANYA Fárasztó? Nagyon elfáradtál, ugye? Hát most már nem is tu-
dom, hogy miért sajnáljalak jobban. Sápadt is vagy. Nem vagy
beteg? Eszel te valamit egyáltalán? Kérsz egy kis levest? Vagy in-
kább almát ennél? Mert az almát is megeheted. Edd csak meg
szépen, aztán öblítsd le azzal a savanyú húggyal, amit állandóan
letolsz a torkomon. Újra meg újra. Inkább fojts meg, de nem aka-
rom ezt többször!

FÉRFI Ezt már megbeszéltük. Mindenképpen megtörténik. Neked
lesz könnyebb, ha egyszerűen csak elfogadod.

ANYA De nem fogadom el! Nem akarom egyszerűen csak elfogadni.
Ha mindenképpen megtörténik, akkor meg legalább ne veled tör-
ténjen meg. Ne rángass állandóan oda-vissza, csak hagyj békében
kiszervenadni! Mindenképpen szenvedek, veled is és nélküled is.

FÉRFI Akkor meg nem mindegy? Ha nélkülem is át kell élned, ak-
kor nem mindegy neked? Én csak segítek.

ANYA Ha választhatok, akkor nélküled. Választhatok? Választot-
tam. Nélküled. Tessék!

FÉRFI Ezt nem te döntöd el.

ANYA Na de nem is te.

FÉRFI Nem. Nem is én. De így csak tovább tart. Miért kell folyton vitatkozni?

ANYA Ó, bocsánat! Vitatkozom? Én vitatkozom? Ne haragudj, bocsáss meg! Tényleg. Nem akartam belegázolni az érzékeny kis lelkedbe. Nem szerettelek volna megbántani. Annyira sajnálom. Nagyon megbántottalak? Nem akartam. Ne haragudj, hogy miattam kell folyton oda-vissza ugrálni. Megígérem, hogy abba hagyom a... Ja, várj! Nem. Te vagy az, aki beleavatkozik az életembe. Te vagy az, aki miatt itt rohadok a rohadt levessel együtt. De azt az egyet megígérem. Itt és most megígérem, hogy ha még egyszer, csak még egyszer rángatni próbálsz, kitépem a tüdődet, és a szád-
ba tömöm. Még hogy én vitatkozom. Dehogy vitatkozom. Nem, én fenyegetlek.

FÉRFI *(kissé megtörten lehajtja a fejét és nagyot sóhajt)*

ANYA Jaj, csak nem? Na, mi van? Elfáradtál?

FÉRFI Egyre nehezebben tudom már ezt elviselni.

ANYA Az a sok munka. Ne masszírozzam meg egy kicsit a vállad? Nehéz ez, ugye?

FÉRFI Belefáradtam. Nem bírom már ezt.

ANYA Hohó! Pedig csak most kezdem élvezni. Ez egyre jobb lesz. Olyan, mint egy elátkozott körhinta. Csak megyünk körbe-körbe, de most már végre látom, hogy te is szenvedsz. A tudat, hogy te is itt vagy és te is szenvedsz, mindennél többet ér. Igen! *(Gúnyosan, majd hisztérikusan nevetni kezd)* Végre! Köszönöm! Tiszta szívből köszönöm! Te is szenvedsz! Te is kínlódsz, te sunyi kis szadista! Igen! Annyira lebuktál! Olyan hálás vagyok...

A férfi megállítja. Kissé meggyötörten az asztalhoz megy és leül a szélére. A kabátja zsebéből egy cigarettát és egy doboz gyufát vesz elő. Rágyújt, majd egykedvűen figyel, ahogy száll a füst, amikor kifújja.

V. jelenet

A következő pár percben az anya és az apa lassan, szinte észrevétlenül lehajtják a fejüket, miközben a lány és a férfi beszélgetnek.

LÁNY Rosszul vagy?

FÉRFI Nem, csak kicsit... *(Próbálja megfogalmazni, amit érez, de nem sikerül neki)*

LÁNY Kicsit most nehéz, ugye?

FÉRFI Egy kicsit...

LÁNY Kezdek aggódni érted.

FÉRFI (*szomorúan elmosolyodik, és a lányra néz*) Rendes tőled, de tényleg semmi bajom.

LÁNY (*az asztalhoz megy, leteszi a kezéből a kanalat és az almát, majd a férfi mellé ül*) Látom, hogy valami baj van. Szomorú vagy?

FÉRFI Miért lennék szomorú?

LÁNY Hát miért vagy szomorú?

FÉRFI Én soha nem vagyok szomorú.

LÁNY Soha?

FÉRFI Miért érdekel ez téged?

LÁNY Soha nem éreztél még szomorúságot?

FÉRFI Nem, soha. Se boldogságot, se félelmet, se semmit.

LÁNY Az nem lehet.

FÉRFI (*megvonja a vállát*) Ez van.

LÁNY Ha semmit sem érzel, akkor ezt miért csinálod?

FÉRFI Mit?

LÁNY Ezt. (*Körbemutat*) Ezt mind. Miért csinálod?

FÉRFI Nem azért vagyunk itt, hogy...

LÁNY Azért vagyunk itt, hogy megoldást találjunk a problémákra.

Ez is egy probléma. Neked is vannak problémáid, nem csak másnak.

FÉRFI Nekem nincsenek problémáim.

LÁNY (*kezébe fogja a férfi arcát*) Mindenkinek vannak. Még akkor is, ha nincsenek érzései. Lehet, hogy pont az a problémád, hogy nincsenek érzéseid.

FÉRFI De már vannak. Szomorú vagyok.

LÁNY Mától neked is vannak problémáid. Egyébként honnan tudod, hogy szomorúságot érzel, ha még soha nem érezted korábban? Lehet, hogy épp boldog vagy, csak nem tudsz róla.

FÉRFI Ismerem az érzést. Attól, hogy eddig nem tapasztaltam, még ismerem. Te sem ugrottál még ki egy repülőből, de el tudod képzelni, hogy milyen érzés lehet zuhanni.

LÁNY Igen. Szörnyen félnék. Nagyon rossz érzés lehet.

FÉRFI Igen. Ez egy rossz érzés. De valahogy összetettebb is. Más is érzek.

LÁNY Mást?

FÉRFI Igen, de nem értem, hogy miért. A szomorúság mellé egy jó érzés is társul. Egyszerre esik jól, és egyszerre szakad meg tőle a szívem.

LÁNY Egyszerre érzel fájdalmat és örömet?

FÉRFI Igen.

LÁNY Ugyanattól a dologtól?

FÉRFI Igen.

LÁNY Az hogy lehet?

FÉRFI Te nem éreztél ilyet?

LÁNY (*gondolkodik*) Nem is tudom. Talán. Nem tudom.

FÉRFI Olyan ez, mintha szeretnél valakit, de az nem szeretne viszont. Ott vagy a közelében, ami jólesik, de közben meg fáj, mert soha nem kerül hozzád ettől közelebb.

LÁNY Vagy mintha épp nagyon jól éreznéd magad, de tudod, hogy hamarosan minden rosszra fordul?

FÉRFI Igen, olyasmi.

LÁNY És hol érzed?

FÉRFI Itt. Gondolod, hogy valami elromlott bennem?

LÁNY Gondolom. Ne haragudj, de ha nálad valami elromlott, akkor az azt jelenti, hogy ez hatalmas előrelépés.

FÉRFI Az előrelépés, amikor fáj?

LÁNY Persze, hogy az. Már érzel. Nem minden érzés esik jól, de végre érzel, és ez nagyon jó!

FÉRFI Köszönöm!

LÁNY (*nevetve*) Mit köszönsz?

FÉRFI Miattad kezdtem el érezni.

LÁNY Bárcsak cserélhetnénk. Tudod te, hogy mi vár rád?

FÉRFI Gondolom, lesz majd jó érzés is és rossz is.

LÁNY Több rossz lesz. Sokkal több. Főleg azok után, amiket eddig tettél, mert sok mindent tettél, ugye?

FÉRFI (*gondterhelten bólogat*) Eleget.

LÁNY Mi lesz veled nélkülem?

FÉRFI Lehet, hogy elengedlek.

LÁNY Ne!

FÉRFI Nem szeretnéd?

LÁNY Nem akarom, hogy elengedj.

FÉRFI (*döbbenet nézi a lányt*) Meg akarsz halni?

LÁNY Előbb át akarom élni az emlékeimet. Úgy, ahogy azok tényleg megtörténtek.

FÉRFI Újra akarod kezdeni?

LÁNY Majd szólok, hogy mikor elég. De én szólok, nem ők.

FÉRFI Bűnhődni akarsz?

LÁNY Különben semmiben sem különböznék tőled. Nekem vannak
érzéseim. Azt akarom, hogy kínozzanak az emlékek. Azt akarom,
hogy fájjon. Eddig elnyomtam őket, de most látom, hogy tőlük
leszek különb tőled. Attól, ami voltál.

FÉRFI Még nem jött a felszínre.

LÁNY De igen, már itt van. Tisztán látom.

FÉRFI Itt van?

LÁNY Itt van minden a fejemben. Folytatnunk kell.

FÉRFI Folytatni akarod?

LÁNY Igen. Most sikerülni fog. És aztán újra akarom és újra és
újra...

FÉRFI *(magába mélyedve kicsit elgondolkodik ezen, majd átkarolja a
lány vállát)* Akkor kezdjük. Hogy érzed? Elmúlt már a hatása?

LÁNY Még nem. Még nem látom magam lekötözve. Az asztalon
ülök.

FÉRFI Értem. Akkor hozok neked levest. *(Lecsúszik az asztalról, és a
szedőkanállal merít a levesből)*

LÁNY Te most hol vagy?

FÉRFI Itt állok melletted.

LÁNY Itt? *(Tapogatózva megfogja a férfi karját)* Nem érezlek. Mind-
járt elmúlik.

FÉRFI *(a lány szája elé tartja a levessel teli szedőkanalat)* Az egészet
idd ki.

LÁNY Csak még egy kérdésre válaszolj. Hogyhogy az emberek nem
vették észre, hogy nincsenek érzéseid?

FÉRFI Átverem őket.

LÁNY És mi van akkor, ha engem is átversz?

FÉRFI Ezt nem tudhatod. Idd ki.

LÁNY Nem. Előbb válaszolj! Engem is átversz? *(Kortyol a levesből)*
Miért nem válaszolsz?

FÉRFI Az egészet idd ki. Úgy.

LÁNY Miért nem válaszolsz?

FÉRFI Itt az ideje továbbmenni.

LÁNY Akkor bekeményítünk?

FÉRFI Ha szeretnéd...

*Ahogy a lány a drog hatása alá kerülve sokkal kitisztultabb tekintettel be-
szél, az anya és az apa visszakerülnek a korábbi jelenet megállított
testhelyzetébe.*

156 LÁNY Akkor most anyát akarom.

FÉRFI Rendben.

LÁNY És te?

FÉRFI Valakinek vezetnie is kell, és mivel rajtad kívül nincs itt senki...

LÁNY *(belegondol)* De én szeretném, ha te is itt lennél velem. Nem lehetne valahogy...

FÉRFI Végül is... *(a vállával finoman megböki a lány vállát)* megpróbálhatjuk.

LÁNY Igen! Ez az! Végre! És kit akarsz? Átengedem anyát, ha akarod.

FÉRFI Őt akarom. *(Az apa felé int a fejével, közben merít a levesből és iszik belőle pár kortyot.)*

LÁNY Hú, jó! Ez nagyon furcsa lesz. De várj! Hogy jövünk ki? És ki lesz te? És én? Akkor most ez hogy is lesz?

FÉRFI Ne izgulj. Mindjárt meglátod.

LÁNY Hogyne izgulnék? Ilyen még nem volt. Érzem, hogy most sikerülni fog. Most végre sikerülni fog! Te is érzed?

FÉRFI Beugratós kérdés? Igen, érzem.

LÁNY *(a férfi felé fordul, és őszintén belenéz a szemébe)* Köszönöm!

FÉRFI *(színtén mélyen belenéz a lány szemébe)* Szívesen.

LÁNY Akkor elkezdjük? *(Lecsusszan az asztalról, és izgatottan tekint az anyára és a férjira)* Most mit csináljak?

A férfi megérinti a lány, utána pedig az anya homlokát, mire helyet cserélnek. A lány leül az asztalhoz, az anya pedig felveszi az asztalról a kanalat és az almát, majd a konyhaajtóba áll. Ezután a saját homlokát érinti meg, majd az apát, aki feláll, és a férfi korábbi helyére áll, a férfi pedig leül az apa helyére.

VI. jelenet

APA Akkor lássuk. *(Elindítja)*

LÁNY Ne szólj közbe! Most hol tartottam? Ja, igen. Aztán meg jöttél te, és akkor apád már csak ült, és egész nap bámult maga elé, közben meg...

ANYA *(kimegy a konyhába)* Apa, vigyek be almát?

LÁNY Ezt direkt csinálod, kislányom?

ANYA Apa, kéred az almát?

LÁNY Nem kéri az almát, az alma vasárnapra van... kislányom.

FÉRFI Csak szeretném megenni ezt a... levest. Csendben.

ANYA *(bekiabál a konyhából)* Szar? Azt akartad mondani, hogy ezt a szar levest?

FÉRFI Nem azt akartam mondani. Nem lehetne, hogy békén hagyjatok egy kicsit? Csak öt percre. Csak öt rohadt percet kérek, hogy meghalljam a rohadt gondolataimat. *(Behunyja a szemét, összeszorítja a szembéjait, mindkét keze ökölbe szorul az asztalon)*

LÁNY *(kifejezéstelen arccal és hanggal)* Apádnak gondolatai vannak, lányom.

ANYA *(hátratett kézzel megáll a konyhaajtóban)* Apa gondolkodik. Hagyjuk gondolkodni apát!

Kis időre csend lesz. A férfi behunyt szemmel kívár, majd amikor megbizonyosodik róla, hogy senki sem szólal meg, kinyitja a szemét, és a lány lesajnáló tekintetével találja magát szembe.

ANYA Én is gondolkodtam. Mi a majomtól származunk?

LÁNY Apád biztosan.

ANYA De mi is, nem?

FÉRFI Igen, kislányom, mi mind a majomtól származunk.

LÁNY De apád biztosan.

ANYA Na, de ha a majomtól származunk, akkor mi is a dzsungelben éltünk?

LÁNY Ott legalább volt mit enni.

A férfi szürcsölni kezdi a levest, közben továbbra is farkasszemet néznek a lánnyal.

ANYA De akkor egyvalamit nem értek.

LÁNY Egyvalamit? Örülj neki, kislányom!

ANYA Amikor a dzsungelben éltünk, akkor mi is szőrösök voltunk?

LÁNY Most is szőrösök vagyunk.

ANYA Igen, de úgy mindenhol.

LÁNY A férfiak mindenhol szőrösök, kislányom.

ANYA De akkor mi miért nem?

LÁNY Ilyen az evolúció, kislányom. Az embernek már nincs szüksége szőrre. Fejlődünk. Tudod, a férfiak régen még vadásztak. Akkor még volt mit enni. A nők otthon őrizték a tüzet a barlangban, a férfiak meg ételt tettek az asztalra.

APA *(megállítja)* Ez most nem fontos. Jégkorszak, ősemberek, ugorhatjuk?

ANYA Persze, persze. Ugorjuk. De várj még! Azt még mindig nem értem, hogy miért nő a hajunk.

APA Nem ezért vagyunk most itt.

ANYA De ez akkor is annyira furcsa. Neked nem?

APA De, furcsa.

ANYA Annyira izgatott vagyok. Érzem anya hangulatát, meg hal-
lom a gondolatait. Neked is jó? Mit érzel?

APA Nekem kényelmetlen érzés. Minden szörcsög meg feszít. Mint-
ha minden mozogna bennem.

ANYA Jaj, ne nyavalyogj már! Élvezd!

APA Nem nyavalygok, csak te kérdezted. Próbálok nem figyelni a
testre.

ANYA Menjünk! Indítsd tovább!

APA Rendben, csak áthajtom ezt a részt.

ANYA De állj meg a hajnál.

APA De az most nem lényeges.

ANYA De szeretném hallani anya gondolatait, miközben magyaráz-
kodik. Annyira élvezem.

APA Rendben. *(Továbbhajtja, majd elindítja)*

ANYA De tudod, hogy mit nem értek? *(Elgondolkodva kocogtatni
kezdi a kanállal a homlokát)*

LÁNY Nem tudom, kislányom, hogy mit nem értesz. Mit nem ér-
tesz?

ANYA Azt, hogy a haj miért kell? Az mire jó?

LÁNY *(büszkén, amiért tudja a helyes választ)* Azért kell, hogy meg
ne fázzon a fejed.

ANYA De miért kell, hogy állandóan nőjön? Mert azt értem, hogy a
köröm állandóan nő...

APA *(belehajt egy kicsit, majd megállítja)*

ANYA ...ha a testünkről kihullott a szőr, akkor a hajunk miért nem
hullott ki? De ha nem is hullott ki, akkor meg miért nő állandó-
an? Mert megállás nélkül nő, anya. Ha nem vágjuk le, akkor éle-
tem végéig nőni fog? Akkor is nőtt, amikor ősemberek voltunk?

APA *(belehajt, megállítja)*

ANYA ...Akkor az ősemberek nagy szőrgolyók voltak a hajuk mi-
att? Vagy húzták maguk után a földön? És akkor hogy vadásztak?
Hogy nem haltak ki, ha mindenbe beleakadt a hosszú hajuk? Mi-
ért nem ette meg őket valami, amikor beleakadt? Vagy ha nem
nőtt, akkor most, hogy már kifejlődtünk, miért igen? Ezt nem
értem. Apa, te gondolkodtál már ezen?

APA *(megállítja)* Erre gondoltál?

ANYA Igen! Anya teljesen össze van zavarodva! *(Az apa nem reagál)*

De nem ezért vagyunk itt, ugye?

APA Nem, nem ezért.

ANYA Értem.

ANYA Jól van, akkor folytassuk. Pedig olyan...

APA *(elindítja)*

A lány és a férfi szótlánul mered maga elé, és a gondolataikban próbálnak rendet tenni... sikertelenül.

ANYA Apa?

LÁNY Apádat nem érdeklik ezek a dolgok, kislányom. Hülye ő ezekhez.

ANYA Apa, nem vagy hülye. Tessék, hoztam neked almát. *(Előveszi az almát, amit eddig a háta mögött tartott)* Tessék, a kanalat is elmostam. *(A kanalat is a férfi felé nyújtja, aki először az almáért nyúl, majd elveszi a kanalat)*

FÉRFI Köszönöm, kicsim! *(Megpróbálja megsimogatni az anya feje búbját, de csak egy suta vállveregetés sikeredik belőle)*

LÁNY Vidd vissza azt az almát, hallod?

ANYA *(érzéstelen kifejezéssel)* Apának hoztam, mert ideges.

FÉRFI Nem vagyok ideges.

APA *(megállítja)* Most kezdődik?

ANYA Igen. Honnan tudod?

APA Nem tudom.

ANYA De te is itt vagy. Ennek nem így kellene történnie. Cseréljük vissza.

APA Már nem cserélhetünk.

ANYA Félek. Te nem félsz?

APA Most ne rám figyelj, nem rólam van szó.

ANYA De félek. Látom, hogy mi fog történni, és nem akarom, hogy megtörténjen.

APA Csak távolodj el magadtól, és éld át úgy, ahogy az megtörtént.

ANYA *(a lányra néz)* Mindjárt megteszi.

APA Igen. Mindjárt megteszed. *(Elindítja)*

LÁNY Dehogynem, mindig ideges vagy.

FÉRFI Most nem vagyok.

LÁNY Pedig én nagyon úgy nézem, hogy ideges vagy. És egyre idegesebb leszel, igazam van?

ANYA Tessék, apa, ne idegeskedj.

FÉRFI Nem kell, kicsim. Majd vasárnap megesszük. Az már csak három nap.

LÁNY Négy.

FÉRFI (*félrebiccenti a fejét*) Mi van?

LÁNY Négy nap.

ANYA Szagolgatni szabad? (*Szaglássza az almát*)

FÉRFI Már hogy lenne négy?

LÁNY Úgy, hogy négy nap múlva lesz vasárnap.

FÉRFI Mi van?

ANYA Finomabb az illata, mint a levesé. A rohadt levesé.

FÉRFI Mit mondtál?

ANYA Rohadt...

LÁNY Négy nap.

ANYA ...leves.

FÉRFI Ma milyen nap van?

LÁNY Szerda!

FÉRFI Szerda. Az még három nap.

LÁNY Nem, mert csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Az négy nap.

ANYA Négy.

FÉRFI Már hogy lenne négy nap? Vasárnap már vasárnap van. Csütörtök, péntek, szombat. Az három.

ANYA Nem három!

FÉRFI Igen, kicsim, három.

LÁNY Négy. Ma szerda van, szóval szerda, csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Akár öt is lehetne. De csak négy.

FÉRFI (*becsukja a szemét és sóhajt egyet*)

ANYA (*visszafojtott dübvel*) Négy! Vagy öt. Vagy három! Nem mind-egy, apa?

FÉRFI Ma szerda van, tehát ha azt mondom, hogy még három nap, akkor ezt nem számoljuk, mert még három. Nem ezzel együtt három. A vasárnapot meg azért nem számoljuk, mert az már vasárnap. Tehát három. Nem négy, nem is öt, de nem is kettő, hanem három. Három nap múlva lesz alma.

ANYA Én értem! Megnyalhatom végre?

LÁNY Akkor számoljuk ki órákban. Pontosán tudod, hogy nekem van igazam, csak játszod itt a...

FÉRFI Te hülyének nézel engem? Szerinted én hülye vagyok?

ANYA Hülye vagy, apa! (*Kínos csendben nézik egymást a szülők, a lány egyikről a másikra néz*) De nem hozzám beszéltél, ugye? (*Belesza-*

gol az almába, majd nagyon lassan kinyújtja a nyelvét, és óvatosan megnyalja)

LÁNY Vidd...

ANYA Vidd vissza...

LÁNY ...az almát a konyhába!

ANYA ...a konyhába!

LÁNY ...a konyhába!

FÉRFI Edd meg, kicsim!

APA *(megállítja)* Elkezdődött.

ANYA Álljunk meg. Nem bírom.

APA Megálltunk. Már megálltunk.

ANYA Szétszakadok. Egyszerre vagyok mindkettőnkben.

APA Nincs semmi baj. Lehet, hogy ez most jobban megvisel, de ki kell bírnod.

ANYA De nem bírom.

APA Nagyon jól csinálod.

ANYA De nehéz.

APA Mindjárt sikerül, csak folytasd tovább és hagyd, hogy átmenjen rajtad.

ANYA Csak egy kicsit hadd pihenjek.

APA Most kell folytatni. Indulunk. Készülj! *(Visszahajtja, majd elindítja)*

LÁNY Vidd vissza az almát a konyhába!

FÉRFI Edd meg, kicsim!

ANYA Mit?

FÉRFI Az almát.

A lány megköszörüli a torkát és helyezkedik a székében, a férfi lassan leteszi a kanalat a tányér mellé, közben végig egymás szemébe néznek.

ANYA Az almát? *(Gyűlölettel nézi az almát)* Megehetem?

FÉRFI Meg.

ANYA Anya...

FÉRFI Anyádnak ehhez semmi köze.

LÁNY Vasárnap lesz alma. Négy nap múlva. Addig leves van.

FÉRFI Vasárnapig még három leves van, de most alma van.

ANYA Alma van.

FÉRFI Az.

LÁNY Kislányom, vidd vissza szépen azt az almát a konyhába, jó?

FÉRFI Harapj bele!

ANYA Anya...

FÉRFI Harapj bele, hogy csak úgy harsogjon, és a leve csorogjon végig a nyakadon. Anya majd szerez másik almát, ugye, anya?

Abog a vita során egyre nagyobb indulatok törnek a felszínre, az anya annál nehezebben tudja uralni a helyzetet és tartani a kontrollt. Minden mondattal egyre több és több fájdalom és düh veszi át az alaphangulat helyét.

LÁNY Szerez? Én szerezzek almát? Honnan szerezzek?

ANYA A fán terem.

LÁNY Tényleg? A fán? És hogy szerezzek? Lopjak?

ANYA Lopjál!

LÁNY És ha börtönbe kerülök, akkor ki főz majd levest?

FÉRFI Almalopásért nem kerülsz börtönbe.

ANYA Azért nem.

LÁNY Te már csak tudod, nem igaz?

ANYA Én tudom.

LÁNY Nem te.

ANYA *(vádln)* Nem, nem én.

FÉRFI Anya majd szerez neked másik almát, kicsim. Te edd csak meg nyugodtan.

ANYA Megehetem?

LÁNY Kislányom. Apád csak azért mondja, hogy edd meg az almát, hogy engem bosszantson.

FÉRFI Anyát bosszantja, ha eszel, kicsim.

ANYA Anya... *(Sírás kerülgeti)*

FÉRFI Egyed meg szépen azt az almát, kicsim!

LÁNY Kislányom, gyere csak ide, csillagom.

FÉRFI Ne menj oda!

ANYA Kértek belőle? Mindhármunknak jut. *(Próbálja kettétörni)*
Apa, elosztod?

LÁNY Gyere ide, kislányom, majd én elosztom.

FÉRFI Az egész alma a tiéd, kicsim. Edd meg mind!

ANYA Majd anya elosztja, és akkor mindenkinek jut. *(Odamegy a lányhoz, és odanyújtja neki az almát)*

LÁNY Majd én mindjárt elosztom. *(Kettős érzéssel küszködve, de végül elveszi az almát és feláll a székből)* Ezt apádnak köszönheted.
(Sírva falni kezdi az almát)

FÉRFI Én megmondtam.

LÁNY Anya, ne! *(Egyszerre az anyával)*

ANYA Anya, ne! *(Sírni kezd)*

FÉRFI Gyere ide, kicsim!

LÁNY *(leteszi a maradék almát az asztalra, odamegy az apához, és hátulról megöleli)* Ne haragudj, apa!

ANYA *(felveszi az almát és sírva enni kezdi)* Tessék! Ez kellett? Most már nincs alma. Ez kellett?

FÉRFI *(az anyának)* Milyen anya vagy te?

LÁNY Apa... *(Odamegy a férfhoz, hozzábújik és sír)*

FÉRFI Itt vagyok, kicsim, itt vagyok.

ANYA Ezt akartad? Ezt? Itt van. *(A csumát is megeszi)*

APA *(továbbra is háttal az eseményeknek)* Semmi baj, kicsim.

LÁNY *(fenyegetően nézi, ahogy az anyja tele szájjal rág és az orrán szuszogva nyeli az almát)* Anya, úgy volt, hogy mindenkinek jut.

ANYA Mhm... Igen. *(A haját kisimítja az arcából)* Jut mindenkinek.

Leves. Az jut mindenkinek. *(A többiek szóltanul nézik, amint leül az asztalhoz, kezébe veszi a kanalat, majd amikor lenyeli az utolsó falat almát is, nekilát a levesnek)* Nagyon finom ez a leves. Tele van vitaminnal.

APA Menj, kicsim! Ülj szépen a helyedre!

FÉRFI Menj!

LÁNY *(a férfinak)* Apa!

APA Menj!

LÁNY *(az apának)* Apa!

LÁNY *(feldúlva áll az asztal előtt)* Nem!

APA Egyél, kicsim! *(A férfi kézbe veszi a kanalat, és a lányt nézve enni kezdi a levest)*

ANYA Egyél csak, más úgysincs.

LÁNY *(dühösen felveszi a kanalat)* Nem. Nem vagyok éhes.

APA Dehogynem, egyél csak!

LÁNY *(az anyjának)* Dögölj meg! Dögöljete meg mindketten!

Utállak benneteket! Rohadjatok meg mind! Megettétek a vasárnapi almát.

Az anyára mutat a kanállal, majd egy subintó mozdulatot tesz vele. Az anya eszméletlenül előreesik, hogy koppan a feje az asztalon.

LÁNY Mindkettőtöket utállak! Dögöljete meg mind!

A kanállal most a férfira mutat, aki a subintó mozdulat után az apával együtt esik össze.

LÁNY Elég legyen! Elég legyen! Ne csapkodjátok már az asztalt!

Csend legyen! Mindenki fogja be a száját! Ne kiabáljatok! Elég!

Nem bírom tovább! Hagyjátok abba az ordibálást! Ti ordibáltok, ti hagyjátok abba! Mindenki ordibál. Igen, ez az! Mindenki ordibál!

Hirtelen elcsendesedik, leül a helyére és hallgatózni kezd.

LÁNY Hallottátok? Nem. De, de. Én is hallottam. Menjetek a konyhába. Beengedjem, anya? Ne! Gyere, kislányom, nézzük meg, hátha találunk még egy almát.

A lány rángatni kezdi az anyját, majd a férfit is rángatja, amire az feláll, a lány mögé megy, és megsimogatja a haját. A lány erre elrövedő tekintettel motyogni kezd, a kezzeit a szék karfájára szorítja.

LÁNY Ne, anya. Ne hagyjuk most itt apát. Nem lesz semmi baj. Apa... Apa gondolkodik. Igen. Apa gondolkodik. Apa... Már megint? Ja. Megint. Megint. Nem lesz ez így jó. Apa! Maradj itt, kicsim! Nem, ez így nem lesz jó. Apa... Hallgass, lányom, apád most gondolkodik.

Miközben a lány végig magában, de érthetően beszél, a férfi mindent összehűszepakol az asztalról a táskába, ami eddig az ajtó mellett volt a falnál. Odasétál az ajtóhoz és visszafordulva még egy kicsit hallgatja a lányt.

FÉRFI Köszönöm.

LÁNY Apa, nem lesz semmi baj. Most hallgass, kislányom. Hallgass! Hallgass már el! De hát már nem is beszélek. Kezdjük. Nem neked mondja, kislányom. Nem neked. Mindjárt kezdjük. Nem. Nem akarom! Igen, kezdődik.

A férfi lekapcsolja a lámpát.

Vége

Számunk szerzői

FEHÉR Miklós (1994) író

KOCSIS Árpád (1988) író

LÉNÁRD Róbert (1983) író, rendező

MADÁR Anikó (1984) újságíró

SZALAI Bence (1992) színész

SZERDA Zsófia (1985) újságíró, fényképész

TERÉK Anna (1985) költő, író

VARGA Tamás (1976) színész

